

ÖZGÜR GELECEK YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttnet.net.tr

Sayı: 2007-07

70

*Yıl:4 *23 Mart-5 Nisan 2007 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN:1303-9350

Dehaklardan bugüne zulüm devam ediyor,
Kawalardan bugüne direnmek meşrudur!

Kürt halkının zulme karşı ilk isyan hareketini başlattığı gün olan

Newroz Bayramı, Demirci Kawa'nın yüzyıllar önce Kürdistan dağlarında yaktığı ateşi harlayarak kutlandı T. Kürdistanı'nda ve onlarca ilde. Gerillaya yönelik imha operasyonlarını "TC şaşırma bizi dağa taşırma", "Şehit namirin" sloganlarıyla protesto eden milyonlarca Kürt genci dağlara ve silahlı mücadeleye olan sarsılmaz inançlarını Newroz'un kutlandığı hemen her alanda devletin kolluk kuvvetinin gazlı ve coplu saldırıları karşısındaki militan tavırlarıyla göstermiştir.

İsyan ateşini harlama vaktidir!

Emperyalistlerin bölgedeki politikalarına her türden desteği vermenin karşılığı olarak, pastadan Kürt payını alma çabalarını sürdüren ülkemiz faşist egemen sınıfları, ülkedeki **Kürt Ulusal Hareketi'**ne dönük saldırılarının dozunu artırırken, hem **Irak Kürdistanı** Kürtlerine hem de ülkedeki Kürtlere dönük saldırı hesapları içinde hareket etmektedir. Irak Kürdistanı Kürtlerine dönük saldırılara izin alamamış görünse de, ülke içindeki Kürt Ulusal Hareketi açısından bunun böyle olduğu -en azından şimdilik- söylenemez. ABD emperyalizminin, kendi icazetiyle gerçekleşen bu saldırı dalgasına ise yine kendi bölgesel hesapları ve bu hesapları içinde Kürtlere biçmeye ça-

lıştığı rol gereği, yeşil ışık yaktığı da çok açık. **Son MGK toplantısında somutlaştırılan ve akabinde artışa geçen saldırı dalgasının**

Newroz öncesinde bir histeriye dönüşmesi ise beklenmedik bir durum değil.

Ülkemizin tüm devrimci, komünist ve ilerici güçlerinin, bu süreçteki eylem birliklerini güçlendirmesi, isyan ateşini ülkemiz coğrafyasının her köşesine yayması, emperyalizme uşaklık görevini yerine getirme çabalarını olanca hızıyla sürdüren ülkemiz faşist egemenlerinin korkularını büyüteceği gibi, emperyalistlere de, işgal-katliam-yağma-sömürü ve bu politikaların bir parçası olarak, halkları birbirine boğazlatma politikalarını, tüm Ortadoğu'da olduğu gibi, ülkemiz topraklarında da rahatça hayata geçiremeyeceklerini gösterecek, aynı zamanda da halkların kardeşliğini pekiştirecektir. **Sayfa 3**

"Asker ocağında" bir "şüpheli" ölüm daha!

Malatya-Kürecik'li yoksul bir Kürt ailesinin oğlu olan Yüksel Altun, 70 günlük askere yeni gittiği "görev" bölgesi olan Aydın'a bağlı Umurlu

köyü karakolunda 4 Mart günü akşam saatlerinde MP-5 silahı ile "intihar" etmiş olarak "bulundu."

Devrimci bir geleneğe sahip Ümraniye-1 Mayıs Mahallesi'nde, ailesi ile birlikte yaşayan Yüksel, çevresinde sevilen, çalışkan ve ilerici-demokrat özelliği ile bilinen biriydi. Ayrıca abisi PKK davasından 6-7 senedir hapisshanede tutuluyor.

Sayfa 28-29

Türk Tabipler Birliği ve Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası'nın çağrısıyla Ankara'da toplanan sağlık emekçileri sağlıkta yıkımı getirecek olan politikaların geri çekilmesini istedi. Sağlık meslek örgütleri, dernek ve odalar ile değişik kitle örgütlerinin de katıldığı miting 11 Mart'ta Ankara Garında sağlık emekçilerinin toplanmalarıyla başladı. "Tüccar değil sağlıkçınız", "Kadrolaşma sağlığa zararlıdır", "AKP sağlığa zararlıdır", "Sağlığımızı sattırmayacağız", "Parasız eğitim parasız sağlık", "GSS geri çekilsin" vb pankart, döviz ve sloganlarla Sıhhiye

Meydanı'na doğru yürüyüşe geçen kitle yürüyüş esnasında aile hekimliği, ithal hekim uygulaması, genel sağlık sigortasına yönelik sloganlar atarak dönüşüm adıyla sunulan yasanın sağlık hizmetlerinin kalitesini daha da düşüreceğini ifade ettiler. Miting Suavi ve Grup Kibele'nin müzik dinletisiyle sona erdi.

(Ankara)

* TTB, Eczacılar Odası, **Diş Hekimleri Odası, SES, DİSK Dev-Sağlık İş** tarafından 11 Mart'ta Ankara'da düzenlenen **Beyaz Miting**'in ardından yerellerde yapılması kararlaştırılan ve tarih olarak **14 Mart Dünya Tıp Bayramı'nın** belirlendiği eylemler İstanbul'da da yapıldı.

Sabah saatlerinde **Cerrahpaşa Tıp Fakültesi** önünde biraraya gelen sağlık emekçileri, amaçlarının sadece kendi haklarının değil aynı zamanda toplumun sağlık hakkının korunması olduğunu belirttiler.

Saatler 11:00'i gösterdiğinde ise merkez olarak **Şişli Etfal, SSK Okmeydanı Hastanesi ve Çapa Tıp Fakültesi** olmak üzere İstanbul'da

İTO'nun ve SES'in örgütlü olduğu hastanelerde basın açıklamaları yapıldı.

Mağdur eden emekçiler değil, egemenlerdir!

Çapa Tıp Fakültesi bahçesinde yapılan açıklamada ilk konuşan SES Ak-saray şube başkanı **Songül Beydilli**; "Torba Yasa'nın sadece sağlıkçıları değil tüm emekçi halkı etkileyeceğini belirtti ve sözü TTB'den **Erkan Kapaklı**'ya bıraktı. Kapaklı; Torba Yasa'nın türevlerinin uygulandığı ülkelerdeki genel duruma dikkat çekti.

Temizel'e yanıt Taksim'de verildi

Aynı saatlerde Sağlık Bakanı Temizel'den "Yapılan eylemler ideolojiktir, tıp etiğine aykırıdır. Eyleme katılanlarla ilgili soruşturmalar açılacaktır" açıklaması geldi.

Belediye-İş, Haber-İş, Haber-Sen, Birleşik Metal-İş, Sine-Sen, TUYAB ve Eğitim-Sen İstanbul temsilcilerinin de destek verip katıldığı eylemde saat 12:30'da **Galatasaray Postanesi** önünden **Taksim Meydanı'na** doğru yürüyüşe geçildi. İlk baş-

ta yürüyüşe izin vermeyeceğini söyleyen polis kitlenin yoğunluğu karşısında yürüyüşe izin vermek zorunda kaldı.

Sloganlarla ve çeşitli pankartla yürüyüşe geçen kitle **Taksim İstiklal Caddesi** üzerindeki birçok işyeri ve evin camlarına çıkmış emekçilerden de destek buldu.

"Bu yasalar, özelleştirmenin koşullarını hazırlıyor!"

Meydana varıldığında katılımcı DKÖ'ler adına konuşmalar yapılırken her bir konuşmacı hem devletin söylemlerini hem de sağlık üzerinden yürütülen politikaları teşhir etti. İTO başkanı **Özdemir Aktan**, SES Aksaray Şubesi Başkanı **Songül Beydilli** ve İTO üyesi **Prof. Dr. Nergis Erdoğan**'ın konuşmalarının ardından eyleme son verildi.

Yapılan konuşmalar sık sık "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Sağlıkta tasarruf ölüm demektir", "Hükümet yasaları al başına çal" vb. sloganlarla kesildi.

(İstanbul)

X Horoz Nakliyat'ta işçilerin isyanı

Horoz Nakliyat'ta iki yıla yakındır sendikal örgütlenme mücadelesi veren **TÜMTİS**, patronun ve yöneticilerin sendikaya karşı düşmanca tutumunu protesto etti.

12 Mart günü fabrika önünde basın açıklaması düzenleyen **TÜMTİS** ve işçilere ambar işçileri, Türk-İş 8.

Bölge Temsilcisi **Mehmet Kanca** ve Türk-İş'e bağlı sendika temsilcileri de destek verdiler.

Açıklamayı okuyan Şube Başkanı **Ahmet Güllü**, patronların kendi yasalarını bile hiçe saydıklarını belirterek "Horoz Nakliyat işçilerinin sendikamızda örgütlenmeye başlamaları karşısında 15 Şubat 2006 günü 13 üyemiz işten çıkarıldı. İşyeri önünde **112 gün süren işe geri dönme mücadelesinde şube başkanımız ve şube yöneticilerimiz dahil 6 kez gözaltı yaşandı.** En son Sendikalar Bürosu'ndan emekli polis **Mevlüt Bayram** üyelerimiz üzerinde terör estirerek sendikayı istifaya zorladı. Tekrar işbaşı yapan 6 üyemizle birlikte 9 işçi işten atıldı" dedi. (Bursa)

X İbrahim Ethem'de direniş kazandı!

Topkapı havzasında bulunan **İbrahim Ethem İlaç Fabrikası**'nda çalışan işçilerin mücadelesi sonucunda patron geri adım atmak zorunda kaldı.

Lastik-İş Sendikası'na üye olan işçiler sendikayı muhattap olarak kabul etmeyen patronun baskıları ile karşı karşıya kalmıştı. Bunun üzerine işçiler, sendikalarını sahiplenmek amacıyla direniş başlamış ve fabrikayı işgal etmişti.

Gazetemizde daha önce de yer verdiğimiz direniş, işçilerin bir hafta süren üretimi durdurma ve işgal eylemi sonucunda kazanımla sonuçlandı.

Direniş boyunca Petrol-İş üyesi **Bayer ilaç işçileri**, İbrahim Ethem'in **Kocaeli ve Çerkezköy**'de bulunan fabrikalarında çalışan işçiler Topkapı'ya gelerek direnişteki işçilere destek vermişti.

İbrahim Ethem patronunun işten atılan 17 işçiyi geri alacağını ve yapılan eylemlerden dolayı kimsenin işten atılmayacağını açıklaması üzerine, direniş işçilerin inisiyatifi ile sona erdirildi.

İşçiler sendikanın fabrikadaki örgütlenmesinin yetki aşamasında olduğunu ve Bakanlık'tan cevap beklediklerini dile getirdiler.

(İstanbul)

**iflçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.

Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

İsyan ateşini harlandırma vaktidir!

Halkların kardeşliğini pekiştirmenin önemli bir parçasını da bugün Kürt halkına dönük artarak süren imha-inkar saldırılarına karşı, Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltmek oluşturmaktadır. Bunun içindir ki, vakit ezilen halklara ve uluslara dönük tüm saldırıları boşa çıkarmak için başkaldırını büyütme vaktidir. Vakit isyan ateşini harlandırma vaktidir!

Ülkemizin de içinde bulunduğu bölgedeki konjonktürün giderek ısınmasına paralel olarak devletin saldırılarının hızı artıyor. Saldırıların hedefinde yine toplumsal muhalefetin sindirilmesi, gözdağı verilmesi ve de en önemlisi çeşitli araç ve yöntemlerle etkisizleştirilmesi bulunuyor. Özü sisteme muhalif olan tüm kesimleri kapsayan bu saldırıların son süreçteki baş hedefinde ise Kürt Ulusal Hareketi bulunmakta. Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük saldırılarda uzun yıllardır değişmeyen ve uygun bir zemine sahip olan gündem ise Newroz. Kürt halkına dönük her türden provokasyon senaryolarının Newroz günleri eksenli ele alınması artık neredeyse "olağan" bir hal aldı. Irak işgaliyle bağlantılı bir biçimde uzunca bir süredir gündemin baş sıralarında yer alan Kerkük-Musul özgülündeki Irak Kürdistanı meselesi, yeni bir sınır ötesi hareketin tartışılmasını da beraberinde getirmekle kalmayıp, ülke sınırları içindeki Kürt hareketine dönük saldırıların kapsamının bir kez daha genişlemesini de getirmiştir.

Bir yandan ABD emperyalizmi diğer yandan faşist TC devleti ve onun uşak temsilcileri Kürt kartını paslaşmayı sürdürürken, bunun faturası bir kez daha Kürt halkına çıkmaktadır.

Emperyalistlerin bölgedeki politikalarına her türden desteği vermenin karşılığı olarak, pastadan Kürt payını alma çabalarını sürdüren ülkemiz faşist egemen sınıfları, ülkedeki Kürt Ulusal Hareketi'ne dönük saldırılarının dozunu artırırken, hem Irak Kürdistanı Kürtlerine hem de ülkedeki Kürtlere dönük saldırı hesapları içinde hareket etmektedir. Irak Kürdistanı Kürtlerine dönük saldırılara izin alamamış görünse de, ülke içindeki Kürt Ulusal Hareketi açısından bunun böyle olduğu -en azından şimdilik- söylenemez. ABD emperyalizminin, kendi icazetiyle gerçekleşen bu saldırı dalgasına ise yine kendi bölgesel hesapları ve bu hesapları içinde Kürtlere biçmeye çalıştığı rol gereği, yeşil ışık yaktığı da çok açık. Son MGK toplan-

tısında somutlaştırılan ve akabinde artışa geçen saldırı dalgasının Newroz öncesinde bir histeriye dönüşmesi ise beklenmedik bir durum değil.

Abdullah Öcalan'ın tecritte tutulduğu İmralı'da yavaş yavaş "zehirlendiği" iddiaları ve ülkemiz faşist egemenlerinin bu iddiaları ciddiyetle

araştırmak bir yana, bağımsız heyet talebine resmi bir "inceleme" heyetiyle cevap vermeleri, bu gelişmelere paralel olarak Kürt Ulusal Hareketi'nin haklı olarak eylemlerini artırması gibi gelişmeler, sürecin fitilini daha da ateşlemiş, saldırı histerisi katlanarak artmıştır.

Ancak TMY'nin yasalaşmasıyla birlikte, özde tüm devrimci-demokrat-yurtsever ve ilerici kesimlere dönük artan bu gözaltı ve tutuklama furiasında "asayiş" değil, artık daha çok "teröre göz açtırmama" söylemi öne çıkıyor. MGK'nın ardından gelen günlerde toplanan TMY Yüksek Kurulu'nda alınan kararlar da yine bu doğrultuda ele alınmıştır.

Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın, "En büyük tehdit, terörün siyasallaşmasıdır" yaklaşımını açıkça dillendirdiği günlerde, çok sayıda DTP yöneticisi, "terör örgütüyle bağlantılı" olduğu iddiasıyla gözaltına alınıp mahkemelere

sevk edilmiştir.

DTP yöneticilerine ve faaliyetçilerine dönük tüm ülkede gerçekleşmeye devam eden toplu gözaltı ve tutuklamalara dönük kararın son şekli de büyük olasılıkla son TMY Yüksek Kurulu Toplantısı'nda verilmiş olmalı. Bu saldırıların Newroz ve buna bağlı olarak da Kürt Ulusal Hareketi'yle sınırlı kalmayacağına ise kesin gözüyle bakabiliriz.

DTP yöneticilerine dönük tutuklama ve "terör örgütüyle" bağlantılandırılarak, yargılamanın önünü açma çabalarında tek etkenin Newroz olmadığını da söylemek gerekiyor. Yaklaşan seçimler ve yurtsever hareketin seçim barajından kaynaklı bağımsız adaylarla seçime girme eğilimi de bu yoğun saldırıların bir diğer nedenini oluşturmaktadır. Tutuklama furiasının DTP'nin önde gelen yönetici isimlerine dönük gerçekleşmesi ise, bu yaklaşımı daha da olası kılmaktadır. Çünkü bu isimlerin büyük bölümü, seçimlerde bağımsız aday olma ve de kazanma ihtimali yüksek olan isimlerdir. Ancak saldırılar hangi gerekçeyle gerçekleşirse gerçekleşsin, üzerinde yükseldiği zemin başta Kürt, Türk olmak üzere, bu coğrafyada yaşayan çeşitli milliyetlerden halkı karşı karşıya getirme potansiyeli taşımaktadır. Çünkü emperyalistlerin bölgedeki politikaları da bunu gerektirmektedir.

İrkçi-faşist saldırılarda artış beklenmelidir

Hrant Dink katliamının ardından gelen günlerde, katliamı gerçekleştiren yeni yetme faşistin başındaki bere benzeri beyaz berelerin satışında büyük bir "patlama" olduğu bilinmekte. Bu "patlama" gerçekte ırkçı-faşist dalganın yükselişindeki patlamadır. Emperyalist güdümlü resmi faşistlerin işaretiyle ve de gerçekte bizzat yükselttikleri bu dalgadan cesaret alan, başta ülkücü faşistler olmak üzere, TİT vb. imzalı çeşitli sivil-resmi faşist güçler adeta her köşe başında pusuya yatarak, daha büyük saldırıların işaretini beklemekte ve "avları-

nın" üzerine atlama, yeni katliamlar gerçekleştirme hazırlığı yapmaktalar. Demokratik haklar, yazılı-sözlü düşünce ve ifade özgürlüğü üzerindeki baskıların artması, Gündem Gazetesi örneğinde olduğu gibi, ilerici-devrimci ve yurtsever basına dönük kapatma vb. cezaların birbiri ardına gündeme getirilmesi, daha büyük saldırılar öncesinde yaratılmak istenen suskunluğun, toplumun tüm kesimlerine yayılması amacına hizmet etmektedir.

Ancak, zulmün artması isyan ateşini harlandıracaktır ve egemen sınıflar bunun bilincindedir. Ortadoğu halklarının giderek yükselen isyanının, zulme, işgallere, katliamlara başkaldırma bilincindeki sıçramanın yarattığı korku, zulme başkaldırıyla özdeşleşmiş bir gün olan Newroz'da daha da büyümektedir.

Ancak korkunun ecele faydası olmadığını onlar da çok iyi bilmekteler. **Emperyalizme ve onun üzerinde yükseldiği tüm faşist-feodal-gerici güçlere karşı dünyanın dört bir yanında yükselen mücadeleler, sistem sahiplerinin ve onların uzantılarının korkulu rüyası olmayı sürdürmekteler.** Ülkemizin tüm devrimci, komünist ve ilerici güçlerinin, bu süreçteki eylem birliklerini güçlendirmesi, isyan ateşini ülkemiz coğrafyasının her köşesine yayması, emperyalizme uşaklık görevini yerine getirme çabalarını olanca hızıyla sürdüren ülkemiz faşist egemenlerinin korkularını büyüteceği gibi, emperyalistlere de, işgal-katliam-yağma-sömürü ve bu politikaların bir parçası olarak, halkları birbirine boğazlatma politikalarını, tüm Ortadoğu'da olduğu gibi, ülkemiz topraklarında da rahatça hayata geçiremeyeceklerini gösterecek, aynı zamanda da halkların kardeşliğini pekiştirecektir. Halkların kardeşliğini pekiştirmenin önemli bir parçasını da bugün Kürt halkına dönük artarak süren imha-inkar saldırılarına karşı, Kürt halkıyla dayanışmayı yükseltmek oluşturmaktadır. **Bunun içindir ki, vakit ezilen halklara ve uluslara dönük tüm saldırıları boşa çıkarmak için başkaldırını büyütme vaktidir. Vakit isyan ateşini harlandırma vaktidir!**

Sınıfsal Yaklaşım

“HEPİMİZ APO’YUZ, HEPİMİZ KÜRDÜZ!”

Bir kilometre taşı ya da milat olduğuna dair tespitler abartılı ve yanlış olmakla beraber; **2005 Newroz**’unun devamındaki, Mersin’deki bayrak yakmalı provokasyon olayı bahanesiyle Genelkurmay öncülüğünde başlatılan ırkçı ve şoven kampanya sonrası süreçte, **Hrant’ın katledilmesi**, önemli bir dönemeçi oluşturmaktadır. Nitekim aradan geçen iki aylık zaman diliminde, yaşanan ve görünen odur ki; **keskinleştirilmeye** çalışılan saflaşma ve cepheleşme üzerinden, şovenizm ve gericilik kışkırtılmakta, ırkçı-milliyetçi saldırılar tırmandırılmaktadır. Burada görülmesi gereken mesele, bu saldırı dalgasının öncesinde de var olduğu ve Hrant Dink’e yönelik eylemin bunlardan **bağımsız** olarak ele alınmaması gerektiğidir.

TKP(SİP) gibi revizyonistler ve sosyal-şoven, karşı devrimci kimi kesimlerin, **“Hepimiz Ermeniyiz”** sloganının Türk milliyetçiliğini azdırdığı “eleştirisi”nin aksine; bu çevrelerin AKP’yi (2006’yu 2007’ye bağlayan günlerde **“kurban olam ayına yıldızına”** afişleri) de kuyruklarına takılmak durumunda bırakacak bir rüzgar estirdiği dönemde, bu tarzda bir çıkışla göğüslenmesinin **son derece** isabetli olduğu açıktır. Bu nedendir ki, başta AKP olmak üzere hakim sınıf kesimlerinin önemli bir bölümü tarafından **elimine** edilmek istenilen kitlelerin tepkisi, “Hepimiz Ermeniyiz” sloganında ifadesini bulan **“ileri/nitelikli”** bir sahiplenme tavrı sayesinde, timsah gözyaşı dökenleri de saflarından ayıklayarak, **etkili** bir güç oluşturabilmiştir. Uğurlama törenine **rengini** veren sayısal kalabalığından öte, bu şiardır.

Hrant’ın kimi panel ve konferans tartışmalarında dile getirdiği üzere; Ermeni soykırımı 90/91 yıl önce gerçekleştirilmiştir ve bu tarihi gerçekliği ortaya çıkarmanın ve teslim etmenin şüphesiz çok büyük önemi vardır. Ve yine onun vurguladığı gibi **en az** onun kadar önemli olan bir başka mesele ise bu katliamları, soykırımı gerçekleştiren ideolojilerin, politikalarının, anlayışların, kafa yapısının mahkum edilmesinin, bir daha ben-

zer olayların yaşanmaması için gerekli olmasıdır. Hrant sözü burada **Kürt** meselesine getirmekte, **“Bizim halkımız bunu yaklaşık bir asır önce yaşadı, önemli olan aynı şeyin bugün yeniden yaşanmamasıdır”** demektedir.

Hrant’ın Kürt sorununa ilişkin ifadeleri eksiklik taşısa da her iki sorun arasında bağ kurma tarzı ve tarihe ilişkin perspektifi **esas** olarak doğrudur. 1915’te Ermeni soykırımını gerçekleştiren, ha keza aynı dönemde ve devamında Rumlara ve Süryanilere yönelik soykırım ve katliam uygulamalarında bulunanlar, 1923’de ilan edilen T.C. devletinin **kurucuları** arasında yerlerini aldıkları gibi, **Osmanlı**’nın bu geleneği, Mustafa Kemal önderliğindeki Türkiye Cumhuriyeti faşist devlet yapılanmasının **karakteristik** bir ögesi haline getirilmiştir. Bütün azınlık milliyetlere yönelik olarak işletilen milli zulüm politikası, TC tarihi boyunca Kürtlere yönelik azgın bir şovenizm altında **asimilasyon** uygulaması ve katliamlarla sürdürülmüştür.

Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi hareketinin bilhassa son 30 yıl içerisinde kaydettiği gelişmelere paralel, meselenin bölgesel ve uluslararası çapta aldığı boyutla beraber Türk hakim sınıfları açısından rejimin **en kritik** sorunlarından birisi (kimi dönemler **birincisi**) haline gelmesi, devletin **bütün reflekslerini** bu yönde şekillendirmesine neden olacak bir sürecin önünü açmıştır. Faşist karakteri gereği, resmi ideolojisi ve kurumsal organizasyonu ile bu konuda adaptasyon sorunu yaşamayan Türk devleti, gerek **askeri başarısızlık** gerekse de ideolojik, siyasal alanda yürüttüğü ırkçı-şoven kampanya bakımından istediği ölçüde **etkinlik kuramamanın** açığını, 1990’lı yılların başlarında her türlü yöntemi devreye sokarak başvurduğu azgın bir saldırıganlık ve katliamcılık ile kapatmaya çalışmıştır.

Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi’nin **silahlı reformist** bir çizgi sonucunu askeri yenilgiye uğramasına karşın elde ettiği **kazanımlar** ve yürüttüğü uzun süreli savaş neticesinde

yaratılan güçlü **kitle potansiyeli**, Türkiye Kürdistanı’nda faşist Türk devletine karşı **devrimci bir dinamizmi** ortaya çıkarmıştır. Faşizm bu alanda ayağını yere sağlam basarak yürüme şansına sahip değildir. Bu şansı bir daha elde edememek üzere kaçırdığını kabul etmeyenlerinin sayısı her geçen gün daha da azalmaktadır.

Bugün Hrant’ın katledilmesi ile **“güncellenen”** tartışmaların, daha dikkati çeken saldırılar ve kamplaşmaların **özünde ve esasında** da Kürt sorunu vardır. Ermeni soykırımı tartışmalarının **değeri ve önemi** bir yere kadar anlam ifade etmektedir. Sorun, bir noktadan sonra günceldeki ifadesini, yani **somut** karşılığını, ister **“öteki”**ne karşı tavrı olarak ifade edilsin, ister **“azınlıklara”** karşı tutum biçiminde söylensin, isterse de **“ulusal sorun”**a yaklaşım şeklinde ele alınsın, Kürt meselesinde bulunmaktadır. Nitekim faşizmin paramedyadaki sözcülerinden kimileri endişe içerisinde, **“yarın hepimiz Kürdüz diye pankart ve sloganlar ortaya çıkarsa ne olacak?”** sorusunu sormaya başlamışlardır.

Bu ülke tarihinde asimilasyonun, ezilen ulus olması ve nüfusun **yüzde otuzundan** fazlasını oluşturması itibarıyla en yoğun ve yaygın biçimde Kürt ulusuna uygulandığı yaşanan bir gerçektir. Irkçılık ve şovenizm, son yirmi yıla yayılan savaşın da önemli bir cephesi olarak **psikolojik** **eksenli** propaganda faaliyetinin harcı kılınmıştır.

Bölgedeki gelişmeler neticesinde Irak Kürdistanı’nda ortaya çıkan fiili durumun PKK lehine doğurduğu **konjonktürel** avantajlardan (ABD’nin TC’ye müdahale vizesi vermeyişi, KDP ve YNK’nin desteği) öte sorunun **“çözümü”** yönünde ABD orijinli planların tava getirilmesine yönelik adımların sıklaşması, Türk hakim sınıfları içerisindeki **kaygı ve kaynaşmayı** büsbütün artırmıştır. **“İleri görüşlü”** ve **“kulağına su kaç(ırıl)an”** Ağar, Avni Özgürel, Cevat Öneş ve Evren gibi adı ve konumu ağırlıklı şahsiyetlerin ağzından dile getirilenlerle **“kader”** ağlarını örmektedir.

Irak işgali ile açılan perdenin ardından Irak Kürdistanı’ndaki gelişmelerle beraber, Genelkurmay öncülüğündeki **“umut kırma”** konseptiyle başlatılan linçli bayraklı kampanya hamlesi, Şemdinli **“kazası”** ile kısa süreli bir tökezlemeye rağmen devam

ettirilmeye çalışılmıştır. PKK’nin **ateşkes** ile yanıtladığı bu süreç, Büyükanıt’ın bayrağı devralmasıyla yeniden tırmandırılmış, nihayet **2007 Newroz**’una doğru kendi yasalarını bir kez daha açıktan rafa kaldıran örneklerle; **Gündem** gazetesinin kapatılması, **DTP** il ve ilçe binalarının basılması, dağıtılması, yüzlerce yöneticisinin gözaltına alınması işkence görmesi ve onlarcasının tutuklanmasına neden olmuştur ve olmaktadır (İki hafta içinde **18** il ve ilçe binası basıldı **35** kişi tutuklandı). **A. Öcalan**’ın zehirlenmekte olduğuna dair somut kanıtların ortaya serildiği bu dönemde, devletin Adalet Bakanı vasıtasıyla **“istese daha önceleri yapardık”** dediği yetmiyormuş gibi, **“yalanı/iftirayı ispat heyeti”** göndererek tavrı takınması, pervasız tutumuna ek bir kanıt oluşturmaktadır.

Hrant’ın katledilmesine karşı gerek sahiplenme tarzı gerek kitlelilik boyutu ile verilen tepkinin (sadece uğurlama esnasında değil), **kroke** ederek korkusunu büyüttüğü faşizmin **esas sorunu**, herkesin bilebileceği gibi “Ermeniler”le ya da “Ermeni soykırımı iddiaları” ile ilgili değildir. Dün olduğu gibi, bugün için de somut olarak potansiyel tehdidi, **Kürt sorunu** oluşturmaktadır. Sınıf mücadelesinin gelişim süreci içerisinde faşist diktatörlüğün yöneliminde **ana eksenin** de savaştan kaynaklı olarak uzunca bir süredir bu yönde şekilleniyor olması da tesadüf değildir. Komünist ve devrimci güçlere yönelimin **stratejik** olarak merkezi devlet politikası olması ve bunun güç ve gelişme durumuna paralel ağırlığının artıp azalması, yakın tarihin gerçekliğini değiştirmez.

Ulusal Hareket’in **İmralı** süreci ile birlikte **reformist** hatta derinleşen konumu her ne kadar Kürt devrimci dinamizmini **ciddi oranda** geriletmişse de, ne kökleri derinlerde tutuşturulan ateşin sönmesini engellemek ne de bendini aşan kitle potansiyelini bu aşamadan sonra durdurabilmek mümkün olabilecektir. **Sorun**, bu dinamizmin doğru bir politikayla ve doğru hedefe yönlendirilmesi yolunda, bütün olanakların sarf edilmesi için **ısrarlı** olunabilmesindedir. Şovenist kudurganlığın yarattığı baskı ve kuşatma altında, en **“tutarlı”** geçinen aydın/ilerici tayfasına bile ezilen ulus milliyetçiliği ile ezen ulus milliyetçiliğini **eşitlediği** koşullarda, anın görevi, saflaşmada öncelikle **“doğru tarafta”** ve **ön saflarda** yer tutmaktır.

Tek Gıda-İş Sendikası Danone'ye karşı "Fransız" kalmadı!

Ülkemizin yarı-sömürge yapısının, "sömürge" kısmında yer alan çok uluslu sermayelerden birisi olan Danone Tikveşli Gıda ve İçecek San. Ve Tic. A.Ş. Şirketi, 2003 yılında başlayan, ancak hala % 51'lik salt çoğunluk sağlanamayan, Tek Gıda-İş Sendikası'nın örgütlenme mücadelesi özgülünde, ne kadar "demokrasi" yanlısı olduğunu gösteriyor.

Ülkemizin yarı-sömürge yapısının, "sömürge" kısmında yer alan çok uluslu sermayelerden birisi olan Danone Tikveşli Gıda ve İçecek San. Ve Tic. A.Ş. Şirketi, 2003 yılında başlayan, ancak hala % 51'lik salt çoğunluk sağlanamayan, Tek Gıda-İş Sendikası'nın örgütlenme mücadelesi özgülünde, ne kadar "demokrasi" yanlısı olduğunu gösteriyor. Tek Gıda-İş Sendikası Marmara ve Trakya Bölge Şubesi Örgütlenme Sekreteri Göksel Şengün, "örgütlenme çalışmaları boyunca işçilere, bu insanlar Fransa gibi demokrasinin beşiği bir ülkeden gelmişler, bizi eylem yapacak kadar zorlamazlar, dedik ancak şimdi geldiğimiz aşamada hiç de öyle olmadığını görüyoruz" şeklinde konuştuklarını söylüyor. Sermayenin dini, dili, ırkı olmadığı bir kere daha açığa çıkmış oluyor böylece. Biraz araştırdığınızda Danone'nin, dünyanın en büyük 120 firmasından biri olduğunu, yine dünya genelinde 93 bin işçi çalıştırdığını, Groupe Danone'nin uluslararası cirosunun 2004 yılında 13.7 milyar Euro olduğunu rahatlıkla öğrenebilirsiniz.

Bu kadar büyük bir şirketin nasıl büyüdüğü malum, ama hala "işçi hakları" ve "demokrasi" gibi ilk ve en çok kendilerinin ihlal ettiği haklardan söz etme yüzüzlüğünden vazgeçmiyorlar. **13 Mart** Salı gününden beri örgütlenme çalışması yürüttükleri işletmelerin önünde eylem geçen Tek Gıda-İş Sendikası Marmara ve Trakya Bölge Şubesi Örgütlenme Sekreteri Göksel Şengün sorun özgülünde sorduğumuz soruları şöyle yanıtladı:

Patronlardan işçileri oyalama taktiği

- Bugüne kadar olan süreci anlatır mısınız?

- Danone'de 2003 yılının ortalarından bugüne kadar gelen bir örgütlenme sürecimiz var. Diğer örgütlenmelerimiz gibi arkadaşlardan gelen talepler doğrultusunda gelişen bir takım rutin örgütlenme faaliyeti içerisine girdik. Şirket malumunuz % 100 Fransız sermayesinde bir şirket. Gönen'de 150-200 ve Lüleburgaz'da 250-300 arası işçinin çalış-

tığı iki tane temel fabrikası, **Kâğıthane**, **Beylikdüzü**, **Adana**, **İzmir** ve **Ankara**'da da depoları var olmakla birlikte, gerek işyeri olarak gerekse de işçiler olarak çok dağınık bir yapıya sahip. Asıl patron burada değil, burada Türkiye sorumlusu **Serpil Timuray** ve onun altındaki bir takım yöneticiler var. Örgütlenme çalışmalarından sonra, Lüleburgaz'da 13 arkadaşımızın iş akitlerini feshetti. İşe iade davası açtık ve kazandık. Tabii biliyorsunuz işe iade davaları, yasada 1.5 ayda biter denmesine rağmen 1 yıldan önce bitmiyor, bizim davamız da 1.5 yıldan fazla sürdü. Daha önce de birkaç günlük bir eylem yaptık, ancak Danone yetkilileri bize, telefon ederek, "biz sendikaya karşı değiliz" gibi şeyler söylediler. Bizim istediğimiz de diyalog olduğu için taleplerini kabul ettik ve eylemimizi bitirdik. Biz arkadaşların tazminatını değil, işe geri iadesini istediğimizi söyledik, davayı kazanmamıza rağmen görüştüğümüz işverenler, bu arkadaşların işe geri iadesini kabul etmediler. Aradan geçen 4 yıla rağmen buradaki işçi arkadaşlar inançlarından vazgeçemediler.

- Bu 4 yıllık oyalama/engelleme süreci işçilerin inancını kırmak için mi yapıldı?

- Kesinlikle öyle. Bu durum Danone'nin Türkiye sorumlusunun işçilere bir yazı yazmasına kadar vardı. Yazı şöyle: "Sendika üyesi çalışanlarımız, eğer kendi istekleriyle işten ayrılmak için dilekçe verirlerse, kendilerine kıdem tazminatını, ihbar tazminatını eksiksiz olarak vereceğiz, iki maaş da fazladan ikramiye vereceğiz ve aynı şartlarda iş bulacağız." Şu gerçek ki, çocuğuna bir ayakkabı alamayan işçiye bir seferde 10.000 YTL para verirken bir cazipliği oluyor. Biz o kadar konuşmamıza, anlatmamıza rağmen, 50 arkadaşımız ikna oldu. İşveren sözünü tuttu mu? Tuttu, ama nasıl tuttu? İşçileri çalıştığı makineden dahi almadan yarım saat dahi işine ara vermeden aynen işinde devam ettirerek ve başka bir taşeron devrederek. Daha sonra burada 80-90 kişiyi işten çıkardı. Burada ilginç bir şey daha var, biz 2003 yılından bu yana

600 kişiyi üye yaptık, bugün 700 işçi çalışıyor. O kadar sistematik bir şekilde çoğunluğu sağlamamız için çalışıyorlar ki, biz % 51'lik barajı geçmeye elim diye ve bu gün hala yetkiyi elde edemedik. 2003 yılından beri gece vardiyasında çalıştırılan, "ya sendikadan istifa edeceksin ya da gece vardiyasından emekli olacaksın" dedikleri arkadaşlarımız var, bu arkadaşlarımız onurlu bir şekilde direniyor. Bu konuda gerekli yerlere başvuruda bulduk, tüm hukuksal yolları zorlamak için hareket geçtik.

Öncekinden etkin eylemler sırada

- Şu an için ne gibi bir eylem hattı izliyorsunuz?

- 14 Mart Salı günü, **Kavacık Genel Müdürlüğü** önünde, **Lüleburgaz Fabrikası**'nda, **Gönen Fabrikası**'nda, **Beylikdüzü depoda** ve **Kâğıthane depoda** olmak üzere, 5 noktada, ses araçlarımızla birlikte beklemeye başladık. Daha önce yapılan 2-3 günlük eylem gibi olacağını tahmin ediyorlar sanırım, eğer öyle hesaplıyorlarsa çok yanılıyorlar. Neye mal olursa olsun biz buradaki tüm bedelleri ödemeye hazırız. 13 arkadaşımız iş başı yapacak, sendikal örgütlenmenin önündeki engeller kalkacak, bunun dışında bir ikinci plan yok, biz gereken bedeli ödemeye hazırız.

- Daha önce herhangi bir sendikal faaliyet yürütülmüş mü Danone'de?

- Hayır ilk olarak biz yapıyoruz. Daha önce Sabancı'nın da içinde yer aldığı bir şirketti biliyorsunuz, DanoneSaidi. Şimdi **Danone-Tikveşli** adıyla faaliyet yürüten bir şirket ve tamamen Fransız sermayesine ait.

- Önümüzdeki sürece ilişkin eylem planınız var mı?

- Gayet tabii var. Ancak prensip gereği yapılmadan önce açıklama yapmak gereği duymuyoruz, daha fazla etkili olması açısından ani yapıyoruz. Ama bir fikir vermesi açısından şöyle diyebiliriz; her yaptığımız eylem bir öncekinden daha etkili ve yıkıcı olacak.

(Kartal)

► Çay-kur işçileri AKP'yi bastı!

Başbakanlık Toplu Konut İdaresi (TOKİ), Rize'nin Gündoğdu beldesinde kurulu bulunan **Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü**'ne (Çay-Kur) ait, günlük 150 ton yaş çay işleme kapasiteli fabrikasının yerine 5 yıldızlı otel yapımı için girişim başlattı. Bu girişimi haber alan ve çoğunluğunu çay fabrikasında çalışan işçilerin oluşturduğu yöre halkı, AKP belde başkanlığı önünde eylem yaptı.

"Fabrikamızı yıktırmayacağız!", "Otele hayır!" vb. sloganlarla parti binası önünde eylem yapan işçiler, daha sonra parti binasına girerek, AKP merkez ilçe başkanı **Yunus Öksüz**'le tartıştı. Tartışmanın büyümesi ve işçilerin geri adım atmaması üzerine AKP Rize milletvekili **Abdulkadir Kart**'ı arayan Öksüz, yıkım çalışmalarının durdurulduğunu belirterek, beldelede konuyla ilgili toplantı yapılacağını söyledi.

Bu açıklamanın ardından binadan ayrılan işçiler, beldelede yaşayan insanların neredeyse tek geçim kaynağı durumunda olan fabrikalarının kapatılmasına izin vermeyeceklerini vurguladılar. (H. Merkezi)

► Dandy işçileri işbaşı yaptı

Dandy Sakız Fabrikası'nda sendikaya üye oldukları için işten atılan işçiler işlerine geri döndü.

İkitelli'de bulunan **Dandy Sakız Fabrikası**'nda çalışan bin elli işçi, asgari ücretle ve herhangi bir güvence olmadan çalışırken sendikal mücadeleye başlamış, patronun baskılarına maruz kalarak işten atılmışlardı.

İşten atılmaya karşı direnişe geçen işçiler, yaklaşık 5 ay boyunca çeşitli eylemlerle sendikayı sahiplenmişti. Daha önce de gazetemizde yer verdiğimiz, söyleşi yaptığımız işçilerin direnişi kazanımla sonuçlanmıştı. Patron direnişin devam ettiği günlerde geri adım atarak işçilerin işe geri dönmelerini kabul etmişti. **17 Mart** tarihi itibarıyla tüm işçiler işlerine geri dönerek iş başı yaptı. (İstanbul)

İşte ATO'nun Hayvancılık Raporu; işte devlet politikası!

Hükümet fark etmeksizin uygulanan tarım politikalarından nasibini alan hayvancılık yapan köylülerin sayısı her geçen gün azalırken; geçinemedikleri için yerlerini terk eden köylülerin birçoğu gittikleri şehirlere de düzenli bir iş bulamamakta ve sefaletin kucağına düşmektedir.

Geçtiğimiz haftalarda Ankara Ticaret Odası'nın (ATO) hayvancılık sektörü üzerine TÜİK, Tarım ve Köy İşleri Müdürlüğü, Türk Veteriner Hekimler Birliği, Veteriner Hekimler Derneği ve Ankara Veteriner Hekimler Odası kaynakları ile hazırladığı Hayvancılık Raporları açıklandı.

Raporda öncelikle Türkiye'de nüfusun 1990 yılından itibaren % 26,9 artarken; kanatlı hayvanlar haricinde et ve süt alımında kullanılabilecek hayvan sayısının ise % 37,6 azaldığı vurgulanarak bu sayının şu anda ülkenin ihtiyaçlarını karşılamaktan fazlasıyla geri olduğu belirtiliyor. 2010 yılına kadar Türkiye'de yaşayanların protein ihtiyaçlarını karşılayabilmek için et üretiminin 3 kat, süt üretiminin ise % 50 arttırılması lazım. Ancak bu manzarayı ortaya çıkaran sebeplere değinmek 1980-1990 yıllarından itibaren hayvancılıkla uğraşan, özelde Türkiye Kürdistanı, genelde ise Ege, Karadeniz ve İç Anadolu dahil olmak üzere Türkiye'de uygulanan politikaları ve bu politikaların bir hükümet fark etmeksizin nasıl uygulandığını açıklamaktan geçiyor.

Kanayan yara; Türkiye Kürdistanı...

Raporda Doğu ve Güney Doğu Anadolu bölgelerinin gayet verimli bir haldeyken, 20 yıldır "terörle mücadele" adına hayvancılığın ağır darbeler aldığı

belirtiliyor. 1980 yılında yapılan sayımda 48 milyon olan küçük baş hayvan sayısı; 2005 yılında 25 milyona kadar geriledi. Bu rakamlar üzerinden bu hayvanlardan alınabilecek et ve süt hesaplandığında, Türkiye ekonomisi için 3 milyar dolar bir kayıp anlamına geliyor.

Birçok ülkede köylü olmanın esas anlamı hayvan üreticiliği iken Türkiye'de ise durum çok farklı. Birçok ülkede tarım başlığı altında işletmeler incelendiğinde bunların % 50'den fazlasının mutlaka yalnız hayvancılıkla uğraştığı görülüyor. Bu oran Türkiye'de ise % 4, geri kalan % 96 ise hem hayvancılık hem de toprak işi yapıyor, lakin bunlarda toprak mahsulleri ağır basıyor. Türkiye'deki toplam işletmelerin tarım işletmelerine oranı ise % 25-30. Tüm bunlarla beraber yalnız hayvancılık yaptığı görünen işletmelerde ise şöyle bir durum var; bu işletmelerin % 78'inde hayvan sayısı sadece 1 ila 4 arasında.

Kör gözlere inat gerçekler galip geliyor!

Yapılan araştırmalara göre 1990 yılında nüfusun % 48,8'ini kırsal kesim oluştururken 2005 yılında bu oran % 38,1'e düşmektedir. Bugün ise bu oran % 29 olarak ifade edilmekte. Aynı süreçte bu kesimin GSYİH'dan aldığı pay da düşüyor. 1990'da bu pay %15,8 iken şimdi %11,5. Yani yarı oranına yakın bir

düşüş söz konusu. Öte yandan aynı raporda nüfus düşüşünün şehirlere göç etmekten kaynaklandığı, ancak burada da bu insanların düzenli bir iş bulamadığından veya hiç iş bulamadığından ötürü bu iş gücünün değerlendirilemediği belirtiliyor.

Kaçak kesim revaçta

Türkiye'de yıllık 1 milyon ton kırmızı et satılıyor. Resmi verilere göre ise Türkiye'de yasal kesimlerden elde edilen kırmızı et miktarı 400-450 bin ton civarında. Aradaki 550-600 bin ton kırmızı et ise kaçak kesimlerden elde ediliyor. Devlet, buna karşı mücadele ettiğini söylerken ve her hükümet kaçak et kesimi konusunda "halkın sağlığı, vergi kaçakçılığını engelleme" gibi çeşitli bahanelere sığınırken ATO raporu bu durumun sebeplerini şöyle ortaya koyuyor; öncelikle Türkiye en pahalı et yiyen ülkelerden biri. Gelişmiş bir ekonomiye sahip birçok ülkede, hatta bizim gibi yarı-sömürge ülkelerde bile kırmızı etin kilosu 2,5-3 Euro'yu geçmezken Türkiye'de etin kilosu 10 Euro değerinde. Üreticilerin Hayvan Sağlığı Zabıtası Kanunu gereğince insan sağlığına uygun olmadığı için mezbahalarda imha edilen et nedeniyle uğradığı zararı sineye çekmek zorunda kalmaları, hayvanlara yönelik sigorta hizmetlerinin Türkiye'de halen uygulanmıyor olması, mez-

bahalarda kesim yaptırmanın maliyetinin yüksekliği ve piyasadaki etin fiyatının her geçen gün yükselmesi insanları kaçak ete sevk ediyor.

Türkiye'ye kaçak hayvan ve et girişi özellikle sınır bölgelerinde oluyor. Raporda; Van, Hakkari, Şırnak, Edirne, Trabzon ve Mersin kaçak hayvan ve et girişinde kaynak yerler olarak gösteriliyor. İran'dan yapılan hayvan kaçakçılığının Doğu Anadolu Bölgesi'nde hayvancılığa darbe vurduğu raporda belirtilirken diğer yünden ise bunun bir geçim kaynağı haline geldiği de vurgulanıyor.

Üretici ucuza satıyor, tüketici pahalı alıyor!

Bu konuda en önemli nokta ise üretim ve ticaret ilişkileri. Raporda bu konuya hem ticaretçiler olarak hem de üreticiler için feryat figan bir yaklaşım ortaya çıkıyor. Çünkü Türkiye ekonomisinde üretici ile malı işleyen sanayici veya ticaretçi arasında en az 3-4 aracı var. Mevcut üretici birlikleri ise henüz aktif olmadıklarından ötürü bir şey yapmaktan aciz. En büyük tüccarlar maldan en iyi şekilde kâr sağlayamadıkları için üreticinin de az bir fiyat almasından dem vuruyor. Türkiye'de üretici bir kilo eti 8,250 YTL'ye satarken sütün litresi ise 450 Ykrş. Ancak bu ürünlerin pazardaki fiyatları ise ette 14 ila 20 YTL arası, sütte ise 1,100 ila 1,900 YTL arasında değişiyor. Üreticinin aldığı fiyat harcamalarının altındayken tüketici ise 2 katı fiyat farkı ile et ve süt ürünlerine ulaşıyor.

Öte yandan 1996'ya kadar tüm dünyaya et ithal edebilen Türkiye'nin 96'dan sonra ise ithal alması trajedi-komik bir sahneyi de ortaya çıkarıyor. AB ilerleme raporları ile ortaya konan 1/98 sayılı Ortaklık Konseyi Kararı uyarınca AB, Türkiye'ye 19 bin ton et ithal etme kontenjanı açtı ancak bunu BSE yani Deli Dana hastalığı nedeni ile yapmadı. Yani Türkiye, bu süre içerisinde varlıktan yokluk durumuna düştü.

(H. Merkezi)

Köylüler Belediye bastı!

Manisa'nın Salihli ilçesine bağlı Kabazlı köyüne yapılmak istenen çöplüğe karşı köylülerin eylemleri devam ediyor. Daha öncesinde yol kapatan ve çöplük alanındaki çalışmayı alanda oturma eylemi yaparak protesto eden köylüler, halen sözden anlamayanlar için bu kez de Salihli Belediyesi'nde oturma eylemi yaptı.

7 Mart Pazartesi günü kitlesel olarak Belediye binasına giren ve Belediye Başkanı Mustafa Uğur Okay'ın makam odasına çıkan köylüler, burada içeride ve dışarıda iki pankart açarak Okay'ı köylülerle yüz yüze muhatap olması için çağırdı. Başkan yardımcısı

Osman Karaman, zabıta ve polisler makam odası ve koridoru boşaltılmasını istemesi de köylülerin tepkisi karşısında nafile kaldı. Kabazlı köylülerini, en demokratik haklarını kullandıklarını belirterek Okay'ın gelerek, kendileriyle konuşması istedi.

Bunun üzerine yapılan anlaşma ile 20 köylü başkanla görüştü. Yapılan görüşmede köylüler adına konuşan Oktay Konyar; köyde hukuksuz şekilde milyonlarca metreküplük toprağın

alındığını, derin çukurlar açılarak doğal dengenin bozulduğunu söyledi. Konyar, gelişen durumlar üzerine "bir başkanın bir yere bir şey yaparken orada yaşayan insanlara sormadan hareket etmesi doğru mudur? Kabazlı köyüne çöplük yapılmasına vicdanımız nasıl el veriyor?" diye sordu. Bu sözler üzerine Okay; "Çöp sorunu da Salihli'nin sorunudur. Bunu çözmek zorundayız" yanıtını verdi.

Okay, köylülerin Belediye binasını

terk etmesinin hemen ardından basına yaptığı açıklamada çöplük yapılması kararının Manisa İl İdare Kurulu ve Manisa İl Çevre Kurulu'nun 24.11.2006 tarihli ve 09 sayılı kararı ile alındığını söyledi. Köylülerle konuşmaktan çekinen başkan, köylüler girdince ise "Çöplük kişilerin isteğine ya da istememelerine göre değil, yasa-salar ve yönetmelikler çerçevesinde yapılacaktır" dedi. O zaman bu yasalar ve yönetmelikler kimin için?

(İzmir)

Hâller de özelleştiriliyor!

Köylünün malını zaten ucuz satmasından ötürü fakirleşmesi ve açlığa mahkum olması artık, sürekli bir hale gelmişken halkı rant kapısı olarak görenler şimdi de hâlleri özelleştirmek istiyor.

Konuya ilişkin **11 Mart** Pazar günü basına açıklama yapan **Türkiye Ziraatçılar Derneği Başkanı İbrahim Yetkin**, hâllerdeki sebze ve meyve fiyatlarının düşürülmesi ve ucuzlatılmasına dair önerileri üzerine bir taslak hazırladığını ve bu taslağın ilk hazırlandığı zamanlarda kendilerine de sunulduğunu ve olumlu karşıladıklarını söyledi. Yetkin, taslağın takibini bırakmadıklarını, ancak taslak Meclis'e sunulduğunda konuyla ilgili Sanayi ya da Tarım ve Köy İşleri Komisyonları yerine İçişleri Bakanlığı'na verildiğini kaydetti. **"Dünyada bir ilk. Hâllerle İçişleri Bakanlığı'nın ne alakası var diye düşünüyorduk"** diyen Yetkin, Bakanlıkta bazı belediye başkanları ile görüşülerek ek maddeler eklendiğini ve bu sayede

hâllerin özelleştirilmesinin önünün açıldığını kaydetti.

Yetkin bu taslağın bu haliyle yasallaşması durumunda tekelleşme olacağına vurgu yaparak, bu yüzden sebze ve meyve fiyatlarının da 4-5 kat artacağını söyledi.

Tarım özelleştirmeleri bilânçosu

Uzun süredir köy köy ülkeyi gezdiklerini ve köylülerle birebir iletişim kurduklarını kaydeden Yetkin; **"tarım artık can çekmiyor, çünkü öldü"** dedi. Çukurova'da tonlarca pamuğun üreticinin elinde kaldığını ancak 10 km uzaktaki fabrikaların Yunanistan'dan ithal pamuk aldığını belirten Yetkin, **"Tarım rekabetten uzaklaşmış. Pahalı üretim işletmeciyi de dışarıya yöneltmiş"** dedi.

Buğday üreticilerinin en fazla zarar verilen kesim olduğuna dikkat çeken Yetkin, ithalat izni çıkarıldığını böyle-

ce de buğdayla uğraşanların daha fazla mağdur edildiğini kaydetti. Aynı şekilde ithalat izinleri üzerinden üretimi yaygın olan mısır gibi nice ürüne darbe vurulduğunu kaydeden Yetkin, **"Her türlü engele rağmen gelişmesini sürdüren bazı ürünlerin de ithalat yoluyla getirilmeye çalışıldığı izlenimi bizde oluşmaktadır"** dedi.

Yine aynı şekilde tütün tarımı, besicilik sektörü, zeytin ve kayısı gibi bazı

sektörlerde ise özelleştirmeler yüzünden birliklerin kapatıldığına dikkat çeken Yetkin sektörlerin iflas noktasına geldiğini, bu sektörlerde çalışan köylülerin bitirildiğini söyledi. Yetkin devam eden açıklamada tüm bu politikalar karşısında köylünün ve üreticilerin alım güçlerinin ne denli düştüğünü ve tarımdaki daralmayı rakamlarla anlattı.

(H. Merkezi)

Tarım tasfiyesi belgelendi!

9 Mart Cuma günü basına yazılı açıklama yapan **Türkiye Ziraat Odaları Birliği Başkanı Şemsi Bayraktar**, son 2 yılda tarım sektöründen 1 milyon 312 bin insanın koparıldığını söyleyerek, tarımda sürdürülen tasfiyenin ne aşamada olduğunu ortaya koydu.

Yapılan yazılı açıklamada 1923 yılında istihdam edilen 5 milyon 31 kişinin % 90'ının tarımda çalıştığı hatırlatılarak, bu dengenin artık fazlasıyla değiştiği belir-

tildi. Bayraktar; 2005 yılını tarım açısından bir kırılma yılı olarak tabir ederken 2004-2005 rakamlarına göre tarımdan istihdam edilen 7.4 milyon insandan 6 milyon 493 bin kaldığını, bunun da toplam istihdamda tarımın payını % 34'ten % 29'a çektiğini söyledi.

2006 yılında ise bu rakamın 6 milyon 88 bin kişiye çekildiği görülüyor. Bayraktar, tarımdaki yapısal dönüşümünün sadece tarımda çalışan nüfusun azal-

tilması ile değil, buna bağlı olarak işletmelerin artırılması ve var olanların da iyileştirilmesi ile olabileceğini söyledi.

İşsizliğin Türkiye'de çok önemli bir sorun olduğunu belirten Bayraktar, tarımsal sektörde ise bu sorunun kendisini daha fazla hissettirdiği 2005 yılından itibaren nüfus azalmasının olumlu karşılanamayacağını söyledi. Köylünün sorunlarının da önemli olduğunu kaydeden Bayraktar, bunun yanı sıra üreticilerin yaşadıkları yoksulluk ve geçim sıkıntısından ötürü sektörden daha hızlı bir kopuş yaşadığını söyledi.

(H. Merkezi)

GDO ticareti "şimdilik" durduruldu!

Ziraat Mühendisleri Odası Başkanı **Dr. Gökhan Günaydın** 6 Mart Salı günü yazılı bir açıklama yaparak GDO (Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar) içeren orman ürünlerinin ticaretine izin veren yönetmeliğin Danıştay kararı ile durdurulduğunu açıkladı.

Devletin köylüyü tekellere bağlamak, mecbur bırakarak tüm ekonominin tarım tekellerine geçişini sağlayacak yönetmelik, hatırlanacağı gibi geçen yıl hazırlanmış ve Meclis'ten hızlı bir şekilde geçmişti. Hemen ardından ise birçok emperyalist şirket için "af" niteliğindeki tarım alanlarının sanayi için kullanımını düzenleyen yasa çıkarılmıştı.

Adım adım tarımın özelleştirilmesine hizmet eden yasalara karşı hem köylü örgütlenmeleri hem de tarım konusunda örgütlenme sürdüren odalar Danıştay'a ardarda davalar açmıştı. ZMO Başkanı Günaydın yaptığı yazılı açıklamada, GDO'lu ürünlerin ticaretine izin vererek ülkedeki ekosistemi ve çeşitliliği tehlikeye atan **Orman Yetiştirme Materyalle-**

rinin Ticareti Yönetmeliği'ne karşı açtıkları davada, **Danıştay 8. Dairesi**'nin yürütmeyi durdurma kararı aldığını söyledi. Yönetmelikle beraber fidelerden tutun da yetiştirilen bitkilerin gen kaynaklarına varana kadar birçok orman ürününün ticaret aracı haline getirildiğini belirten Günaydın, yönetmeliğin Türkiye'nin sahip olduğu türlerin başka ülkelere aktarılmasına ve başka ülkelerdeki türlerin de sağlıklı şekilde ülkede dikilmesine izin verdiğinin altını çizdi.

Günaydın, yeni türlerin girişinin başta olumlu gibi görünse de uzun vadede hem ekonomik olarak hem de doğa açısından zararlı olduğunu belirterek yönetmeliğin durdurulmasıyla biyoçeşitliliğin ve toprakların ciddi bir biçimde zarar görmesinin engellendiğini söyledi. Günaydın yaptığı açıklamanın sonunda bu konuların takipçileri olacaklarını belirterek doğal kaynakları tehdit edecek düzenlemelerden vazgeçilmesi gerektiğini söyledi.

(H. Merkezi)

Ağaya kredi, köylüye ceza!

Taleplerini iletme üzere geçen yıl Ankara'ya yürüdükleri için **"izinsiz gösteri yapmak"**tan haklarında davalar açılan ve para cezalarına çarptırılan Sinan köylüleri, ölülerini köyde boş olan bir araziye gömdükleri için de **"izinsiz ölü gömmek"** suçlaması ile soruşturmalık oldu.

Diyarbakır'ın Bismil ilçesine bağlı Sinan köyü sakinleri Ankara yürüyüşünden ötürü kendilerine verilen cezaları kınamak için **11 Mart** Pazar günü **AZC Plaza** önünde açıklama yaptı. **"Sinan'ı topraksız koyan azaptan kurtulmasın"**

ve **"Sn. Adalet Bakanımız Ağa'ya kredi, köylüye ceza, Adalet bu mudur?"** yazılı pankartlar açan köylüler eylemleri sırasında **"Ağalar Meclis'te, köylüler sokakta"**, **"Toprak sözü verdiniz, ceza gönderdiniz, utanın"** yazılı dövizler taşıdı.

Kitle adına açıklama yapan Tüm Köy-Sen Bismil Şube Başkanı **Halil Duru**, daha önce de Sinan köylüleri olarak seslerini duyurmaya çalıştıklarını söyledi. Defalarca Ankara'ya yürüyüş düzenlediklerini belirten Duru; **"4 defa mağduriyet yürüyüşü düzenledik. Hak arayışımızı devam ettirmek için 2006 Nisan ayında Ankara'da yapmış olduğumuz yürüyüşün ardından maalesef, izinsiz gösteri yapılmış diye 128 köylüye kişi başına 75 YTL para cezası verilmiştir"** diye konuştu.

Duru, sorunlarının çözülmemesi durumunda tekrar Ankara'ya çoluk çocuk yürüyeceklerini belirterek; bir çözüm elde etmedikçe de bu sefer dönmeyeceklerini söyledi.

(Erzincan)

Öcalan'ın zehirlenme iddialarının sorumlusu devlettir

Su bir gerçektir ki, Öcalan şahsında saldırıya uğrayan Kürt halkıdır, onun mücadelesidir. Devletin denetimi altında bir hapisanede tutulan Öcalan'ın zehirlenme iddialarının tek muhatabı ve sorumlusu yine devlettir. Ancak devlet yetkililerinin gerek olayın duyulmasının ardından yaptıkları açıklamalar, gerekse de örgütlenen protestolara yönelik saldırıları onların yaklaşımını özetlemektedir.

PKK'nin 1 Ekim 2006 tarihinde ilan ettiği tek taraflı ateşkesin ardından, faşizm durup dinlenmeden saldırılarını hızlandırıyor. Ardı arkası kesilmeyen askeri operasyonlar, Kürt kurum ve kuruluşlarına, gazetelerine yönelik saldırılar devam ederken, özellikle son günlerde DTP'ye yönelik baskınlar, gözaltılar ve neredeyse tutuklanmadık il ve ilçe başkanının kalmaması, devletin Kürt sorununa yaklaşımını ve "çözümünü" tüm çiplaklığıyla gözler önüne sermektedir.

Bir taraftan ısrarlı bir şekilde "barış" çağrıları yapılırken, bir taraftan da ulusal hareket tarafından 1 Mayıs 2007'ye kadar süre tanınmaktadır TC'ye. "Durumun değişeceği", "savaşın geliştirileceği" vb. söylemler son yıllarda sıklıkla duyduğumuz, ancak belli bir sürecin geçirilmesinin ötesinde, ileriye dönük devrimci bir tarzda savaşı geliştirmeye yönelik açıklama ve atılımlardan uzaktır.

Her ne kadar süreç böyle işlese de, TC faşizmi silahlı mücadelenin yükseltilmesinden, canlandırılmasından da son derece korkmaktadır. Tam da böyle bir süreçte; uzun yıllardır İmralı Adası'ndaki hapisanede tek başına tutulan Abdullah Öcalan'ın saç tellerinin incelenmesinin ardından yapılan açıklamada, yavaş yavaş zehirlendiği iddia edildi. Bir süredir Öcalan'ın çeşitli sağlık problemlerinin olduğu avukatları aracılığıyla yapılan açıklamalarda kamuoyuna yansı-

maktaydı.

Devletin açıklamaları inandırıcı olmaktan uzak?

PKK lideri Abdullah Öcalan'ın yakalanarak İmralı Hapishanesi'ne konulmasından bugüne kadar birçok kez belli sağlık problemleri olduğu yapılan açıklamalarla kamuoyunun gündemine taşındı. Yıllardır tek kişilik bir hapisanede tecrit edilmiş bir şekilde yaşaması, doğallığında belli sağlık sorunları yaratmaktadır; ancak son dönemde yapılan "zehirleniyor" açıklamaları, üzerinde durulması gereken, faşizmin ileriye dönük planlarını anlama açısından incelenmesi gereken önemli bir gelişmedir.

Öcalan'ın uluslararası bir komployla yakalanmasının ardından, özellikle kafatasçı milliyetçiliği yapan kesimler tarafından ipinin hemen çekilmesi istendi. Ancak diğer taraftan dünyanın birçok yerinde Kürt halkı, eylemlerle bu durumu protesto etmekteydi. Öcalan'ın da "ılımlı" çağrıları ve ülkede yeniden eylem sürecinin yükselmesinden çekinen devlet bu infaza gerek görmedi.

Şu bir gerçektir ki, Öcalan şahsında da burada saldırıya uğrayan Kürt halkıdır, onun mücadelesidir. Devletin denetimi altında bir hapisanede tutulan Öcalan'ın zehirlenme iddialarının tek muhatabı ve sorumlusu yine devlettir. Ancak devlet yetkililerinin gerek olayın

duyulmasının ardından yaptıkları açıklamalar, gerekse de örgütlenen protestolara yönelik saldırıları onların yaklaşımını özetlemektedir. Tabii ki, devlet her zamanki gibi, durumu örtbas etmeye çalışmaktadır. Öyle ki, Öcalan'ı muayene etmek için Ada'ya gönderilen heyet henüz geri dönmeden, "Adalet" Bakanı Cemil Çiçek basın karşısına geçerek olayın "yalan" olduğunu duyurabilmektedir. Akabinde inceleme yapan heyetin de zehirlenme gibi bir durumun söz konusu olmadığını açıklaması ardı ardına yapılan iki benzer açıklamanın tesadüf olmadığını düşündürmektedir.

Bir yandan devletin bu tutumu ve saldırıları sürerken diğer yandan Öcalan'ın sağlık durumundan endişe duyan binlerce Kürt ise, ülkenin birçok yerinde sokaklara döküldü.

Tepki her yerde...

* Kendilerine "Apocu Halk İnisiyatifi" adını veren bir grup, Diyarbakır'ın Suriçi Saraykapı Senti'nde molotofkokteylli eylem yaptı. Çeşitli sloganlar atan grup daha sonra dağıldı.

* Dicle Üniversitesi öğrencileri, üniversitede ders ve yemek boykotu düzenledi. Boykot sırasında biraraya gelen yüzlerce öğrenci, Öcalan lehine slogan atarak Tıp Fakültesi'ne doğru yürüdü.

* Hakkari'nin Yüksekova İlçesi'nde halk inisiyatifi öncülüğünde yürüyüş düzenlendi. DTP ilçe binası önüne gelen

yaklaşık 6 bin kişi, Öcalan lehine sloganlar atarak Özgürlük Meydanı'na doğru yürümek istedi. Bu sırada yoğun yığınak yapan polis, panzer ve gözyaşartıcı bombalarla gruba saldırdı. Polise taşla karşılık veren kitle, ara sokaklara dağıldı.

* Siirt'in Ulus Mahallesi'nde 3 Mart gecesi bir grup, gösteri düzenledi. Gösteriye saldıran polis ile grup arasında arbede yaşandı. Gap Taksi önüne gelen kalabalık, caddeye molotof kokteylli atarak trafiğe kapattı.

* Gaziantep'te kendilerine "Haki Karer Eylem Birliği" adını veren, 300 kişilik bir grup Şahinbey ilçesinde biraraya gelerek, Düztepe caddesini molotofkokteylli ile trafiğe kapattı. Grup, molotofkokteylleri ile yola döşediği araba lastiklerini ateşe verdi.

* Derik'te Tepebağ ve Cevizpınar mahallelerinde eylemler yapıldı. Gençler, her iki mahallede de ateş yaktı. Grup çeşitli sloganlarla yürüyüş yaptı.

* İzmir'in Buca İlçesi'nde 4 Mart günü gençler, yolu molotofkokteylli ile trafiğe kapattı. İlçe sınırında bulunan otobanda yapılan eylem, yarım saat sürdü.

Öcalan için ba imsız kurul oluşturulsun!

Abdullah Öcalan'ın devlet tarafından zehirlendiğinin ortaya çıkmasından sonra biraraya gelen devrimci, ilerici güçler İmralı'ya bağımsız bir heyetin gitmesini talep ediyor. Bu talep doğrultusunda 10 Mart Cumartesi günü saat 15.00'te Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen DTP, Partizan, ESP, EMEP, SDP, EHP, HKM, Anti-Kapitalist, SODAP ve TÖP hazırladıkları bildiriye Adalet Bakanlığı'na faks çekti.

Kurumların basın açıklaması yapmasına izin vermeyen polisin yoğun yığınak yaptığı dikkat çekerken, kitle adına Adalet Bakanlığı'na faks çekildi. Polisin anti-demokratik tutumunu kıyanan kurumlar açıklamayı alkışlarla bitirdi. (İstanbul)

TMY terörü, DTP üzerinde...

DTP Sultenbeyli İlçe ve DTP İl örgütüllüğü, 15 Mart Perşembe günü, DTP Sultanbeyli ilçe binası önünde, üye ve yöneticilerinin de katıldığı bir basın açıklaması düzenleyerek, son süreçte DTP üye ve yöneticilerine dönük saldırıları, gözaltıları, tutuklamaları protesto etti.

DTP binalarının basılmasını, üye ve yöneticilerinin tutuklanmasını anti-demokratik bir uygulama olarak değerlendiren DTP'liler, açıklamayı İlçe binası etrafında konuşlanmış olan yoğun polis ablukası altında yaptılar.

(Kartal)

Mersin

11 Mart Pazar günü Mersin'in Çilek Mahallesi'nde düzenlenen yürüyüşle Öcalan'ın zehirlenmesi protesto edildi. YÖGEH'in örgütlediği ve halkın destek verdiği bir yürüyüşe devlet her zamanki gibi saldırıyla karşılık verdi, bunun üzerine çatışma başladı. Yoğun "güvenlik" çemberinin olduğu mahallede giriş-çıkışlar tutuldu. Yeni akrep tipi panzerlerle ara sokaklara ve evlere gaz bombaları atıldı. Çevik polislerin evlere girerek coplarla saldırısı sonucu 25 kişi gözaltına alındı ve birçok kişi yaralandı.

Başta Çilek ve Yenipazar olmak üzere Mersin'deki birçok mahallede günlerce eylemler sürdü ve sürmeye devam ediyor. Bunların yanı sıra Adana-Mersin arası sefer yapan Bölge Ekspres-

si 6 Mart'ta saat 20.00 civarında Çilek Mahallesi sınırları içerisindeyken militanlarca molotofla yakıldı. 10 Mart'ta da Arpaç istikametinde doğru serviste olan Büyükşehir Belediyesi'ne ait bir adet otobüs Kurdali Mahallesi sınırları içerisinde molotoflandı. Özellikle 10 Mart tarihinde gerçekleşen eylemlerde TMSH polisleri, eyleme katıldığı iddiasıyla çok sayıda kişiyi kalaslarla döverek gözaltına aldı. Mart ayının başından itibaren TMSH ve Çevik Kuvvet polisleri tarafından abluka altında olan Kürt mahallelerinde resmi olmayan olağanüstü hal uygulaması halen devam ediyor. Mahallelere giren ve çıkanların sürekli denetlendiği süreç içerisinde hukuk dışı uygulamaların da artış göstermesi dikkatleri çekiyor.

1 Mayıs Mahallesi halkı yozlaşmaya ve çeteleşmeye "hayır" dedi!

Egemen sınıfların emekçi halk yığınlarına dönük çok yönlü saldırılarından biri olan yozlaştırma ve çeteleştirme saldırılarına karşı özellikle emekçi semtlerde çeşitli eylem ve etkinlikler düzenlenmekte.

Bu etkinliklerden biri de geçtiğimiz günlerde, kuruluşunda devrimcilerin emeği ve canı bulunan **1 Mayıs Mahallesi**'nde, **Tohum Kültür Merkezi** tarafından organize edilmiştir. **11 Mart** Pazar günü, 1 Mayıs Mahallesi'nde bulunan **Show Düğün Salonu**'nda gerçekleşen ve "**Yozlaşmaya, çeteleşmeye ve uyuşturucuya hayır**" şiarı etrafında şekillenen etkinlik, saat 18:00'de, gerek mahallenin inşasında ve gerekse genel anlamda insanlığın kurtuluşu mücadelesinde şehit düşenlerin anısına bir dakikalık saygı duruşu ile başladı.

Mahalle halkının yoğun bir katılım sağladığı gözlenen etkinlikte mahalle adına bir açılış konuşması yapıldı. Konuşmada; mahallenin inşasında emeği geçen ve bu uğurda can veren devrimcilerin yanı sıra, **12 Mart 1995**'de Gazi Mahallesi'nde yaşanan katliamların ardından, 1 Mayıs Mahallesi'nde de faşist TC'nin kolluk güçlerince katledilen devrimciler ve mahalle halkın-

dan insanlar anıldı.

Mahalle adına yapılan açılış konuşmasının ardından, 1 Mayıs Mahallesi'nin tarihsel sürecini anlatan bir sinevizyon gösterimi sunuldu.

Sinevizyon gösteriminin ardından, çalışmalarını **ÇAZ-DER** bünyesinde yürüten **Grup Göç** sahne aldı. Grup Göç'ün ardından **GÜÇ-DER** (Kahraman Maraş Elbistan Gücük Çevre Köyleri Derneği) bünyesinde faaliyet sürdüren Semah ekibi bir semah gösterisi sundu. Yozlaşmaya ve çeteleşmeye karşı bir duruşun ifadesi olarak örgütlenen etkinlik, büyük beğeniyle izlenen semah gösteriminin ardından, yerel bir sanatçının verdiği kısa bir dinletiyle devam etti. Programın sunumunda da yine yozlaşma ve çeteleşme ve de buna karşı mücadele vurgusunun öne çıktığı gözlemlenirken, sunum aralarında **Partizan**, İşçi köylü, **YDG**, **ESP Ümraniye**, **BDSP Ümraniye**, **Halkevleri Ümraniye Şubesi** vd. imzalı mesajlar okundu.

Geceye renk katan ve kitlenin büyük beğenisini toplayan sanatçılardan biri de Tohum Kültür Merkezi'nin birçok etkinliğinde yer alan sanatçı **Hasan Sağlam**'dı. Seslendirdiği Kürtçe ezgilerle kitleyi coşturan Sağlam, yarım saat civarında kaldığı sahnede en son, halay parçaları seslendirdi.

Sağlam'dan sonra **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri** adına bir konuşma yapıldı. F Tipi Hapishanelerde süren tecride ve tecrit karşıtı mücadelenin önemine vurgu yapılan konuşmada ayrıca hasta tutsaklarla dayanışma çağrısı yapıldı.

Bu konuşmanın ardından sırada, Arzu vardı. Yaygın olarak dinlenen ezgilerini seslendiren **Arzu**'nun ardından **Grup Munzur** sahne aldı. Grup Munzur'un seslendirdiği kavga ezgilerine eşlik eden kitle, kah "**İbrahim Yoldaş**" söylenirken yumruklarını havaya kaldırarak, kah halay parçalarının halaya durarak Grup Munzur'a eş-

lik etti. Munzur'ların direngen soluğunu salona taşıyan grup, gerek ezgileriyle gerekse aralarda yaptığı konuşmalarla, şu süreçte daha da büyük bir ihtiyaç duyulan devrimci dayanışmanın da güzel bir örneğini sergiliyordu aynı zamanda.

Yozlaşmaya ve çeteleşmeye karşı verilen mücadelenin bir yansıması olduğu kadar, aynı zamanda son dönemde yükselen ırkçı-faşist dalgaya karşı yükselen anti-faşist mücadelenin de bir yansıması olan etkinlik sloganlarla son buldu. **(Kartal)**

Faşizmin aile oyunu!

Egemen sınıflar kendilerine muhalif olan kesimlere yönelik saldırılarını sürdürüyor. Kimi zaman postal, dipçik, cop olurken bu saldırıların adı, kimi zaman ise ülkücü-faşistlerin saldırıları gündeme gelmektedir. **Fakat kendisi de devrimcileri bu şekilde yıldırılmaya çalışılmıyacağı anlamış olacak ki, bu kez de aileleri kullanarak, amaçlarını hayata geçirmeye çalışmaktadır.**

Son süreçte Erzincan'da devrimci ve demokrat gençlerin aileleri kullanılarak gençler baskı altına alınmak isteniyor. Faşist kolluk güçleri kimi aileleri tehditlerle terörize etmeye çalışırken, kimi ailelere de çikolata ve şekerle giderek devrimcileri durdurmaya çalışmaktadır. Bizler bu durumun teşhirini yapmak ve saldırıları boşa çıkarmak amacıyla, **9 Mart** günü **Erzincan Postanesi** önünde **Partizan**, **ESP**, **DGH** ve **Gençlik Derneği** olarak bir açıklama yaptık. **(Erzincan)**

"Rantsal dönüşüme karşı halk barikadı"

En son gazetemizin 67. sayısında da yer verdiğimiz **Başbüyük Mahallesi**'nde gerçekleştirilmek istenen yıkım ve yeniden yapılandırma çalışmalarına karşı mahalle halkının tepkisi sürüyor. Hatırlanacağı üzere mahalle halkı "**Kentsel Dönüşüm**" adıyla gerçekleştirilmek istenen yıkımlara karşı ilk olarak varolan, ancak işlevsizleşen

mahalle derneklerine alternatif bir dernek (**Başbüyük Mahallesi Doğay ve Çevreyi Koruma ve Yaşatma Derneği**) oluşturmuştu. Ve yine mahalleye gelerek zemin etüdü çalışmaları yapan belediye ve **TOKİ** çalışanlarına izin vermeyerek, onların korumalığını yapan polisle çatışmıştı. Bunun yanı sıra kurulan dernek üzerinden çeşitli siyasi parti ve **DKÖ** temsilcileri ile görüşerek kamuoyu yaratan mahalle halkı evlerine ve mahallelerine sahip çıkmakta kararlı olduklarını pratikleri ile göstermeye devam ediyor.

Son olarak **11 Mart** Pazar günü öğlen saatlerinde derneğin çağrısı ile biraraya gelen Başbüyük halkı, Kentsel Dönüşüm adıyla kendilerini yerlerinden sürececek, birilerine rant sağlayacak olan projeye karşı hem birlik hem de kararlılık mesajı verdiler. Mahallede bulunan futbol sahasında gerçekleştirilen açık hava toplantısına kadınlı erkekli bini geçkin mahalleli ellerinde

taşıdıkları çeşitli dövizlerle katıldı.

Açık hava toplantısında, Dernek yöneticileri tarafından, "**Kentsel Dönüşüm**" projesinin mahalleye ne getirip ne götüreceği ve derneğin bu zamana kadar yaptığı çalışmalar hakkında bilgi verildi. Konuşmalarda gazete ve televizyonlarda Başbüyük halkını provokatörlükle suçlayan **Maltepe Belediye Başkanı Fikri Köse** kınanırken, ayrıca son süreçte belediye başkanının mahalleden gruplar halinde insanları makamına davet ederek mahalle halkının birlik ve beraberliğini bozmaya dönük çabası sert bir dille eleştirildi. Konuşmalar 2004 yerel seçimlerinde verilen sözlerin tutularak, tapularının verilmesi ve imar uygulama planının geri çekilmesi taleplerinin dillendirilmesi ile bitirildi.

Toplantı polisin uyarısı üzerine kürsüye çıkan mahalleli kadınların yaptıkları kısa konuşmaların ardından sona erdi. **(Kartal)**

Hasta tutsakları sahiplenmek, tecride karşı çıkmaktır!

“Bir ülkeyi tanımak istiyorsan; hapishanelerine ve mezarlıklarına bak” tespiti tam da ülkemiz gerçekliğinde ifadesini bulmaktadır. Özellikle ‘70 yıllardan başlayarak günümüze kadar hapishaneler, ülkemiz hakim sınıflarının işkence merkezleri ve katliamların değişmez mekanları olagelmıştır. Toplumun bütününe dönük geliştirilen saldırı politikaları her dönem devrimci ve komünist tutsaklara daha şiddetli ve boyutlu yansımış, hapishaneler çatışmaların ve tavizsiz direnişlerin muharebe alanları olmuştur.

Bunun yanı sıra direnişlerde bedeni zayıf ve güçsüz düşen, kalıcı hastalıklara yakalanan tutsaklar, tedavi edilmeyerek aynı katletme mantığıyla ölüme terk edilmektedir. Bu katletme mantığının sayısız örnekleri bulunmaktadır. ‘97 yılında SAG ve ÖO direnişinde güçsüz düşen bedenine hükmeden kanser hastalığı sonucu tedavisi engellenen **Polat İyit** katledilmiş miydi? **Hamdullah Şengüler**, Yunus Yaman, **Fuat Önder**, Süleyman Özer, **Celal Türker**, M. Salih Çelikpençe, **İbrahim Malgir**, Halil Gice, **Adem Sarıkaya**, Hüseyin Kan, **Mehmet Canpolat**, Uğur Hülalü Gürdoğan, **Engin Huylu**, Erkut Direkçi, **Hanım Baran**, Murat Dil faşizmin hapishanelerinde ya tedavi edilmeyerek katledildiler ya da ölümün sınırında kollarımıza terk edilerek tedavi sürecinde...

Savaş Kör ve **Erol Zavar** da bugün faşizmin devrimci ve komünist tutsaklara

dayattığı tecrit politikasının aynı katletme zihniyetinin ağır sonuçlarını iliklerine kadar yaşamak zorunda bırakılmışlardır.

Bugün onlarcası ağır, yüzlerce hasta tutsak hapishanelerde tecrit altında tutulmakta, tedavileri yapılmamaktadır. Tecrit hücrelerinde hasta tutsakların sağlıkları giderek geri dönülemez bir aşamaya doğru ilerlemektedir. Adlarını saymadığımız kalıcı hastalıkları bulunan birçok tutsak tecrit hücrelerinde tutulmakta, tedavileri engellenmektedir.

Bu nedenle, hasta tutsakların sahiplenilmesine ve sonuç alıcı bir mücadelenin daha güçlü bir şekilde sürdürülmesine ihtiyaç vardır. Tutsak ailelerinin, devrimci kitlelerin hasta tutsakların sahiplenilmesi ne dönük geliştirdiği her tavır tecride karşı alınmış bir tavır niteliği taşıyacaktır.

Bugün tecride karşı mücadelenin bir parçası olarak **Savaş Kör**’ün sahiplenilmesi ve hasta tutsaklarla dayanışmanın geliştirilmesi temelinde sürdürülen mücadele önemli bir noktaya taşınmıştır. Hasta tutsakların sahiplenilmesi ekseninde tutsak ailelerinin, devrimci ve demokratik kurumların kamuoyu oluşturmaya ve hakim sınıfların tecrit politikalarını teşhir etmeye dönük çabası olumlu bir zemin yaratmıştır. Bunun sonuç alıcı bir tarzda **“Tecrit kaldırılın, hasta tutsaklar serbest bırakılın”** şiarı ekseninde sürdürülmesi ve geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır.

Hasta tutsaklarla ve **Savaş Kör**’le da-

yanışmanın geliştirilmesi ve tecride karşı mücadelenin sürekli kılınmasına hizmet etmesi bakımından Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri’nin düzenlediği **“Tecride karşı hasta tutsakları sahiplenelim”** gecesi önemli bir noktada durmaktadır. Bu gecenin hasta tutsakları sahiplenme temelinde devrimci ve komünist tutsakların tecride karşı mücadelesini güçlendireceği ve direnç katacağı açıktır. Mesane kanseri olan ve hastalığı kritik bir aşamada bulunan **Erol Zavar**’ın serbest bırakılmasına ve tedavisinin yapılmasına dönük mücadeleye direnç katacağı açıktır. **Savaş Kör**’ün tecride karşı direncini, görmeye olan umudunu besleyeceği için dirençlidir.

“Tecride karşı hasta tutsakları sahiplenelim” gecesini anlamlı kılacak, gerçek amacına hizmet etmesini sağlayacak olan tecride karşı mücadelenin bir parçası olması ve tecride karşı örgütlü bir güç oluşturmaktır. **Geceyi güçlü kılma ekseninde; tutsak aileleri başta olmak üzere en geniş katılımı hedefleyerek çalışmalarını örgütlü tarzda sürdürmeliyiz.** Şehit ve tutsak ailelerimizin öznesi oldukları bu faaliyeti daha ileri düzeyde sahiplenmeleri, kendi örgütlenmelerini güçlendiren biçimde ele alarak kitle bağlarını geliştirmeleri ve örgütlemeyi hedeflemeleri önemlidir. Bu zeminden uzaklaşmadan gece özgülünde tüm enerji ve çabamızı hasta tutsakların sahiplenilmesine, tecride karşı mücadelenin geliştirilmesine

**Savaş Kör,
dayanışmamızla
yaşama tutunuyor!**

Çeşitli sağlık sorunlarıyla boğuşan **Savaş Kör**’ün, sağ gözü tedavi edilmeyecek aşamada olup görme yetisini kaybetmiştir. Sol gözü ise görme işlevini yitirmiş olmakla birlikte, az da olsa ışığı seçmektedir. **Hafızası tam olarak yerine gelmemekle beraber, kısmi olarak geçmişe dair yaşantıların anımsamaktadır.**

Savaş’ın son durumuna gelecek olursak; 20.02.2007 tarihinde sol gözünde kornea yırtılması gerçekleşen **Savaş Kör**’e gözün toparlanması için kornea nakli yapılmıştır.

Şu an çok bulanık da olsa kararı halinde görmekte, fakat yine de kendi işlerini yapacak aşamaya gelmiştir. Gözünün iyileşmesi için yardımcı ilaçlar kullanılmaktadır. Düzenli olarak doktor kontrolindedir. Ve ikinci bir ameliyat daha geçirecektir. Fakat bu ameliyatın gerçekleşmesi için kornea ile göz dokusunda tahrip olmuş hücrelerin kaynaşması beklenmektedir.

Savaş Kör’ün iyileşmesini hızlandıracak öğelerin başında yalnız olmadığını bilmesi gelmektedir. Bu bilinçle hareket eden birçok ilden, birçok insan **Savaş** ile dayanışmak amacıyla kart ve mektuplar göndermektedirler.

Aynı zamanda F tipi hapishanelerdeki devrimci tutsaklardan **Savaş Kör**’e dayanışma kartları gönderilmektedir. **İnternet’te Savaş Kör’ü sahiplen, ona destek sunan birçok kurum ve kişi harekete geçmiş durumdadır.** **Savaş** bu gelişmeleri takip etmekte, yalnız olmadığını hissetmekte ve yaşama azmi yükselmektedir. **(Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri)**

Erol Zavar serbest bırakılın!

14 Mart Çarşamba günü **Galatasaray Postanesi** önünde saat 12:00’de toplanan **TUYAB**’lılar **“Erol Zavar yalnız değildir”** sloganları ile hasta tutsakların serbest bırakılması için eylem yaptı. Açıklamayı okuyan **Meltem Kuruhan**, izolasyon ve tecridin zamana yayılmış sessiz bir ölüm planı olduğuna vurgu yaparak, 7 yıldır devam eden tecritten ötürü tutsakların ve özellikle hasta tutsakla-

rın beden ve akıl sağlıklarının durumunun ağırlaştığını, kimilerinde rahatsızlıkların hayati seviyede olduğunu belirtti ve bunlardan biri olan ve de 13 kez kanser ameliyatı olan **Erol Zavar**’a dikkat çekti.

Kuruhan açıklamanın sonunda, bu durumun takipçisi olduklarını ve **tecrit uygulamaları devam ettiği sürece buna karşı mücadele vereceklerini** söyleyerek açıklamasını bitirdi. Ardından söz

alan **Odak Dergisi** çalışanı **Turan Yıldırım**; yaklaşık yarım saat önce **Zavar**’ın eşi ile görüştiklerini ve **Zavar**’ın apar topar hastaneye kaldırıldığını söyledi. **Zavar**’ın daha 2 hafta önce 13. kez ameliyat olduğunun belirten **Yıldırım**, **Zavar**’ın sağlığının artık kritik aşama olduğunun ve serbest bırakılması gerektiğinin altını çizdi. **(İstanbul)**

Avukatlar; 2006 yılı içerisinde barodan savunma hakkı için girdiği davalardan 112 milyon YTL alacaklarına ilişkin baroların ve hükümetin yapmaya çalıştığı değişikliğe tepki göstermiş, bunun üstüne barolar da kısa süre içerisinde eylemliliklerine başlayacaklarını açıklamıştı. Avukatlar arasında kast yaratmayı, savunma hakkını kullanma konusundaki inisiyatifini bireye yerine hakim, savcı ve kolluk güçlerine bırakmayı, avukatın hakim ve savcılarının altında bir memur gibi çalışmasını öngören yasa değişikliğine ilişkin Ankara ve İstanbul Barosu 12 Mart Pazartesi günü yaptığı toplantıda duyurduğu **“zorunlu avukat görevlendirmesini durdurma kararı”** ile protesto etti.

Eş zamanlı olarak açıklanan kararlarda, Ankara Barosu, Adalet Bakanlığı’nın uzun süredir ulusal ve uluslararası yükümlülükle-

Avukatlar: Sabrımız buraya kadardı!

rini yerine getirmediklerini ve baroların bu konulardaki kazanımlarının yok edildiğini söyledi.

Kararda Asgari Ücret Belirleme yetkisi **TBB (Türkiye Barolar Birliği)**’ne ait olduğu halde **CMK** kapsamındaki müdafii ve vekillerin ücretlerini belirleme yetkisinin Adalet Bakanlığı’na verildiği ve bunun kabul edilemez olduğu söylendi. Özellikle avukatların yaptıkları açıklamalarda sürekli dikkat çekilen işkence konusuna kararda da dikkat çekilirken bu yasa değişikliği ile 15 yıldır işkence konusunda sağlanan tüm kazanımların geri alındığını, bağımsız olan

baroların devre dışı bırakılarak Anayasanın 140/6. maddesi gereği devlete bağlı olan savcılarla **“işbirliği”** yapmaya zorlandığını açıklanıyor.

İstanbul’dan da aynı karar, aynı cevap

İstanbul Barosu başkanlığından da yapılan yazılı açıklama ile 19 Aralık 2006 tarihinde yürürlüğe giren 5560 sayılı zorunlu avukatlık yasasının işleyişine ciddi darbeler vurulduğu belirtilerek 15 yıldır konuşulmayan ve resmi evraklara geçmeyen işkence-

nin yeniden hortladığı ve adil yargılama olanaklarının kalmadığı dile getirildi.

Karar ve içeriğinde sunulan açıklamada; **“Yargının tek bağımsız gücü olan avukatların bağımsızlığını da alarak tümüyle siyasi iktidara tabi kılan bir düzenlemeye girilmektedir”** denerek savunma hakkının savcılığın suçlama hakkına dönüştüğünün, kişinin kendisi haricinde hiçbir savunma hakkının kalmadığına vurgu yapıldı.

Yasa değişikliğinin bahanesi olan **“Avukat ücretlerinin ödenememesi”** konusunda da bu yasal değişikliğin çözüm olmadığını belirtildiği açıklamada devletin sunduğu bahanelerin hepsinin çürüdüğü ve buna dayanarak **12 Mart 2007** tarihinden itibaren müdafii ve vekil görevlendirmelerin durdurulduğu açıklandı. **(H. Merkezi)**

Hapishanelerde tecrit ve tredman devam ediyor

Adalet Bakanlığı tarafından yayınlanan genelgenin uygulanmaya başlanması ile birlikte devletin ikiyüzlü tutumu da ortaya çıkmakta gecikmedi. Birçok hapishanede tredmana dayalı yaptırımlar devam ederken, İdare ve Gözlem Kurulları da genelgenin maddelerini keyfi bir şekilde değiştirerek, kendilerine göre yorumlamaktadır.

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi'nde "sohbet" sonrası saldırı

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi'nden gazetemi-ze mektupla ulaşan Tutsak Partizanlar genelgenin uygulanması sırasında karşılaştıkları zorlukları kamuoyuna duyurdular. İlk olarak kimlerle görüşmek istediklerine dair dilekçe verdiklerini belirten tutsaklar, bu dilekçelerin dikkate alınmadığını, idarenin sohbet edecek kişileri kendisinin belirlediğini aktardılar. Ayrıca yapılan bir görüşme sonrasında tutsaklardan birinin başındaki bere bahanesiyle gardiyanların saldırısına uğradıklarını belirten tutsaklar, bu konuda kendilerine dava açıldığını da sözlerine eklediler.

Kırıklar'a genelge giremedi!

Kırıklar F Tipi Hapishanesi'nden bir mektup yazan Devrim Türkmen de genelgenin buldukları hapishanede uygulanmadığının altını çizerek, yaşanan sorunların halen devam ettiğini belirtti. "Yer sıkıntısı ve personel yokluğu" gerekçeleri ile genelgeyi uygulamayacaklarını bizzat hapishane müdürünün kendilerine bildirdiğini belirten Türkmen, ayrıca tek "geçerli" olan sıkıntının yer sorunu olabileceğini de sözlerine ekledi.

Sincan'da ceza içinde ceza

Sincan Kadın Hapishanesi'nden gazetemize mektup yazan Deniz Tepeli de 2 Mart tarihinde genelgenin ellerine ulaştığını, idarenin kişi, grup, yer, saat konularında kendisinin karar aldığını, haftalık iki saat görüşme süresi verildiğini ve 7 kişilik gruplar halinde sohbetlere çıktığını belirtti. Kalem, defter, sigara dahil sohbet alanına hiçbir şey alınmadığını da sözlerine ekleyen Tepeli, zaten "uygulamanın amaca aykırı sonuçlar verdiği durumlarda" "gerekli" değişikliklerin yapılması ve uygulamaya son verilmesi maddesinin de bulunduğunu söyledi. Genelgede idareye açık kapı bırakan

birçok noktanın olduğunun altını çizen Tepeli, İdare ve Gözlem Kurulu'nun genelgeyi keyfi bir şekilde budadıklarını da vurguladı. Eski uygulamada bile 5 saat olan görüşme süresinin 2 saat olarak uygulanmak istenmesinin, kişileri idarenin belirlemesinin kabul edilemez olduğunu belirten Tepeli, ayrıca hücre cezası olanların genelgeden yararlanamamasını da "bundan sonra birçok insan daha çok hücre cezası alacak" diye yorumluyor.

Kaldıkları hapishanede bir arkadaşlarının 20 günlük hücre cezası olduğunu ve hücrede tutulduğunu, ancak bu 20 gün do-

lunca "iki aylık ücretle çalıştırılan işlerden men" cezasının da hücre cezasına çevrildiğini ve 40 gün boyunca hücrede tutulduğunu yazıyor. Hücre cezası olanlar açık veya kapalı görüş yapamıyor ve haberleşme olanaklarından faydalanamıyor.

Edirne F Tipi'nde tedavi engeli

Edirne F Tipi Hapishanesi'nden bizlere ulaşan Baysal Demir de genelgenin ellerine ulaştığını, ancak birçok hapishanede olduğu gibi tredmana dayalı uygulamaların burada da dayatılmaya devam ettiğini vurguluyor. Kendisinin nefes almada sorun yaşadığını belirten Demir, "19 Şubat günü revire çıktım. Doktor bana ilaç vererek, 10 gün sonra tekrar gelmemi, burnumdaki etten kaynaklı problem olduğunu belirtti. 1 Mart günü tekrar revire çıktım. Doktor değişikliğinden kaynaklı yeni doktor yeni bir tedavi yapacağını söyleyince bunu kabul etmeyeceğimi, kobay olmadığımı söyledim. Doktor da 'muayene olmayı kabul etmiyor' notu düşerek tedavi hakkımı engelledi" dedi.

Yine Edirne'de Bülent Pelit isimli tutsak revire çıkarken ayakkabı araması sırasında sözlü hakaretler ile karşı karşıya kalmıştır. Ayrıca Pelit, kan ve idrar örneklerini beklerken oturduğu sandalyenin yanına gelen bir gardiyan "bu hayvanları niye oturuyorsunuz? Bunlar insan değil hayvandır" diyerek kendisine hakaret etmiş ve saldırarak sandalyeden kaldırmıştır. Bu arada olaya müdahale etmeye çalışan Ercan Kutlu'nun da zorla hüccesine girilerek başka bir hüccere götürülmüştür.

Yine Edirne'den bizlere ulaşan Zeynel

Firik de genelgenin yayınlanmasından bu yana gelişen değil, gerileyen uygulamalar olduğuna dikkat çekerek, dayatmaların devam ettiğini, genelge doğrultusunda verilen dilekçelerin keyfi nedenlerle geri çevrildiğini sözlerine ekledi ve ayrıca personel sıkıntısı vb. gerekçelerin de öne sürüldüğünü ekledi. Mektup ve fakslarının çeşitli gerekçelerle kendilerine vermediğini belirten Firik, ayrıca kolunda yaşadığı problemin aciliyeti olmadığı gerekçesi ile tedavi edilemediğini de söyledi.

✓ Adalet Bakanlığı'nın yayınladığı genelgenin takipçisi olacaklarını belirten demokratik kitle örgütleri, sendikalar, meslek örgütleri ve devrimci kurumlar bir basın açıklaması yaptı.

10 Mart Cuma günü saat 16: 00'da İstanbul Taksim Tramvay durağında biraraya gelen kitle "Tecrit kaldırılсын genelge uygulansın" yazılı dövizler taşıdı.

Eylemde yapılan açıklamada, genelgenin birçok hapishanede uygulanmadığı ifade edildi. Toplu biraraya gelme süresinin yirmi saate çıkabileceği ve on saatle sınırlı sürenin imkânlar çerçevesinde geçici olarak kabul edilmesi gerektiği görüşü karşısında bunun çeşitli hapishanelerde neden göstermeksizin uygulanmadığı belirtildi.

Bakanlığın, tredman koşulu olmaksızın biraraya getirmeyi düzenlemesine rağmen bazı hapishanelerde tutuklu ve hükümlülerin disiplin cezaları olduğu gerekçesiyle genelgenin uygulanmadığı dile getirildi. (İstanbul)

Egemenler her fırsatta ifade ve basın özgürlüğü, düşünce özgürlüğü gibi ifadeleri kullansalar da, yaşananlar bu konuda ne kadar "dürüst" olduklarını gösteriyor.

Egemen sınıfların basın özgürlüğü anlayışı son olarak kamuoyuna yansıyan andiçlerle bir kez daha ortaya çıktı.

Gündem kapatılmaz!

Kürt ulusuna yönelik saldırıları milyonlara ulaştıran Gündem gazetesi kapatıldı. Gazeteyi kapatarak yasalarının sadece kâğıt üzerinde olduğunu bir kez daha tescilleyen devlet, Kürt ulusunun sesini, çığlığını susturmak için sistemli bir

Siz kimden yanasınız?

saldırı yürütüyor. Gündem'in kapatılmasından sonra yayına başlayan Yaşamda Gündem de ilk gün İstanbul Cumhuriyet Savcılığı tarafından toplatıldı. Gazete hakkında 30 gün kapatma kararı verildi. Gündem gazetesinin devamı olduğunu öne süren Savcılık bir ilke imza atarak bir hukuk skandalı ile gazetenin çıkmamış sayılarına da el koyma kararı verdi. Savcı Zekeriya Öz, Yaşamda Gündem gazetesinin 'uzaktan bakıldığında' Gündem olarak görüldüğünü iddia ederek kurumunun basın yasalarını çiğnedi.

Katil devletin şefkatli kollarında!

Agos gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink'i kurşunlayarak katleden ve ismi bizzat İstanbul Valisi ve Emniyet Müdürü tarafından açıklanan Ogün Samast'la ilgili haber yapan gazetelere de dava açıldı.

Adalet Bakanlığı "yapılan haberle-

rin soruşturmayı etkilediğini ve Ogün Samast'ın 18 yaşın altında olduğunu" gerekçe göstererek gazetelere para cezası verdi.

Ogün Samast'la ilgili yaptığı haberlerden dolayı günlük gazete Evrensel'e 110 bin YTL para cezası verildi.

Gazetemiz İşçi-Köylü de bu saldırıdan nasibini aldı. Gazetemize Ogün Samast'la ilgili gazetemizde yayınlanan haberlerden dolayı 950 YTL para cezası verilirken, Atılım gazetesi yazışmaları müdürüne de 'soruşturmayı etkilemekten' dava açıldı.

Atılım gazetesine çirkin komplo!

"Gaye" adı verilen operasyonda başına uğrayan, çalışanları gözaltına alınan, bilgisayarlarına el konulan Atılım gazetesine yönelik devlet komploları sürüyor. Düzenlenen baskınlarda el konan ve 5 aydır emniyette bulunan bilgisayar-

larında çocuk pornosu bulunduğu iddiasıyla Fatih Cumhuriyet Savcılığı tarafından dava açıldı. Yaşanan bu olay devletin muhalif, ilerici halktan yana yayın yapan gazetelere saldırmak için hiçbir sınır tanımadığının da bir göstergesi aynı zamanda.

Küçük bir azınlığın milyonlarca emekçinin sırtından sürdüğü saltanatı meşru göstermek için elbette çok çalışmalılar. Villalarında, kuş tüyü yastıklarında mutluluktan uçarken sokakta sığıntıdan ölen çocukları anlatmak için daha fazla gazete çıkarmaları gerekecek. Bir gecede milyarlarca dolar kazanırken bir işçinin asgari ücreti ile yarattığı mucizeleri anlatmak için yeni televizyonlara ihtiyaçları olacak.

Gerçek, onlar ne kadar gizlemeye çalışırlarsa çalışsınlar asla gizlenemez.

Genelkurmay'ın, Başbakanlığın ve 'solcu' CHP'nin andiç'lerine karşılık biz de gazetecileri, gazeteciliği ikiye ayırıyoruz; Halkın dostları, halkın düşmanları.

Siz kimden yanasınız?

Asıl kahramanlar, emperyalizme göğüs gerenlerdir

16 Mart Beyazıt ve Halepçe katliamları aynı gün Beyazıt'ta kınandı. 1978 yılında İstanbul Üniversitesi'ndeki devrimci öğrenciler, emperyalizmin politikalarını uygulamak için her şeyi yapan devletin örgütlediği saldırılara karşı okuldan toplu çıkıyor, faşist pusulara karşı ortak direniş koyuyordu. 16 Mart tarihinde Süleymaniye Kapısı'ndan çıkmak isteyen öğrencileri polis ana kapıya yönlendirdi. Ana kapıdan çıktıktan sonra Eczacılık Fakültesi önüne yürüyen öğrencilerin üstüne sivil faşistler tarafından el bombası atıldı ve ateş edildi. Olay yerinden kaçanların peşine koşan polisler ise amirlerinden "dur" emri geldi.

Yine 16 Mart 1988 yılında ise Irak ve İran arasındaki savaşta yakın zamanda idam edilen ABD uşağı Saddam'a ABD tarafından verilen Hardal gazlarıyla 5 bin Kürt katledildi.

Açın kapıları!

Bu yıl İstanbul Üniversitesi Beyazıt Kampüsü ana kapısı önünde başlayan eylemde ilk gelen kortej, kampüsün içerisinden gelen öğrenciler oldu. Faşizme karşı birliktelik ve dayanışma sloganları ile gelen öğrencilerin karşısına dışarıdan getirilen faşistler konumlanmıştı.

Sloganlar üzerine uzaklaşan faşistlerle beraber öğrenciler kapıya doğru yürüyüşlerine devam etti. Kapı önüne gelindiğinde ise "anahtar bizde değil" bahanesi ile kapılar açılmak istenmedi. Öğrencilerin "şimdi arkadaşlarımız da geliyor, şu kapıyı açın" uyarısı üzerine ise ortada olmayan anahtar kulübede bekleyen güvenlik görevlisinden alınarak kapı açıldı. Kısa süre içerisinde Beyazıt otobüs duraklarından ve Edebiyat Fakültesi'nden gelen kortejlerle bileşildi. "16 Mart, Hrant Dink, Metin Kurt/ Katil Devlet Hesap Verecek", "Hepimiz Kürdüz, Hepimiz Ermeniyiz/ Yaşamın Halklarının Kardeşliği" yazılı iki pankart açılarak ilk el bombasının atıldığı Eczacılık Fakültesi girişine doğru yüründü. Bu sırada polisin yoğunlaşması gözden kaçmazken sık sık okulda polis-rektör ve güvenlik işbirliği ile yapılan saldırılara dikkat çekilerek "YÖK, polis, medya bu abluka dağıtılacak", "Katil polis üniversiteden defol", "Soruşturmalar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz" vb. sloganlar atıldı.

Katiller aynı, failer belli

Açıklama yerine gelindiğinde Türkiye'de gerçekleşen Maraş, Sivas, Dersim, 19 Aralık, Beyazıt katliamlarını ve Halepçe'yi sayarak "unutmayacağız" sloganları atıldı. Hemen ardından Beyazıt katliamında ölüm-

süzleşen devrim şehitlerinin adları sayıldı. Her addan sonra kitle "Yaşiyor" diye haykırıyordu. Açıklama "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganları ile başlatıldı. Konuşmacılar öncelikle tüm kitleyi Türkiye ve dünya devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşuna çağırdı.

Ardından kitle adına konuşma yapan Dilan Oğuz; 16 Mart Beyazıt katliamını ve sürecin özgül koşullarını anlattı. Oğuz; o dönemde Beyazıt Karakolu'nda amir olarak çalışan ve Hrant Dink cinayetinde de karşıımıza Trabzon Emniyet Müdürü olarak çıkan Reşat Altay'ın katliamcılarının peşinden koşan birkaç polise de "dur" emri veren kişinin ta kendisi olduğunu belirtti.

Değişen şey yok, örgütün adı DEVLET

Katliamın ardından 29 yıl geçtiğini belirten Oğuz, Beyazıt'ta yine her şeyin aynı olduğunu söyledi. O dönem yükselen muhalefetin üstüne sürülen faşist örgütlenmelerin bugün de sahnede olduğuna ve aydın, sanatçı, devrimci ve öğrencilerin üstüne sürüldüğüne dikkat çekti. Yakın zamanda işlenen Dink cinayetinin de polis muhbiri olduğu ortaya çıkan bir sivil faşist tarafından düzenlendiğine ve katilin ise polis ve jandarma ile el ele fotoğraflar çektiğine dikkat çeken Oğuz, olayın ardından İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah'ın yaptığı açıklamayı hatırlatarak şunları söyledi;

"Celalettin Cerrah 'cinayetin ardında örgüt yok' diyordu ama bütün kanıtlar cinayetin ardındaki örgüte işaret ediyordu. Evet, örgüt daha önceden de pek çok katliamın ve provokasyonun ardından ortaya çıkan devletin ta kendisidir."

Halepçe: Emperyalizmin halk kanı ile beslendiğinin

kanıtı

16 Mart 1988 yılında da Halepçe'de Saddam'ın kimyasal silahlarla 5000 Kürt'ü katlettiklerini söyleyen Oğuz, bu silahların o dönem Irak-İran savaşında Saddam'ı destekleyen ABD tarafından verildiğini söyledi. Aynı ABD'nin 2003 yılında "kimyasal ve nükleer silahlara sahip olmak" bahanesiyle Irak'ı işgal ettiğini de vurgulayan Oğuz, 4 yıl içerisinde Irak'ta 600 binden fazla insanın emperyalizmin askerlerince katledildiğini kaydetti.

Türkiye egemenlerinin ise Kerkük tartışmaları üzerinden şovenizm dalgası yükseltmeye çalıştığına, Dink cinayetinin ardından ise faşistlerin sokağa "Hepimiz Türküz" sloganları ile çıktığına dikkat çeken Oğuz, 19 yıl önce Saddam tarafından katledilen Kürtlerin Türkiye'de de 20 yılı aşkınır yürütülen kirli savaşta katledilmeye devam ettiğini söyledi. Kürt halkına yöneltilen saldırıların bir tek bunlarla sınırlı kalmadığını söyleyen Oğuz, Türk-Kürt ayrımı ve düşmanlığı yaratmak için milliyetçi-ırkçı histerinin de devlet eliyle görev başına çağırıldığını söyledi. Oğuz; bu ırkçı kampanyaya en iyi cevabı ise Hrant Dink'in cenazesi için toplanan 250 bin kişinin verdiğini söyledi.

Tüm bu saldırılar halen devam ettirilirken devrimcilerin mücadelesinin de devam ettiğine dikkat çeken Oğuz, "Üniversite öğrencileri olarak karanlığın üstüne yürümeye devam edeceğiz" dedi.

Açıklamanın ardından Grup Yorum'un, söylediği marşlarla kitlenin coşkusunu bir kez daha sloganlarla ve şehitlerin adlarıyla Beyazıt'a yayıldı. Grup Yorum'un verdiği ufak dinletin ardından kitle Beyazıt katliamı sırasında ilk şehidin düştüğü yere karanfiller bıraktı. Bunun ardından bir daha ana kapının önüne gelindi.

Aynı kompo

Hatırlanacağı gibi 78 yılındaki katliamda Cuma namazından çıkan faşistler hazırladıkları pusu ile devrimcileri katletmişti. Ne şanstır ki eylemin yapıldığı gün de Cuma ve sivil faşistler namazdan çıkanların kalabalığını fırsat bilerek gene iş başındaydı. Okul içerisinde ve kampüsün çevresinde gruplar halinde bekleyen faşistler kitlenin dağılmasını umarken fark edildiler. Bunun üstüne kitleye "toplu dağılacakız, kimse şu anda ayrılmasın" uyarısı yapıldı. Hep beraber otobüs duraklarının bulunduğu yere giden kitle burada araçlara binerek dağıldı.

(İstanbul)

Ankara

Beyazıt Katliamı'nın yıldönümünde Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde bir panel gerçekleştirildi. Saat 14:30'da gerçekleştirilen panelin ardından Eğitim Kantini önünde buluşan öğrenciler açtıkları pankartla okul kapısına kadar yürüyüşe geçtiler. Yoğun "güvenlik" önleminin alındığı eylemde sık sık "Faşizmi döktüğü kanda boğacağız" vb. sloganlar atıldı. Kapı önünde yapılan açıklamanın ardından eylem sona erdirildi. Eyleme Gençlik Derneği, DGH, EHP, Ekim Gençliği, Genç Direnişçi, Marksist Bakış, Öğrenci Kolektifleri, ÖEP, SGD, Tüm-İGD katıldı.

MERSİN

16 Mart Cuma günü saat 13.00'de Beyazıt ve Halepçe katliamlarını protesto eden DHP, ESP ve Partizan bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Beyazıt Katliamı'nı gerçekleştiren kontrgerilla güçlerinin sistemin bir parçası olduğu, illegal bir örgütlenme olarak devlete bağlı olduğu vurgulandı. Ayrıca kontrgerillanın aslında egemenlerin, emperyalistlerin bir parçası olduğu ve bundan dolayıdır ki Halepçe Katliamı'ndan bağımsız olmadığı vurgulandı. Yaklaşık 30 kişinin katıldığı ve HÖC'ün de destek verdiği eylem, halk tarafından olumlu karşılandı. Basın metnini okuyan kişi; "Kuşkusuz bu ve benzeri örgütlenmeleri dağıtacak en temel güç emekçi halkımızın geliştireceği birleşik mücadele olacaktır. Bizler bu coğrafyanın devrimcileri, demokrat güçleri olarak devleti illegal örgütlenmesi olan kontrgerillanın peşini bırakmayacağız. Halepçe'nin, Filistin'in ve tüm ezilenlerin özgürlük mücadelesini mücadelemiz olarak kabul ediyor ve direnen halklarla omuz omuza olmanın bir insanlık görevi olduğunu biliyoruz" dedi.

Açıklama 14 Mart'ta Demirtaş'ta Gazi Katliamı'yla ilgili olarak yapılan basın açıklamasında, basın metnini okuyan arkadaşlarının 15 Mart sabahı TMSH tarafından evine girilerek gözaltına alınmıştır vurgusu yapılarak sona erdi.

Halepçe'den Beyazıt'a katliamları unutmama, unutturma!

16 Mart Halepçe ve Beyazıt katliamı Muğla Sınırsızlık Meydanı'nda saat 16:30 yapılan basın açıklamasıyla lanetlendi. Saat 16:00'da DTP'nin Halepçe katliamı üzerine yaptığı basın açıklamasından sonra başlayan eylemde DPG, SGD, SEH, HÖC ve YDG

imzalı "Halepçe'den Beyazıt'a katliamları unutmama, unutturma!" pankartı açıldı. Açıklamada, yaşanan bu katliamların planlı ve devlet tarafından yapıldığı belirtilerek, Gazi katliamı ve Hrant Dink cinayetine de değinildi. Sık sık "Faşizmi döktüğü kanda boğa-

cağız" vb. sloganlarla kesilen basın açıklaması, imzaların okunmasıyla son buldu. Eylemi hazmedemeyen devlet, basın açıklamasından 2 saat sonra basın açıklamasını okuyan Deniz Kağan'ı gözaltına aldı.

(Muğla YDG)

Tutsak öğrencilerin ilk duruşması görüldü

Mersin Üniversitesi'nde geçtiğimiz yılın Aralık ayı içerisinde yaşanan faşist saldırılar sonucu gözaltına alınan 68 öğrencinin bir kısmı serbest bırakılırken 13'ü tutuklu olmak üzere 37 kişinin yargılanma süreci devam etmişti. Daha sonraki mahkemede 3 öğrenci bırakılmıştı. **3. Asliye Hukuk Mahkemesi'nde** 13'ü tutuklu ve 37 öğrencinin tutuksuz yargılanmasına devam edildi. Mahkemenin başlamasıyla Adliye binası önünde toplanan **Mersin Üniversitesi Öğrenci Derneği Girişimi**, Mersin Üniversitesi ve Çukurova Üniversitesi Öğrencileri, aileler ve demokratik kitle örgütleri türküler, şarkılar ve sloganlarla mahkeme sonucunu beklemeye başladılar. Bu esnada mahkemeyi takip etmek için Eğitim-Sen Genel Başkanı **Alaattin Dinçer** de Adliye'ye geldi.

Saat 12.30'da mahkemenin bitimiyle beraber Adliye'den çıkan öğrenci avukatları çıkışta basına ve mahkeme sonucunu bekleyen öğrenci yakınlarına mahkemenin kararını bildir-

di. Avukatlar adına konuşan Av. Ali Bozan 85 gündür tutuklulukları devam eden öğrencilerin tahliye edilmesini ve mahkemenin **22 Mayıs 2007**

tarihine ertelendiğini belirtti. Ayrıca **"bizlere göre bu dosyada yargılanan öğrenciler üniversitedeki olayların sanığı değil mağdurudurlar"** dedi.

Avukatların açıklaması sonrasında öğrenciler ve öğrenci yakınları yaklaşık 150 kişi Adliye önünden Mersin Büyükşehir Belediyesi önüne kadar alkış ve ıslıklarla yürüyerek burada bir basın açıklaması yaptılar. Basın açıklaması sırasında ve Adliye önündeki yürüyüşe kadar olan zamanda polis müdahalesi ve provakatif tutumları bazen gerginliğe yol açtı. "85 gündür haksız yere tutuklu bulunan arkadaşlarımızın eğitim haklarının gasp edilmesinin, açılan soruşturmanın ve gerici zihniyetin ürünü olan tüm saldırıların, biz duyarlı-demokrat öğrencilerin; parasız, bilimsel ve anadilde eğitim talebini kesintiye uğratmayacağını, buradan bir kez daha dile getiriyoruz" denilerek basın açıklaması sonlandırıldı.

(Mersin üniversitesi YDG)

Jandarma öğrencilere saldırdı

ODTÜ'lü öğrenciler daha önce de üniversitede komiserlere verilen eğitime karşı çıkmış ve jandarmayla çatışmıştı

ODTU'de geçtiğimiz yıl Doğu Perinçek'in konuşmacı olarak katıldığı sempozyumda İP'li faşistlerin soru-

sormak isteyen öğrencilere saldırmasıyla başlayan olaylardan sonra okuldan uzaklaştırılan 5 devrimci-demokrat öğrencinin **14 Mart** günü okul önünde açtıkları çadıra jandarma saldırdı. Arkadaşlarına yardıma giden öğrencilerle birlikte 16 öğrenci zorla gözaltına alındı. Olayın ardından ODTÜ'lü öğrenciler **Yüksel Caddesi'nde** biraraya gelerek, bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. Açıklamanın ardından Adliye önüne giderek arkadaşlarının serbest bırakılmasını beklediler. Gece geç saatlere kadar arkadaşlarını bekleyen öğrenciler Adliye'ye gelen arkadaşlarını sloganlarla karşıladılar. Gece geç saatlerde ifadelerinin alınmasının ardından öğrenciler serbest bırakıldı.

(Ankara)

Parlak'a inat, kardeşimsin Hrant

İÜ Rektör Mesut Parlak özelleştirmeler nedeniyle de öğrencilerin hedefi olmuştu.

Katledilen Hrant Dink için eylemlere katılan, çağrıda bulunan anti-faşist gençler, **İstanbul Üniversitesi rektörü Mesut Parlak**'ın yine hedefiydi. Göreve geldiğinden bu yana sürekli soruşturmalarda öğrenci muhalefetini bastırmaya çalışan Parlak, İÜ'de Dink'in cenazesi ve katliamı kı-

nama eylemleri için çağrı yapan, katılan ve hatta bu sırada saldırıya uğrayan öğrenciler için soruşturma açtı.

Bu durumla ilgili **13 Mart** Salı günü **Edebiyat Fakültesi** kapısında biraraya gelen İÜ öğrencileri, soruşturmaları ve kendilerine saldıran faşist zihniyeti protesto etti. Sloganlarla okulun çevresinde yürüyüş yapan öğrenciler **"Soruşturmalar, tutuklamalar, baskılar bizleri yıldırılmaz"**, **"Parlak'a inat kardeşimsin Hrant"** sloganlarıyla açıklamaya başladı. Kitle adına konuşan **Hasan Kaya**, 19 Ocak günü katledilen gazeteci yazar Hrant Dink'in cenazesine katılım için çağrı yapan öğrencilere polisin ve birkaç faşistin saldırdığını hatırlattı. Ancak üniversite yönetiminin bu zihniyete arka çıktığını, faşizmin üniversiteler içindeki bu uzantısının kendileri hakkında **"karşit görüşlü öğrencileri kışkırtmaktan"** soruşturma açtığını belirtti.

Aynı günlerde Hrant Dink'in resimlerinin asılması sırasında sivil faşistlerin, özel güvenliğin ve Hukuk dekanının saldırılarına maruz kaldıklarının altını çizen Kaya, hemen bu olayların ardından Hrant Dink'i anmanın yasaklandığını kaydetti.

Ardından soruşturmalara ifade vermek üzere **Edebiyat Fakültesi'ne** girmek isteyen öğrenciler tekrar güvenliğin Rektörlük güdümündeki keyfi tutumu ile engellendi. Öğrencileri

içeri almak için basının gitmesini bekleyen güvenlik, basının olaya daha fazla ilgi göstermesi üzerine öğrencileri apar topar içeri aldı.

(İstanbul)

Saldırının 4. yılı Atina'da protesto edildi

ABD'nin Irak'ı işgalinin üzerinden dört yıl geçti ve bu zaman içinde yüz binlerce Iraklı katledildi, yaralandı, göç ettirildi, işkencelerden geçirildi. Başta direniş olmak üzere tüm dünyada oluşan savaş karşıtlığı ile birlikte ABD ve işbirlikçi şürekası her geçen gün yalnızlaşmaya devam ediyorlar. Her yıl olduğu gibi bu yılda tüm dünyada savaş protesto ediliyor. Protestoların bir ayağı olan Atina'da da savaş protesto edildi. **17 Mart Cumartesi** günü saat 12.00'de Sindagma Meydanı'ndaki eylem konser yapılarak başladı. Konsere birçok sanatçı katılarak savaş karşıtı parçalar seslendirildi. Yapılan konuşmalarda ABD ve işbirlikçilerinin katliamları protesto edilirken, Yuna-

nistan'ın yer aldığı tüm işgal operasyonlarından çekilmesi, ülkedeki askeri üslerin kapatılması istendi. Yaklaşık 4000 kişinin katıldığı miting, yapılan konuşmalardan sonra Amerikan Konsolosluğu'na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca, **"Katil ABD Irak'tan defol"**, **"Halkların katili ABD"**, **"Emperyalizme ve faşizme ölüm"**, **"Yaşasın Irak-Filistin direnişi"**, **"Halklar silahla kazanacak"** vb. sloganlar atıldı. Güzergah boyunca polisin yoğun "güvenlik" önlemi aldığı eylemde herhangi bir olay yaşanmadı. Kitlenin ABD konsolosluğuna ulaşması ile eylem sona erdi.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

Emperyalistler arası çelişkilerin keskinleşmesi ve “Yeni Soğuk Savaş”

ABD emperyalizminin çıkarlarını en fazla tehdit eden emperyalist ülkelerin Rusya ve Çin olduğu görülmektedir. Buna ek olarak her iki ülkenin siyasal, askeri ve ekonomik açıdan birbirine yakınlaşması ve ittifaklarını geliştirmesi de dünya genelinde “Yeni Soğuk Savaş” olarak yorumların artmasına neden oldu. Ayrıca, 3. Dünya Savaşı ve Rusya ve Çin’le ABD arasındaki olası savaş üzerine senaryolar da yaygın ilgi görmektedir.

Rusya’nın ABD emperyalizminin politikalarına son yıllarda daha net karşı çıkması, büyük enerji kaynaklarını silah olarak kullanması (hem fiyatlarını istediği gibi belirlemesi hem de Ukrayna’da ve Beyaz Rusya’da yaptığı gibi diğer ülkelerin hükümetlerine karşı baskı aracı olarak ele alması) ve bu gücü uluslararası politikada bir kart olarak kullanması ABD emperyalizminin çıkarlarını zedelemektedir. Yine Çin’in, ABD’yi doğrudan karşısına almadan öne sürdüğü politikalarla dünyanın en hızlı büyüyen ekonomisine sahip olması ve 2050 yılında ABD emperyalizmine eşit bir güce ulaşmasının beklenilmesi, gelişimini sürdürmek için enerjiye büyük bir açlık çekmesi ve enerji ihtiyacını karşılamak için ABD emperyalizminin etkisindeki ülkelerle, ekonomik ve sosyal ilişkileri geliştirerek ABD’nin etkisini azaltması, ABD emperyalizminin kabul edemeyeceği sonuçlar doğurmaktadır.

Eski SSCB

ülkele-
rinde as-
keri üsler

açarak, bu ülkelerde kendi denetiminde hükümetlerin başa gelmesini sağlayarak, ihracata ve enerji aktarımına dayanarak büyüyen Rusya’nın dünya gücüne dönüşmesini engellemek isteyen ABD emperyalizmi, Putin yönetimi aleyhtarı açıklamalarla rahatsızlığını belli etmektedir. Geçtiğimiz yıl Mart ayında Avusturya’ya yaptığı ziyarette Putin’i iktidarı merkezileştirmekle eleştiren Dışişleri Bakanı Rice, Rus halkına da yönetimi değiştirme çağrısında bulundu. Dış İlişkiler Komisyonu’nda ise 2007-2008 Başkanlık

Seçimleri’nde Putin yönetiminin değiştirilmesi için STÖ’lerin desteklenmesi önerisinde bulunuldu.

Gelişen

Çin-Rusya ittifakı

Bush’un yönetime gelmesiyle birlikte Rice, Cheney, Rumsfeld gibi önde gelen yeni muhafazakârların çalışmaları sonucunda Çin tehdidi daha ön plana çıktı. ABD emperyalizmi açısından Çin, gelişen ekonomisi, uluslararası ilişkilerde artan etkinliği ve stratejik enerji kaynaklarında yarışmacı konumuyla ABD için tehdit oluşturmaktadır. Bununla birlikte son beş yıldaki gelişmelerle birlikte ABD, artık Çin’i askeri tehdit olarak tanımlamaya da başladı ve ABD ordusunun Pasifik’teki

Emperyalizmin ideologlarının öne sürdüğü “emperyalist-kapitalist sistemin yenilmezliği”, “ABD emperyalizminin tek süper güç olarak varlığını sürdürmesi”, “barışı ve insanlığı tehdit eden teröre karşı demokrasinin savunulması ve yayılması” üzerine görüşlerin temellerinin ne kadar zayıf olduğunu dünyanın dört bir yanında yaşayan milyarlarca emekçi, yaşamlarının her geçen gün kötüleşmesinden kaynaklı birebir yaşayarak anlamaktalar. Açıktır ki emperyalizmin içinde bulunduğu kriz giderek derinleşmektedir. Son haftalarda dünya borsalarında yaşanan krizlerin etkisiyle egemen sınıfların sözcüleri tarafından da krizin boyutu, özellikle de ABD’nin zayıf yanları bariz bir şekilde aktarılmaktadır. Ekonomik krizin derinleşmesi ise hem ABD’de, hem Avrupa’da hem de Asya’daki emperyalist metropollerde ve yarı-sömürge ülkelerde kitlesel işsizlikle, yükselen yoksulluk ve sefaletle, özelleştirmelerle ve yeni saldırı paketleriyle kendisini göstermektedir.

Bu noktada emperyalizmin en bariz sorunlarından biri de enerjidir. Emperyalist ülkelerin enerji kaynaklarına sahip olma ve artan enerji ihtiyaçları ile azalan kaynaklar politik ve askeri çelişkileri de keskinleştirmektedir. ABD emperyalizminin “teröre karşı 20 yıl sürecek uzun savaşı” ve gerçekleştirdiği işgaller de göz önüne alındığında esas amacın demokrasinin geliştirilmesinin olmadığı anlaşılmaktadır. Enerji kaynaklarının bol olduğu ve stratejik açıdan önem arz eden Afganistan, Irak ve çeşitli Afrika ülkelerine yönelik askeri işgaller, Rusya’nın çevresindeki ülkelerde görülen “renkli devrimler”le ABD yanlısı hükümetlerin başa getirilmesi vb. derinleşen krize paralel olarak emperyalistlerin kendi içindeki çelişkilerin derinleşmesine hizmet eden “çözümler”dir.

ABD’nin iki “sıkı” rakibi

Bu konuda ABD emperyalizminin çıkarlarını en fazla tehdit eden emperyalist ülkelerin Rusya ve Çin olduğu görülmektedir. Buna ek olarak her iki ülkenin siyasal, askeri ve ekonomik açıdan birbirine yakınlaşması ve ittifaklarını geliştirmesi de dünya genelinde “Yeni Soğuk Savaş” olarak yorumların artmasına neden oldu. Ayrıca, 3. Dünya Savaşı ve Rusya ve Çin’le ABD arasındaki olası savaş üzerine senaryolar da yaygın ilgi görmektedir.

Bu yorumları güçlendiren önemli bir gelişme ise Rusya Devlet Başkanı Putin’in Şubat ayında Münih’te gerçekleşen Uluslararası Güvenlik Konferansı’nda yaptığı konuşma oldu. Putin konuşmasında ABD’nin kendisini dünyanın tek hakimi olarak gördüğünü ve politikalarını dayattığını belirterek eleştirilerde bulundu. Yine Putin ve Çin Devlet Başkanı Hu, daha önce de birçok konuşmasında “tek kutuplu” dünya anlayışını eleştiren ve çok kutupluluğu öven söylemlerde bulunmuşlardı. Bununla birlikte Çin’in orduya ayırdığı bütçeyi büyük oranda artırması (%14.7) ve ordusunun modernizasyonunu gündemine alması, 18-25 Temmuz tarihlerinde Rusya’da ortak askeri tatbikat yapacak olmaları da ABD emperyalizminin rahatsızlığını artırmaktadır.

Önleyici vuruş tartışılıyor!

Rusya ve Çin’in yaklaşımına değinmeden önce ABD emperyalizmi ile Rusya ve Çin emperyalistleri arasında derinleşen çelişkinin boyutunun ABD’deki etkisine değinmekte fayda var. Günümüzde ABD’deki hakim sınıfın medyasında Soğuk Savaş yıllarının ardından ilk kez ABD’nin nükleer üstünlüğü ve nükleer silahlarının “önleyici vuruş” adı altında habersiz bir şekilde Rusya ve Çin’e karşı kullanılması tartışmaya açılmakta.

askeri gücünü pekiştirdi.

Tarihçi Chalmers Johnson, geçtiğimiz yıl ABD’nin Pasifik’teki askeri gücünün 2. Dünya Savaşı’ndan bu yana en üst seviyeye çıkmış durumda olduğunu ve bu gücün Çin sınırında askeri tatbikatlar gerçekleştirdiğini belirlerken Chomsky ise ABD’nin artan Çin korkusunun nedeninin Çin’in ABD’nin denetimine girmeyi reddetmesi olarak göstermektedir.

Bush yönetimi ve Kongre geçtiği-miz yıl çok sayıda Durum Raporunu kararlaştırarak kendisine yönelik tehditlere karşı alacağı tutumu belirleme-ye çalıştı. **Dış İlişkiler Dergisi**'ndeki makalesinde **Daryl Pres**, ABD'nin 50 yıl sonra ilk kez nükleer üstünlüğünü göstermesi gerektiğini yazarak, Rusya ve Çin'in nükleer silahlarının devre dışı kalması için ilk vuruşun öneminden bahsetti. Buna benzer makalelerde de dünyanın süper gücünün bu konumunu koruyabilmesi ve bölgesel güçlerin küresel güçlere dönüşmemesi için her yola başvurabileceği belirtilmektedir. ABD'nin dört yıllık askeri stratejisinin ve hedeflerinin belirtildiği ve Pentagon tarafından çıkarılan **Quadrennial Defense Review** raporunda Çin potansiyel savaş tehdidi olarak gösterildi.

Mart'ta yayınlanan **Beyaz Saray**'ın **Ulusal Güvenlik Stratejisi** raporunda da Çinli liderler uyarılarak, izledikleri yolda ısrarlı olurlarsa sonucun barışçıl olmayacağı vurgusu bulunmaktadır. Mayıs ayında Pentagon tarafından Çin'in askeri gücü üzerine yayınlanan raporda ise, Çin'in 2 veya 3 nesil geçmeden ABD'yi askeri güç açısından yakalayacağı belirtildi. **Raporda Çin ordusunun kendi topraklarında uzun süreli ve halka dayanan stratejiyi değiştirerek yüksek teknoloji silahlarla donatılmış, profesyonel, müdahale gücü yüksek bir ordu yaratmaya çalıştıkları açıklandı.**

Raporda ayrıca, ekonomik ve siyasi etkisini ticari anlaşmalarla, petrol ve gaz sözleşmeleri ile, bilimsel ve teknolojik işbirliği ile arttıran Çin'in ABD'nin bazı önemli müttefiklerini de yanına çekmeye başladığı vurgulandı ve Rusya ile artan işbirliğine dikkat çekildi. Raporda Çin'in Rusya'yı stratejik işbirliği yaptıkları esas ortak olarak gördüğü ve ilk kez ulusal güvenlik konusunda yabancı bir ülkeden (Rusya'dan) tavsiye aldığı belirtildi. Yine Başkan Bush yaptığı açıklama-

lamayla Çin'in tanımadığı **Tayvan**'a Çin güç kullanırsa ABD'nin de Çin'e cevap vereceğini söyledi.

ABD emperyalizmi tarafından askeri bir çember içine alınan Rus ve Çin emperyalizmi ise avantajlı yanlarını birleştirerek ABD saldırganlığına cevap olmayı hedeflemekte. Dünyanın en fazla nüfusuna sahip olan ve hızlı bir ekonomik büyümeyi sağlayan Çin'le, dünyanın en geniş coğrafyasında çok zengin enerji kaynaklarına sahip olan Rusya birbirlerinin zayıf yönlerini de tamamlama potansiyeline sahip.

Özellikle ciddi enerji sıkıntısı yaşayan ve ordusunu ve sanayisini modernize etmek isteyen Çin, bu isteklerini Rusya ile birlikte çözmeyi hedefliyor.

Putin'in kozu yeni enerji kaynağı

Yeni enerji politikasını açıklayan Putin de oyunun kurallarının artık değiştiğini ilan etti. **"Serbest piyasa ekonomisi"**nin kurallarını Batılı emperyalistlere dayatan Putin, bir yandan da AB ve ABD emperyalizminin denetimindeki hükümetleri enerjiyi kesmekle tehdit etmekte, böylece bu ülkelerden geçen boru hatlarıyla enerji ihtiyacını karşılayan **Almanya**, **Fransa** ve **İtalya** gibi ülkeleri de sıkıntıya düşürmektedir. Dünyanın en büyük doğal gaz rezervlerine ve en büyük ikinci petrol kaynağına sahip olan, boru hattı ağının gelişmişliğiyle birçok ülkeyi kendisine bağlayan Rusya'nın bu politikasının ABD'nin bölgedeki çıkarlarına dokunmayacağını düşünmek mümkün değildir.

Çin'de modern savaşın önemli teorisyenlerinden olan **Chang Mengxi-ong** ise, Çin'in stratejisini, düşmanın vücudunun zayıf noktalarını çok iyi bilen ve en küçük çabayla rakibini dizlerinin üstüne düşmesini sağlayabilen bir boksörün stratejisine benzemektedir. Bu anlamda ABD'nin zayıf yanları ve olası bir saldırıda izleyece-

ği strateji üzerine yoğun bir çalışma da mevcuttur.

ABD emperyalizmi çıkarları için tehdit, baskı vb. yöntemleri kullanan Çin'in genellikle daha **"yumuşak"** yöntemlerle etki alanını, doğallığında ABD'nin aleyhinde, genişletmesi mümkün olmaktadır. Bunun sayesinde Çin, uzun dönemli ve düşük faizli krediler vererek, yol/hastane/okul vb. sosyal konularda sermaye yatırırken bu ülkelerin zengin yeraltı ve yer üstü kaynaklarını da ülkesine taşımaktadır. Çin bu politikasıyla özellikle Afrika'da, Güney Asya'da ve Latin Amerika'da önemli adımlar atmıştır.

Özellikle son yıllarda ABD'nin önemli müttefiklerinden sayılan **Tayland**, **Filipinler** ve **Avustralya** ile büyük anlaşmalar imzalayan Çin, ABD emperyalizminin tersine daha avantajlı öneriler getirerek bu ülkelerden taleplerini daha rahat karşılayabilmektedir. Dünyanın en hızlı büyüyen ekonomisi olarak kurulmasına öncülük ettiği çeşitli bölgesel işbirliği örgütleri ile Asya-Pasifik'te ABD emperyalizminin karşısındaki en büyük güç haline gelmiştir. Çin'in Güney Asya ülkeleri ile yaptığı ticaret 2006 yılında bir önceki yıla göre % 20 artarak 130 milyar dolara çıkmıştır. Mayıs ayında Avustralya'dan Çin'e gelen 25 milyar dolarlık sıvı doğal gaz, gelişen ekonomik ilişkilerin önemli bir örneği olmuştur. Washington'daki **Uluslararası Ekonomi Enstitüsü**'nden **Nicholas Lardy**, bölge ülkelerinin ekonomilerinde Çin'in artan payı nedeniyle politik kararlar alırken hiçbir ülkenin Çin'i dikkate almamalık yapamayacağını belirtirken Avustralya'dan **Lowy Uluslararası Politika Enstitüsü** ise yaptığı açıklamada bölge ülkelerinin politikalarının artan bir şekilde Çin'le uyumlu hale geldiğini vurgulamaktadır.

Afrika'da Çin yatırımları arttı

Dünyanın en büyük doğal gaz rezervlerine ve en büyük ikinci petrol kaynağına sahip olan, boru hattı ağının gelişmişliğiyle birçok ülkeyi kendisine bağlayan Rusya'nın bu politikasının ABD'nin bölgedeki çıkarlarına dokunmayacağını düşünmek mümkün değildir.

Afrika da Çin'in en bariz şekilde etkisini arttırdığı kıtalardan birisidir. Zengin yeraltı kaynaklarına rağmen emperyalistlerin müdahaleleriyle yoksulluk ve sefalet içinde yaşayan Afrika halkları iç savaşlar ve faşist diktatörlerin yarattıkları zulüm ile de yoğun bir baskı ve sömürüye tutulmaktadır.

Çin uyguladığı politikalarla bu kıtada etkisini arttırmakta ve birçok kesim tarafından Afrika'yı yöneten yeni emperyalist güç olarak değerlendirilmektedir. Kenya'da büyük bir anayol yapımını bitiren Çin, Sudan'da da petrolü denize taşıyan boru hattını inşa etti. Bugün **Angola**, **Nijerya**, **Güney Afrika** gibi birçok Afrika ülkesinde devasa projelerle Çin yatırımlarda bulunmaktadır.

Çin-Afrika ilişkilerinde 2000 Ekim'inde **Beijing**'de gerçekleşen Çin-Afrika Forumu önemli bir yer tutmaktadır. Burada açıklanan deklarasyonla birlikte kabul edilen **Ekonomik ve Sosyal Kalkınma ve İşbirliği Programı** ile bugün 800'den fazla Çin şirketi 49 Afrika ülkesinde faaliyet yürütmekte ve 1.2 milyar dolarlık yatırım yapmakta.

En son **5 Ocak**'ta Çad ile 80 milyon dolarlık anlaşma imzalayan Çin, Çad'ın 32 milyon dolarlık borcunu sildi ve yaklaşık 25 milyon dolarlık kredi verdi. Yine **Ekvator Ginesi**'nin 75 milyon dolarlık borcunu da sildi. Alman Kalkınma Bakanlığı Meclis Sekreteri **Karin Kortmann** ise Afrika ülkelerini Çin tarafından yeni bir sömürgeleştirilme tehlikesine karşı uyardı.

Emperyalist-kapitalist sistem, bir bütün olarak halklara dönük artan sömürüsü ve yoğunlaşan baskıyla kendisini göstermekte ve tüm çabalarına karşın, sistem içine girdiği krizden çıkamamaktadır. Bu durum ise kendi aralarındaki çelişkileri de giderek keskinleştirmektedir. Emperyalistler arası çelişkilerin keskinleşmesi ise, dünya halklarına dönük askeri tehditleri de artırmaktadır.

ABD emperyalizmi çıkarları için tehdit, baskı vb yöntemleri kullanırken Çin'in genellikle daha "yumuşak" yöntemlerle etki alanını, doğallığında ABD'nin aleyhinde, genişletmesi mümkün olmaktadır. Bunun sayesinde Çin, uzun dönemli ve düşük faizli krediler vererek, yol/hastane/okul vb sosyal konularda sermaye yatırırken bu ülkelerin zengin yeraltı ve yer üstü kaynaklarını da ülkesine taşımaktadır.

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu (SSGSS)

Sağlıkta Dönüşüm Projesi birçoklarının sandığının aksine son birkaç yıllık bir olay değildir; aksine 1990 yılında TC hükümeti ile Dünya Bankası (DB) arasında imzalanan protokolün aşama aşama gerçekleştirilmesidir.

DB, 1990 yılından itibaren TC'ye yaklaşık 200 milyon dolar karşılıksız sayılabilecek şartlarda kredi verdi. O günden beri, Sağlık Bakanlığı bünyesinde oluşturulan özel bir birim, konuyla ilgili çalışmalar yürüttü ve yasa tasarılarında rol oynadı. Sağlıkta Dönüşüm Projesi, DB'nin mali ve Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) de teknik desteğiyle Avrupa'da 20 yıl önce uygulamaya konulmuştur. **Projenin tek amacı sağlık hizmetlerinin piyasalaştırılması ve ticarileştirilmesi yani özelleştirilmesidir, bu amaç doğrultusundaki uygulamalar Avrupa Birliği (AB) ülkelerinde de gündemdedir.** Son dönemde TC ile IMF arasındaki anlaşmalarda Sağlıkta Dönüşüm'ün özünü oluşturan Genel Sağlık

Sigortası Sistemi (GSS), IMF kredilerinin ana koşulu olmuştur. AB ise, tam üyelik sürecinde ekonomik koşul olarak IMF anlaşmalarının pürüzsüz işlenmesini dayatmıştır. **Bu projeyi savunanlar, devlet eliyle verilen sağlık hizmetlerinin yetersiz, kalitesiz, verimsiz vb. olduğuna dayanak oluşturmak için, yıllardır adım adım bilinçli olarak devletin sağladığı sağlık hizmetlerinde kaliteyi ve verimliliği düşürmüşlerdir.** Dünya geneline bakıldığında, devlet eliyle verilen sağlık hizmetleri verimlilik ve başarı yönünden hala daha iyidir. Örneklendirirsek; kişi başına düşen yıllık geliri 1000 dolar olan Küba'da, gelire göre beklenen bebek ölüm hızı binde 35 iken; gerçekte ise binde 6'dır. ABD'de ise, gelire göre beklenen bebek ölüm hızı binde 3 olması gerekirken gerçek oran binde 9'dur. Küba'da sağlık hizmetleri parasız, herkese açık, ulaşılabilir ve kaliteli olarak devlet

Projeyi, kamuoyuna şirin göstermek için hükümet; "Her ailenin bir hekimi olacak", "bir telefonla hekiminiz kapınızda", "hekim seçme özgürlüğü gelecek" vb. söylemleri kullanıyor. Oysa AKP'nin söylediği gibi Aile Hekimliği sanıldığı gibi çözüm değil, sorunun temel öğelerinden biridir

Sağlıkta Dönüşüm Projesi birçoklarının sandığının aksine son birkaç yıllık bir olay değildir; aksine 1990 yılında TC hükümeti ile Dünya Bankası (DB) arasında imzalanan protokolün aşama aşama gerçekleştirilmesidir.

elindedir, ABD'de ise sağlık hizmetlerinin çoğunu özel sektörler yürütmektedir ve nüfusun yaklaşık % 30'unun sağlık güvencesi yoktur. Örnekten de anlaşılacağı gibi, devlet eliyle verilen sağlık hizmetleri verimsiz değildir, ancak bilinçli olarak SSGSS lehine kamuoyu oluşturmak için işlemez ve verimsiz bir hale dönüştürülmüştür. Sağlık hizmetlerinin devlet eliyle yürütülmesi sosyal devlet tanımının gereği ve şartıdır, ancak devletler bunu kendi istekleriyle kabul edip uygulamalıdır.

Geçmişe dönüp sınıf savaşımının tarihine bakmamız süreci daha iyi kavramamıza yardımcı olacaktır. 1917'den sonra SSCB'de sağlık hizmetleri parasız verilmeye başladı. Avrupa genelinde güçlenen ve hızla yükselen sınıf mücadelesi ve **II. Emperyalist Paylaşım Savaşı** sonrası hükümetler, sağlık hizmetlerini parasız sunmak zorunda kaldı. Devlet eliyle parasız sağlık hizmeti almak, geniş halk yığınları için sınıf mücadelesinin bir kazanımı olarak ortaya çıktı. Aynı şey burjuvazi için geçerli değildi; toplanan vergilerle desteklenen sağlık hizmetleri, kendileri için kâr getiren bir sektör olmaktan uzaktı. Burjuvazi geçmişte yükselen sınıf mücadelesi sonucunda yapmak zorunda kaldığı kamu yararına olan uygulamaları tersine çevirip, kendi çıkarı için yüksek kâr getiren bir sektöre dönüştürmek istemektedir. Bu amaç doğrultusunda da SSGSS hazırlanmıştır.

Aile Hekimliği aldatmacası...

AKP hükümetinin, DB ve IMF ile birlikte büyük bir istekle uygulamaya koyduğu **Sağlıkta Dönüşüm Projesi'nin temelinde 3 ana noktası vardır.** Bunlar;

1- Birinci basamak sağlık hizmetleri için, Aile Hekimliği (AH)

2- Piyasa ekonomisi için, hastanelerin sağlık işletmeleri haline getirilmesi

Projenin tek amacı sağlık hizmetlerinin piyasalaştırılması ve ticarileştirilmesi yani özelleştirilmesidir, bu amaç doğrultusundaki uygulamalar Avrupa Birliği (AB) ülkelerinde de gündemdedir.

3- Sağlık sektörünün finansmanı için, Genel Sağlık Sigortası (GSS)

Projeyi, kamuoyuna şirin göstermek için hükümet; **"Her ailenin bir hekimi olacak"**, "bir telefonla hekiminiz kapınızda", **"hekim seçme özgürlüğü gelecek"** vb. söylemleri kullanıyor. Oysa AKP'nin söylediği gibi Aile Hekimliği sanıldığı gibi çözüm değil, sorunun temel öğelerinden biridir. 1993 yılında Bolu'daki başarısız uygulamadan sonra, 2004'te ilgili kanunun yürürlüğe girmesiyle, 2005'te **Düzce'de** pilot uygulama başlatıldı. 2006'da **10 ilde**, 2007'den itibaren de tüm ülkede uygulanması planlanıyor. Aile Hekimliği uygulaması vergilerden karşılanan finansman yerine, prim ödemeye dayalı sigortacılık sistemiyle ve üzerine kişisel ek ödemelerin bulunduğu ticari bir ortama zemin hazırlamaktadır. Sağlık hizmetlerinden yararlanmanın birinci şartı, ayda gelirene göre % 12.5 prim ödemek; ikinci şartı, primle beraber sağlık kuruluşlarındaki her işlem için değişen oranda katkı payı ödemek; üçüncü şartı da tüm bu ödemelere rağmen önceden belirlenmiş sağlık hizmetleri dışındakiler için özel sigorta yaptırmak ya da cepten ödemektir. (İlgili kanunlar uyarınca ödenen prime göre belirlenen sağlık paketleri de var, örneğin; ağız ve diş sağlığı)

ıyla, üreme sağlığı hizmetleri en baştan sağlık sigortası kapsamı dışında bırakıldı.) **Prim ödemeyecek kadar yoksul olanların, primini ödemeyi üstleneceğini ilan eden hükümet, yoksulluk sınırını asgari ücretin 1/3'ü olarak açıkladı. Yani asgari ücretin 1/3'ünden fazla geliri olanlar prim ödeyecekler.** (2006'ya göre ayda 130 YTL kazancı olan 64 YTL prim ödeyecek.) Ödenen primlerle oluşturulacak olan

talık takipleri, doğum öncesi ve sonrası anne ve bebeği izleme, verdiği hizmetlerle ilgili kayıt ve istatistik vb.) Sağlık ocağı modelinde tüm bu hizmetler hekim, hemşire, ebe, sağlık memuru, tıbbi sekreter, şoför gibi çok sayıda ve kalifiye personelle kâr amacı gütmeyen yapılar, ekip çalışmasını yok eden Aile Hekimliği modelinde bu iş yükünün altından kalkılması olanaksızdır.

Aynı zamanda bakılan hasta sayısı

me sağlığı hizmetleri kapsam dışı bırakılmışken, ileriki dönemlerde şeker, tansiyon, kalp, diyalize ihtiyaç duyan böbrek hastalıkları vb. kronik hastalıklar da kapsam dışı bırakılabilir. Başka bir deyişle ne kadar paramız varsa o kadar sağlık hizmeti alacağız. Uygulama, aylık hasta sayısının % 10'u kadar hastanın üst sağlık kurumuna sevk edilebileceğini öngördüğünden, bu oranı aşan sevk durumunda tedavi giderlerine hasta ve hekim de katılmak zorundadır. Hekim, sizin hastalık masrafınıza katılmak istemeyeceğine göre veya sizin de paranız yoksa, şansınız varsa bir ay sonra bir üst kuruma gidirsiniz.

Bu projeyi savunanlar, devlet eliyle verilen sağlık hizmetlerinin yetersiz, kalitesiz, verimsiz vb. olduğuna dayanak oluşturmak için, yıllardır adım adım bilinçli olarak devletin sağladığı sağlık hizmetlerinde kaliteyi ve verimliliği düşürmüşlerdir.

Sağlıkta Dönüşüm Projesi, DB'nin mali ve Dünya Sağlık Örgütü'nün (DSÖ) de teknik desteğiyle Avrupa'da 20 yıl önce uygulamaya konulmuştur. Projenin tek amacı sağlık hizmetlerinin piyasalaştırılması ve ticarileştirilmesi yani özelleştirilmesidir, bu amaç doğrultusundaki uygulamalar Avrupa Birliği (AB) ülkelerinde de gündemdedir.

GSS fonu aracılığıyla, aile hekimleri ve işletmeye dönüştürülen hastanelerle sözleşme yapılarak, hizmet satın alınacak. 18 yaşına kadar olanlar prime bakmaksızın sağlık hizmeti alacaklar, daha sonra eğitimine devam etmiyorsa sağlık hizmetinden mahrum kalacaklardır. (Hükümet bunu lütuf olarak sunuyor, ama halen yürürlükteki sistemde bu uygulama zaten bulunmakta.)

Başlangıçta 2500-3000 kişinin bir Aile Hekimi'ne bağlanmasını öngören sistem, aslında müşteri memnuniyetine dayalı özel muayenehaneciliğin sistemleştirilmesinden başka bir şey değildir. Aile Hekimliği'ne ek olarak ilçelerde 1, il merkezlerinde 100.000 kişiye 1 olmak üzere **Toplum Sağlığı Merkezleri** oluşturulacak ve bunlar Sağlık Ocağı modelindeki hizmetleri yürüteceklerdir. Aile Hekimi yanında kendi belirleyeceği bir aile sağlığı elemanı çalıştıracak ve onun patronu olacaktır. Bu iki kişilik ekip, yaklaşık 3000 kişiye sağlık ocağı modelindeki hizmetleri verecektir. (Kişiye yönelik rehberlik, sağlığı geliştirici ve koruyucu hizmetlerle, ana çocuk sağlığı ve aile planlaması, önemli ve sık görülen -kanser taramaları vb.- toplum sağlığı konularının da periyodik muayeneler, ruh sağlığı, yaşlı sağlığı, takibi zorunlu olan özürlü-yaşlı-yatalak vb. kişilere yönelik sağlık tedbirleri, temel laboratuvar hizmetleri, 1. basamak koruyucu hekimlik hizmetleri olan aşılar, tanı tedavi ve rehabilitasyon hizmetleri, kronik has-

sına göre kazanç değişeceğinden, Aile Hekimleri arasında kapitalist rekabetçilik özendirilecek ve müşteri memnuniyeti adına tıbbi gereklilik yerine, müşteri istekleri doğrultusunda hareket edilecektir. (Aylık hasta sayısı 1000'in altında olursa, hekimin alacağı para azalacak, iki ay üst üste hasta sayısındaki azalma sözleşmenin feshedilmesine neden olacaktır ki bu hizmetten memnun olmayanlar 6 ayda bir Aile Hekimi değiştirme hakkına sahiptir.) Müşteri memnuniyeti adı altında gösterişli kişisel tıbbi araç-gereçle gereksiz tıbbi teknoloji kullanımı artacaktır, bu yolla da uluslararası tıbbi teknoloji firmalarına kaynak aktarılacaktır.

Aile Hekimliği finansmanının GSS gibi sigortacılık modeliyle beraber uygulandığı ülkelerde sağlık hizmetleri daha pahalı ve daha zor ulaşılır hale gelmiştir. Düzenli prim ödeyemeyenler, sistem dışına itilerek sağlık hizmetlerinden yoksun bırakılmışlar ve çareyi sağlık kuruluşuna başvurmadan ilaç kullanma yoluna gitmekte bulmuşlardır. Böylece bilinçsiz ilaç tüketimi artmış ve toplum sağlığı olumsuz etkilenmiştir. Bu sistemin uygulandığı ülkelerde, GSS'nin finansmanı sağlamada yetersiz kaldığı durumlarda ya ödenen prim artırılmış ya da prim miktarının kapsamındaki hastalıklar daraltılmıştır. Bizdeki uygulamada şimdilik ağız-diş sağlığı ile üre-

Hükümet SSGSS ile kamuda çalışan, devleti sevk ve idare eden yaklaşık 1.5 milyon personelini sözleşmeli çalıştırarak (asker, polis, bakanlıklar vb. dışındakiler) iş güvencesini ellerinden almak istemektedir. **"Sözleşmeden memnun olmayanlar eski kadrolarına geri dönebilirler"** denilse de, halen buldukları kadrolar aşamalı olarak kaldırılacağı için, bir süre sonra geri dönecek yer kalmayacağı açıktır. (Aile Hekimliği'nin pilot bölgesi Düzce'de sistemin çıkmazını yaşayıp geri dönmek isteyen sağlık personeline, sağlık ocakları lağvedildiği için dönebilecekleri eski kadro yerleri kalmamıştır.) Hükümetin **"yüksek maaş alacaksınız"** aldatmacasına kanan sağlık personeli, ilk başta DB'nin finanse ettiği fonlardan maaş almıştır. Ancak DB, mali desteğini 2007'ye kadar sürdürmeyi öngörmektedir, ondan sonra da Aile Hekimliği tüm ülkede uygulamaya geçecektir. İlk başta sağlık ocaklarını ücretsiz kullanan Aile Hekimleri kira, elektrik, su, telefon, temizlik, aile sağlığı elemanının maaşı vb. giderleri kendileri karşılayacaklardır. Giderleri kısmak adına hizmet aksamaları ve sağlığın hiçe sayılması oluşacaktır.

tır.(Son 10 yıl içinde İngiltere'de hastanelerdeki temizlik personeli sayısı yarıya düşürülmüş, buna karşılık hastane enfeksiyonları 3 kat artmıştır.)

SSGSS ile emeklilik prim ödeme gün sayısı aşamalı olarak 7000 günden 9000 güne çıkartılarak mezarda emeklilik için zemin hazırlanmaktadır, bu da yetmezmiş gibi yapılan düzenlemelerle emeklilik ikramiyesinde ve emekli maaşlarında önemli ölçüde düşüşler ve hak kayıplarına yol açılmaktadır.

Sağlıkta Dönüşüm Projesi'ni uygulamaya koyan ülkelerde, sağlık hizmetleri ve toplum sağlığı çöküşün eşliğindedir ve geri dönüşün yolları aranmaktadır. (Bu sistemi uygulayan Ukrayna'da, sağlık hizmetine ulaşamadığı için binlerce insan ölmüştür, maaş alamayan Aile Hekimleri eylemler yapmaktadır.)

Anayasa Mahkemesi 15.12.2006 tarihinde SSGSS'nin bazı maddelerini iptal etmiş, bazılarının da yürütmesini durdurmuştur. Buna karşılık AKP hükümeti kanunla ilgili yeni düzenlemeler yapmak için geçici olarak geri çekmiştir. Ancak IMF direktifleriyle yürütülen ekonomi politikalarının halkın çıkarına bir düzenleme yapamayacağı açıktır. Bu nedenle hem sağlık emekçilerinin ve hem de bu düzenlemeden etkilenecek milyonlarca emekçinin yeni yasayla mücadeleli yükseltmesi zorunludur.

Mart, Nisan,
Mayıs ayları
uyanışın

kabarışın köleliği boz-
manın günleridir.

Uyanıp, örgütlenerek,
harekete geçerek, düzen-
bazların, sömürücü hay-
dutların zorba diktatör-
lerin düzenini bozalım!

Yasalar karşısında eşitsiz
durumu bozalım!

Egemen sınıf temsilcilerinin ve politik sözcülerinin dillerinden hiç eksik etmedikleri klişeleşmiş ifadeler vardır. Bunlardan bir tanesi “devletin ve milletin bölünmez bütünlüğü ve birliğinin sağlanması”; ikincisi ise “toplumun huzur ve güven ortamının korunması”dır. Bu iki değişmeyen ifadeyi neredeyse her dönem, her toplumsal hareketlenme sürecinde, her protesto gösterisinin öncesinde ya da hemen sonrasında, ya da herhangi bir miting ve yürüyüş sürecinde duymak mümkündür. Bu ifadelerle birlikte sık duyulan başka bir ifadeyse “Toplumun güven ve huzur ortamını bozan eylem ve gösterilere katılanlar hakkında hemen yasal işlem başlatılıp, kovuşturmalar açılacaktır” tehdididir. Hatırlanacağı üzere 14 Mart tarihinde sağlık emekçilerinin ülke çapında yaptığı bir günlük iş bırakma eyleminde Sağlık Bakanı Recep Akdağ da benzer tehditleri savurarak açıklamalarda bulundu.

Keza İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu'nun da Newroz öncesi Erzurum'da Emniyet mensuplarına ve basına yönelik yaptığı konuşmada, üzerinde en fazla durduğu konu “güvenlik”, “bölünmez bütünlük” idi ve sıklıkla kullandığı ifadelerin başında yine değişmez bu iki argüman bulunmaktaydı. TC devletinin Cumhurbaşkanı, Başbakanına ve İçişleri Bakanından Emniyet Müdürüne kadar, bilumum devlet yetkililerinin ağzından bu açıklamaları duymak mümkündür. Peki bu açıklamalar ve tehditlerden ne anlamak gerekir? Bunlar ne anlama gelmektedir? Egemen sınıf temsilcileri ve sözcüleri tarafından dile getirilen, ama hiçbir dönem değişmeden kalan bu sözleri nasıl anlamak, nasıl okumak ve nasıl yorumlamak gerekir? İşçiler, emekçiler, ezilenler açısından bu sözler ne anlam ifade et-

mektedir?

Bu soruların tek yanıtı vardır. Egemen sömürücü sınıfların çıkarları ve ülke çapında ellerinde buldukları zenginliklerin her ne pahasına olursa olsun korunması ve bu hakların savunulması; emekçiler ve ezilenler tarafından bunlara yönelik geliştirilecek olası bir saldırıya karşı acımasız bir şekilde derhal yanıt verilip en ağır şekilde cezalandırmaktan çekinilmeyeceği tehditleridir. Ve hiçbir şekilde tavizde bulunulmayacağı ifadeleridir. Bu değişmez gerçeklik en modern devletler için de geçerlidir.

En modern burjuva devletlerde bile toplumsal hareketlenmeler döneminde ortaya konan “kölelik durumunun bozulması”na yönelik yapılan açıklamaların ve savrulan tehditlerin bizim gibi faşist ülke yöneticilerinin savurduğu tehditlerin niteliğinin aynı ve özünün benzer özellikte olma gerçekliğidir. Örneğin Danimarka'da, Yunanistan ve Fransa'da, Almanya'da öğrencilerin, göçmenlerin, işçilerin ve emekçilerin “taşkınlığa varan” protesto gösterilerinde ve eylemlerinde, tıpkı Türk egemen sınıf sözcülerinin ve temsilcilerinin tehdit

dolu sözlerini aratmayacak bir benzerlikte aynı tehdit dolu sözleri duymak mümkündür. En “uygar” ve “gelişmiş” ülkelerde bile, polisin barbar ve vahşi saldırılarını televizyonlarda görmek mümkündür. Örneğin son bir aydır Yunanistan'da gelişen öğrenci eylemleri karşısında devletin tutumu

Egemenlerin oyunlarını bozalım!

protestolara azgınca saldırmak, kitle-
sel gözaltı ve tutuklamalara gitmek ol-
muştur.

Muhalefet edenlere yanıt:

Baskı ve şiddet

Türk Devlet yetkilileri tarafından dönem dönem yapılan tehdit dolu açıklamalar sadece kölelik durumunu bozan işçilere, köylülere, kamu emekçilerine ve öğrencilere yönelik yapılan tehditler değildir. Bu tehdit dolu açıklamalar Kürt ulusunun politik temsilcilerine, aydın ve yazarlara, sanatçı ve gazetecilere, muhalif kimlik taşıyan bütün muhalif kişi ve kurumlara yönelik benzer içerik taşımakta ve benzer özellikler göstermektedir. İşçilerin, kamu emekçilerinin çalışma ve yaşam koşullarının iyileştirilmesi, düzeltilmesi yönünde yaptıkları direniş ve grevlerde; köylülerin tarıma yönelik imha ve yoksullaştırma saldırılarına karşı yaptıkları protesto gösterilerinde ve eylemlerinde; öğrencilerin parasız ve bilimsel eğitim amaçlı gösterilerinde, harçlara karşı, okullardaki polis baskısına yönelik direnişlerde ve boykotlarda; Kürt ulusunun eğitim ve kültürel hakları başta olmak üzere Türk devletinin her türlü imha ve inkâr politikalarına karşı ortaya koydukları çeşitli biçimlerdeki kitle gösterilerinde ve eylemlerinde; çeşitli gazeteci yazar, aydın ve sanatçıların basın ve düşünce özgürlüğüne yönelik saldırılara ve baskılara karşı gösterdikleri tepkiler karşısında; azınlık milliyetlere mensup halkın, farklı inançlardan emekçilerin, muhalif kimliği taşıyan ve aykırı duruş ortaya koyan her

emekçi ve ezilenin aynı benzer tehditlere, saldırı ve baskıya maruz kalmasının nedenleri ve gerekçeleri hep aynıdır. Yani kölelik durumlarını bozdukları için, devlet gibi düşünmeyip onların istedikleri gibi köleliği kabul etmeyip, hareket ettikleri, tepki gösterip, değişim ve farklılık istedikleri için devletin değişmez baskı ve tehditlerine maruz kalmaktadırlar.

Yaşanan bütün bu gelişmeleri anlamak ancak devletin niteliğinin anlaşılmasıyla mümkün olur. Devletin hangi sınıfların koruyucusu ve savunucusu olduğu gerçekliğinin kavranmasıyla mümkün olur. Sömürülen ve ezilen sınıf ve tabakalar buldukları “kölelik durumunu bozmaya” kölece davranmamaya başladıklarında, yani haklarını arayıp, tepkilerini dile getirmeye devlet gibi düşünüp hareket etmemeye başladıklarında devletin gerçek baskıcı ve zulümkar yüzüyle karşılaşır ve onun gerçek yüzünü görmeye başlar.

“Devletin Bölünmez Bütünlüğü’nden ne anlayalım?”

“Devletin ve milletin bölünmez bütünlüğü ve birliği”nden anlaşılması gereken sınırları Misak-ı Milli içinde bulunan yer altı ve yer üstü zenginliklerin yegane ve tek sahibinin ülkenin efendileri olan Türk ulusuna mensup egemenlere ait olmasının ve bu zenginlik bütünlüğünün bozulup parçalanmasına toprak ve devlet birliğinin yıkılmasına müsaade edilmeyeceğidir. Egemen sömürücü sınıfların varlığının kabulü ve tanınması, zen-

ginlikleri üzerine kurulu egemenliğine kayıtsız şartsız rıza gösterilip boyun eğilmesidir. Bu zenginliklere dokunulmasının mümkün olmadığı ve olmayacağı ağır ve yoğun sömürü biçimine ve bunun sonucunda oluşan yaşanan yoksulluk ve işsizliğe karşı çıkılıp insanca demokratik tepki ortaya konmasının mümkün olmayacağı kabulü olarak anlaşılmalıdır. Bu sözlerin bundan başka hiçbir anlamı ve ifadesi yoktur. **Egemenler, ellerinde bulundukları özel mülkiyete ve her türlü zenginliklerine karşı en küçük bir hak arayışı temelinde kıpırdanışa asla hoşgörü ile yaklaşmayıp, olabileceklere kesinlikle tahammül göstermeyecekleri olarak anlaşılmalıdır.** Bu sözlerden anlaşılması gereken sömürücü sınıfların şiddet örgütlenmesinin en yüksek ve ileri biçimi olan devlet aygıtının parçalanamaz bütünlüğünün sonuna dek yavaşatılmasıdır. Yani sömürü ve baskı mekanizmasının sonuna dek korunması ve muhafaza edilmesi olarak anlaşılmalıdır.

Bu açıklama ayrıca **Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nın** ülkemizdeki gerçekliği olan Kürt ulusunun ayrılıp, kendi devletini özgürce kurma hakkı dahil hiçbir hakka müsaade edilmeyeceği olarak anlaşılmalıdır. Türk milletinin egemen varlığının kabulü dışında, hiçbir ulusun ve azınlık milliyetten halkın haklarının tanınmasının kabul edilemeyeceğidir. **Türkiye'de tek bir ulusun kabulü ve tanınması vardır. Meşru olarak kabul edilen, tanınmış egemenliğine rıza gösterilmesinin anayasa ve yasalarla kabulü vardır. O da egemen sınıf olan komprador burjuvazinin mensup olduğu ulus olan Türk ulusunun kayıtsız şartsız kabulüdür.** Türk ulusunun kayıtsız şartsız tanınması ve kabulü demek, egemen sınıf olan Türk burjuva ve toprak ağalarının varlığının ve hakimiyetinin kayıtsız şartsız kabulü demektir. Türk ulusuna mensup olmayan hiçbir ulusal burjuva sınıfın ulusal kimliğine ve bunun kabulüne asla izin verilmeyecek, tanınmasına fırsat tanınmayacaktır. Yani Kürt ulusal burjuvazisinin varlığına ve kimliğinin tanınmasına izin verilmeyecektir. Üniter devlet yapısının bozulmasına herhangi bir biçimde izin vermemek, Kürt ulusunun ayrılıp ayrı bir devlet kurma, federasyon ve özerklik gibi durumlarına müsaade etmemek demektir.

“Devletin ve milletin bölünmez bütünlüğünden ve birliğinden”,

“Türk milletinin kayıtsız şartsız egemenliğinden” anlaşılması gerekenler bunlardır. En genel ifadeyle ülkenin pazarlarının ve maddi zenginliklerinin rakipsiz hakimi olmaktır. Egemen ulus olan Türk burjuva ve toprak ağalarının ülkenin siyasi sınırlarını muhafaza ederek Kürt ulusunun yaşadığı bölgenin ülkeden kopmasına izin vermemek, olası bir girişime izin vermemek ve olası bir hareketi zorla ve baskıyla bastırarak engellemektir. Her alanda sürdürülen koyu bir Türk şovenizminin ve azgın bir Türk milliyetçiliğinin zorla kabul ettirilmesi demektir.

“Toplumun huzur ve güven ortamı”ndan ne anlayalım?

“Toplumun huzur ve güven ortamı”ndan anlaşılması gereken egemen sınıf olan komprador burjuva ve toprak ağalarının sömürü ve zulüm sisteminin kayıtsız ve şartsız kabulü ve kölelik durumunun, bozulmadan sükunet içinde devam ettirilmesidir. Toplumun huzur ve güven ortamı demek, egemen sınıfların sömürüsüne ses çıkarmadan kayıtsız şartsız boyun eğmeyi kabul edip, susmaktır. **Egemen sömürücü sınıflar sömürü ve hegemonya çıkarlarını toplumun çıkarları olarak gösterir.** Toplumun çıkarları ya da başka bir deyişle milli menfaatler denilen şey tam da komprador burjuva ve toprak ağalarının ülkenin bütün zenginliklerine sahip olma hakkı ve sömürü çıkarlarıdır, bu hakların ve çıkarların korunması demektir. İşçilerin, köylülerin, emekçilerin ezilenlerin sömürü ve baskı politikasının çetli

biçimlerini ses çıkarmadan kabul etmesi istenmektedir. Onların huzur ortamı dedikleri komprador burjuva ve toprak ağalarının sorunsuz ve pürüzsüz bir şekilde huzur içinde sömürülerini devam ettirmeleri demektir. Hiçbir ekonomik-demokratik talepli tepkinin dile getirilmesinin istenmemesi

demektir. Köle gibi her şeye boyun eğilip, köleliğin kabul edilmesi, suskun ve sakin bir şekilde kölece yaşama kader diyerek boyun eğilmesi demektir. Devletin yasalarına boyun eğmek demek sömürü ve baskıya boyun eğmek demektir. Egemenlerin, yönetenlerin dikensiz gül bahçesi istemine uymak demektir.

Hiçbir ekonomik-demokratik-ulusal tepkinin ortaya konmamasıdır. Hiçbir farklı düşünce ve aykırı fikre sahip olmamak demektir. Olunsa bile hiçbir yerde dile getirmemek bunları açıklamamak demektir. Ya da herhangi bir tepkinin örgütlenmesini amaçlayan açıklamalarda bulunup, taraftar toplanmasına gitmemektir. Herhangi bir devlet karşıtı örgütlenmeye gidilmemesi demektir. Yaklaşık doksan yıl önce devrimin usta önderi işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin büyük öğretmeni, şaşmaz yol göstericisi **Lenin** yoldaş devletin tanımlanmasını yaparken aynı zamanda söze gerek bırakmayacak kadar açık bir şekilde egemenlerin **“düzen bozulduğunda”** sömürülen sınıfın kölelik durumunu bozup kölece davranmamaya bir koyun gibi uysal ve sakin bir şekilde egemenlere itaat etmediğinde devletin ve en modern demokratik devletin bile nasıl canavarlaşıp saldırganlaşacağını ve sınıfsal gerekenleri (siz bunu baskı ve saldırganlık anlayın) nasıl ve hangi şekilde yapacağını anlaşılır ve açık bir şekilde belirtmektedir.

“Modern devletlerin anayasasını alın, yönetim yöntemlerini alın, toplantı ve basın özgürlüğü alın yurttaşların yasa karşısında eşitliğini alın: adım başında burjuva demokrasisinin her dürüst ve sınıf bilinçli işçi tarafından iyi bilinen ikiyüzlülüğünü görürsünüz. En demokrati da dahil her devletin anayasasında düzen bozulduğunda yani gerçekten sömürülen sınıf içinde bu-

lunduğu kölelik durumunu ‘bozup’ kölece davranmamaya çalışıldığında burjuvaziye işçilere karşı askeri harekete geçirme, sıkıyönetim ilan etme vs. olanakları veren açık kapılar ve hükümler bulunur. Kaustky burjuva demokrasisini unutmadan allayıp pulluyor ve Amerika’da ya da İsviçre’de en demokrat ve cumhuriyetçi burjuvaların grevci işçilere karşı neler yaptıklarını suskunlukla geçiştiriyor.” (Lenin cilt 7- syf 145.)

Bugün kölelik durumunu bozmak, kölece yaşama karşı çıkıp, egemenlerin sömürü ve baskı düzenini yıkmaya zamanıdır. Onların iki yüzlü yalanlarını sahte demokratik görüntülerini açığa çıkarıp gerçek yüzlerini deşifre etme zamanıdır. Her türden suskunluğu öneren reformist ve oportünistlere karşı durma zamanıdır. Mart, Nisan, Mayıs ayları uyanışın kabarışın köleliği bozmanın günleridir. **Uyanıp, örgütlenerek, harekete geçerek, düzenbazların, sömürücü haydutların zorba diktatörlerin düzenini bozalım! Yasalar karşısında eşitsiz durumu bozalım! Sömürü ve zulüm düzenlerini bozalım!**

Bugün kölelik durumunu bozmak, kölece yaşama karşı çıkıp, egemenlerin sömürü ve baskı düzenini bozma zamanıdır. **Onların iki yüzlü yalanlarını sahte demokratik görüntülerini açığa çıkarıp gerçek yüzlerini deşifre etme zamanıdır. Her türden suskunluğu öneren reformist ve oportünistlere karşı durma zamanıdır.**

Burjuvazinin ideolojik saldırılarına karşı koyamama, süreci ve gelişmeleri sağlıklı değerlendirememesi sonucu yaşanan ideolojik kırılma ve gerilemelerin yarattığı tahribatın kısa vadede sağlıklı çözümlenememesi sonucu belirlenen örgütsel görevler layıkıyla yerine getirilemez.

Yeterli bir parti bilinci, kararlı bir devrimci duruş, aynı doğrultuda ortak bir yürüyüş, sürecin bilimsel tarzda ele alınıp değerlendirilmesine ihtiyaç duyar.

Sınıf bilinçli proleterler öncü ve önder rolünü yükseltmek, duruşunu devrimcileştirerek, sürece müdahale gücünü artırmak ve yürüyüşünü nitelikli hale getirmek için içinde bulunduğu koşulların özelliklerini, sınıf mücadelesinin gelişimini, düşmanın ve halkın durumunu doğru değerlendirmek zorundadır. **Sınıf bilinçli proleterler somut durumu bütün yönleriyle tahlil ettiği, olguları proleter dünya görüşüyle değerlendirdiği ölçüde sınıfsal rolünü ve müdahale gücünü etkili kılar.** Bu görev geçici ve dönemsel değil, süreklidir.

Dünyada ve ülkemizde sınıf mücadelesinin gelişim süreci üzerinde çeşitli burjuva akımların ve revizyonistlerin görüşlerinin çeşitli biçimlerde etkisinin sürüp devam ettiği bir süreci yaşamaya devam etmekteyiz. Sürecin bütünüyle proletarya ve devrimler lehine çevrildiği söylenemez.

Özellikle Başkan Mao'nun ölümünü fırsat bilen modern revizyonistlerin (kapitalist yolcuların) Çin Halk Cumhuriyeti'nde gerçekleştirdikleri darbe ile birlikte başlayan sosyalizmden kapitalizme geri dönüş süreci daha ağır, zorlu ve "yeni" bir sürece doğru evrilerek sürmüştür. Başkan Mao'nun ölümüne dek sınıf bilinçli proletarya dünya çapında **Kruşçev revizyonismiyi** birlikte başlayan çeşitli burjuva düşünce ve akımlara karşı mücadelede büyük başarılar kazandı. Sosyalizmi inşa sorununda ve sınıf savaşımı konusunda ileri düzeyde bir bilinç gelişimi elde etti. Proletarya diktatörlüğü altında sosyalizm sürecinde sınıf mücadelesinin kesintisiz ve süreğen bir şekilde devam ettiği tezi somut bir olguya kavuştu. Sınıf bilinçli proletarya ideolojik ve politik alanda küçümsenmeyecek düzeyde kazanımlar elde etmiş, ideolojik ve politik üstünlüğünü somutlaştırarak bir dizi mevziler kazanarak, zaferler elde etmişti. Ancak **Başkan Mao'nun ölümüyle birlikte komünist hareketin elde ettiği kazanımların ve üstünlüğün etkisi zayıflamaya başladığı, revizyonist görüşlerin burjuva düşünce ve akımların geçici üstünlük sağlamaya çalıştığı bir sürece girildi.** Proletarya önderlikli devrimlerin görece güç kaybettiği, zayıflayıp gerilediği, karşı devrimin ve görüşlerin ise görece rağbet gördüğü bir dönem başlamış oldu.

Son dönemde dünyadaki kimi ülke ve bölgelerdeki farklı biçim ve özelliklerde ge-

lişmeler devrimci yükselişlere, parlamalara, proletarya önderlikli silahlı devrimlerin iktidarı ele geçirme yönünde önemli adımlar atmasına rağmen uluslararası burjuvazinin etkisinin bütünlüklü olarak kırıldığı, geçici üstünlüğünün son bulduğu bir sürece henüz girildiği söylenemez. Geçici olarak yaşanan döneme damgasını vuran uluslararası burjuvazinin düşünceleri olmuştur. İçinde kimi ciddi krizlere bunalım ve sosyal yıkımlara rağmen uluslararası burjuvazi görece olarak ekonomik istikrarını korumayı başarmaktadır.

Ancak yaşanan son birkaç yıllık gelişme göstermiştir ki belirgin bir şekilde karşıdevrimin etki gücünde, ideolojik etkileme düzeyinde önemli kırılmalar, gerilemeler yaşanmaya başladı. **"Tarihin sonu"**, "sınıf savaşımının yok olduğu", **"küreselleşme"** iddiaları, dünyadaki emperyalist-kapitalist gelişmeler sonucunda yaşananları, dünya halkları nezdinde gelişen yoksulluk ve yıkım gerçekliğini açıklayamamaktadır. Dünyada ve tek tek ülkelerde yaşanan ekonomik-politik-sosyal gelişmeler ve bunun sonucu yaşanan yıkıcı sonuçlar, burjuva ideolojisinin **"yeni dünya düzeni"**, **"globalleşme-küreselleşme"** saldırılarının etki gücünün zayıflamasına, gerçekliği açıklamasından uzaklaşıp, gerilemesine yol açan somut gelişmeler olmuştur. ABD ve İngiliz emperyalistlerin Afganistan ve Irak işgali, keza emperyalist destekli Siyonist İsrail

devletinin Lübnan işgali ve Filistin'

deki saldırganlıkları, başta Ortadoğu ve Asya halkları olmak üzere ezilen dünya halkları nezdinde politik uyanışın önemli nüvelerinin oluşmasına neden olmuştur. Gerek dünyadaki işgal ve saldırganlıklar sonucu gerekse tek tek ülkelerde yaşanan işsizlik ve yoksulluk sonucu yaşanan ağır ve zorlu cehennem koşulları **"yeni dünya düzeni"** yalanının inandırıcılığını, ikna ve etki gücünü ciddi oranda zayıflatmış ve geriletmiştir. Ezilen dünya halkları ve işçi sınıfı bir kez daha en dolaysız ve etkili öğreticinin, sosyal yaşamın acı pratiği olduğuna daha fazla itibar etmiştir. Sosyal yaşamlarına yansıyan dolaysız sonuçlara ve gelişmelere bakarak yıkım ve yoksulluk gerçekliğini daha yakıcı

SÜRECI KAVRAMAK

bir şekilde yaşamakta ve bu gerçekliğe daha fazla inanmaktadır. Burjuva ideologların ve onların uşaklıkta yeminli sözcülerinin gerçek dışı iddia ve söylemlerine daha fazla karşı durmakta, kendiliğinden de olsa tepkilerini ortaya koyarak, tavır geliştirmeye başlamaktadır.

Yerküremiz bir avuç sömürücü sınıfın mensupları ve onların uşakları dışında kalan yüz milyonlarca insan için bir cehennem ve zindana dönüşmüştür. Emekçilerin ve ezilenlerin yaşamı her geçen gün daha kötüye gitmekte, ezenle-ezilen, yönetenle-yönetilen arasındaki çelişki ve çatışma daha da keskinleşip, derinleşmektedir. "Kitlelerin politikaya katılımının son yıllarda artması, kutuplaşmanın ilerlemesi, her sınıfın kendi güzergahını yeniden oluşturması sürecinde, **Marksizm-Leninizm-Maoizm** yalnız başına değildir/olmayacaktır. Yığınla burjuva fikir veya akım da bu karmaşa döneminin birer unsuru olarak var olmaktadır; sınıf savaşımı bütün tarihi boyunca çeşitli akımların, fikirlerin varlığına koşut gelişmiştir; bu bir kuraldır. Bugün de aynı kuralın hükmü geçerlidir. Bu zor bir dönemdir. Yenilgiler ve yengiler, ileri ve geriye gidiler biçimindeki sınıflar mücadelesine bugünden hazırlıklı olmak sorumluluğu üzerimizdedir.

Latin Amerika'nın birçok ülkesinde **IMF** ve **DB** eliyle emperyalist politikalar doğrultusunda on yıllardır azgın bir biçimde sömürülmesinin yarattığı kitle hareketlerinin rüzgarı her ne kadar **"sol"** ve **"sosyalist"** etiketli reformist ve revizyonistlerin **"iktidar"** kaldırıcı haline getirilmişse de; birçok yönüyle yakın sürece damgasını vuran bir kitle kaynaşması olarak kaydedilmelidir."

Özellikle Latin Amerika ülkelerinde oluşan **"sol"** etiketli reformist burjuva önderliklerin gelişimi ülkemiz devrimci hareketinde yanlısamalı bir bakış açısını ve bunun sonucu yanlış bir değerlendirmeyi ortaya çıkardı. Küçük burjuva merkezli bakış açısına sahip bazı anlayış ve yapılar dünyada devrimler olmaksızın hiçbir ciddi toplumsal değişim ve gelişmenin olamayacağı gerçekliğini unutarak, sınıf perspektifli bakış açısını görmezlikten gelip, Latin Amerika'da yaşanan gelişmeleri değerlendirmekte, bunun sonucu reformist burjuva önderlikleri alkışlamaktan geri durmamaktadır. Oysa toplumlar tarihi ve toplum bilimi sayısız kez bilinen ve değişmeyen bir gerçekliği ortaya koymuştur ki **"devrimsiz devrimler"** olmaz, sömürücülerin direncinin şiddet yoluyla altedilmesi olmadan, egemen bir sınıf olarak proletarya her alanda örgütlenmeden, proletarya ve ezilenler lehine köklü toplumsal değişim ve dönüşümler gerçekleşemez. **Proletaryanın zoru yani devrimci şiddeti örgütlemesinin ve uygulamasının dışında hiçbir yol, burjuva-feodal sömürücülerin direnişini kırıp sömürü ve zulüm aygıtını parçalayamaz.** İşçi sınıfının ve emekçilerin lehine olabilecek her ciddi ve köklü değişim ve dönüşüm, mutlaka bir sosyal devrim olgusuna ihtiyaç olarak ortaya çıkar. Bu bi-

limsel doğruların ve gerçekliğin dışındaki her türlü düşünce ve anlayışın hizmet ettiği yer burjuvazidir. Bundan dolayıdır ki dünyadaki her türden gelişim ve değişim, proletaryanın bilimsel bakış açısıyla ele alınıp, onun sınıfsal gelişim yasalarıyla değerlendirilmek zorundadır.

Unutmamak gerekir ki burjuvazinin ve tasfiyeciliğin saldırıları sonucu yaşanan her ideolojik kırılma aynı zamanda devrime ve kitlelere güvensizliği beraberinde getirir. İdeolojik kırılma ve gerilemenin yaşandığı her alanda **"Proletarya üzerinde burjuva etkisi"** nden bahsetmek gerekir; bu etkilenme içinde yapılacak her değerlendirme ve tespit açıktır ki proletaryaya değil burjuvaziye hizmet edecektir. Burjuvazinin etkisi altında kalınarak, devrime ve halka olan güvensizlik partinin var oluş nedenlerine, onun temel ilkelerine, savaş ve parti önderliğine, Halk Savaşı ilkelerine ideolojik saldırıyı başlatır. Bu süreç bir anda bütün boyutlarıyla ortaya çıkıp bir anda yaşanmaz. Sürecin içinde adım adım, bütün içinde parçalar olarak ortaya çıkar. Kendisini haklı ve meşru olduğunu ispatlamaya çalışarak ve masumane bir biçimde göstererek, etkisini artırıp genişletmeye ve bu etkiyi derinleştirmeye çalışacaktır. Fırsat kollar, saldırı için en uygun anı seçmek için ve saldırı ortamının oluşmasını bekler ancak proletarya ideolojisine ve onun örgütsel ilkelerine karşı saldırıdan asla vazgeçmez. Bundandır ki burjuvaziye, **"Proletarya üzerinde burjuva etkisinin ifadesi"** olan tasfiyeciliğe (burjuvazinin ideolojik-politik-örgütsel etkisine) ve gericiğe karşı mücadelede proletaryanın ideolojisine, onun bilimsel dünya görüşüne güçlü sarılmak ve onun vazgeçilmez temel ilkelerinden asla vazgeçmemek gerekir.

Proleter çabanın odağı ve merkezi olarak devrim

Bugün her şeye rağmen ezilen dünya halkları ve uluslar cephesindeki kaynaşma ve dayanışma giderek artmaktadır. Maoistlerin önderlik ettiği ve etmeye çalıştığı birkaç ülke (**Nepal**, Hindistan, **Filipinler**, Brezilya, **Peru**) dışında kalan ülkelerde işçi sınıfı ve ezilen dünya halkları ciddi bir önderlik ve sağlam bir örgütlülük inşa etme sorunu yaşamaktadır. Bu sorun ciddi bir şekilde varlığını devam ettirmektedir. Ezilenler ve emekçiler önderlik ve örgütlülük sorunlarını çözmek, daha nitelikli ve etkili bir devrim yürüyüşü örgütlemek, kararlı bir duruş sergileyebilmek için proletaryanın devrim ideolojisine, onun yön verdiği politikaya ve müdahale gücüne sahip olmak gibi yaşamsal bir gereksinime ihtiyaç duymaktadır. Bu ideoloji, emekçilere ve ezilenlere kurtuluş yolunu gösteren, kaderlerini kendi ellerine almalarına, yaşamlarını ve geleceklerini sömürüden ve baskıdan uzak özgür bir şekilde biçimlemelerine hizmet eden, sınıf mücadeleleri tarihini bilimsel bir tarzda çözümlenen, **Marksist-Leninist-Maoist** dünya görüşüdür.

Devrim denilen amansız mücadelede, proletarya bütün ezilenlerin öncüsü, ezilenlerin kurtuluşları yönündeki bütün çabaların odağı ve merkezidir. (Lenin) Günümüzde proleter ideoloji yığınla burjuva fikir ve akıma karşı mücadele ve çatışma içinde gelişerek, işçilerin, emekçilerin elinde sağlam bir kurtuluş silahına dönüşecektir. Bilimsel olanla olmayana, reformist olanla devrimci olanı, yanlışla doğruyu, sahteyle gerçeği ayırt etme uyanıklığı, haklı mücadelede sonuna dek sebat etme kararlılığı kazandıracak olan proletaryanın devrim öğretisidir. Proleter ideolojinin ve onun yol göstericiliğinden her sapma ve uzaklaşma yerini burjuva ideolojisine ve bu ideolojinin yön verdiği bakış açısına bırakacaktır. Proleter olmayan her bakış açısı ve değerlendirme yanlış politika belirlemeye, ideolojik kırılmaya, örgütsel gerilemelere; bunun sonucu başarısızlıklar-

la dolu yenilgilere yol açar. Bundandır ki her örgüt, her komite devrimin temel konularında hemfikirlik, ortaklığı sağlanmış bir kararlılık ve uygulamada kolektif bir çabayı yaratmak için proleter ideolojiye daha fazla sahip çıkmak zorunda ve onun yön verdiği somut koşulları bilimsel tarzda ele alıp tahlil edip, değerlendirmeler yapmak zorundadır.

Burjuvazinin ideolojik saldırılarına karşı koyamama, süreci ve gelişmeleri sağlıklı değerlendirememesi sonucu yaşanan ideolojik kırılma ve gerilemelerin yarattığı tahribatın kısa vadede sağlıklı çözümlenmemesi sonucu belirlenen örgütsel görevler layıkıyla yerine getirilemez. Öngörülen politik görevler örgütsel gücün durumuna göre düzenlenemez. Böylesi bir süreçte örgüt ve komiteler hangi sorunlarla ya da hangi öngörülmemen örgütsel görevlerle uğraşır? **“Görünmeyen”, “beklenmeyen”**

ancak var olan, yaşanan tahribatın yarattığı beklenen olumsuz sonuçlarıyla uğraşmak zorunda kalır. Örgütsel gücün esasta görünen yanlarıyla değil bütünlüklü ve **“görünmeyen”**, açığa çıkmayan yanlarıyla ele alınıp değerlendirilmesi sonucu ideolojik kırılmalar, gerilemeler tasfiyeciliğin (burjuvazinin proletarya üzerindeki etkisi) yarattığı tahribat çözümlenip engellenebilir. Ve ancak o zaman her örgüt ve komite belirlediği yönelime, tespit ettiği örgütsel görevlere uygun olarak tek bir adam gibi aynı doğrultuda ortak hareket edebilir.

Dolayısıyla her dönem sürecin, gelişmelerin sadece görünen-açığa çıkan yanlarıyla değil, daha detaylı ve dikkatli bir inceleme sonucu görünmeyen-gizli kalıp açığa çıkmayan yanlar üzerinde durulup, açığa çıkarılmalıdır. **Bu neden böyle olmak zorundadır?** Çünkü bir örgüt ve hatta bir komite sağlıklı bir gelişim sağlayabilmesi

için temel konularda hem fikirlik sağlamalıdır. Bunu sağlamaya çalışmak için dikkatli ve cesaretli bir analiz gücü ortaya koyup, bilimsel bir değerlendirme yapmalıdır. Politik kararları uygulamak, ortak bir duruş sergileyebilmek, temel yönelime uygun olarak aynı doğrultuda ortak hareket edebilmek için bu gereklidir. Çünkü doğru bir politikanın, hedef ve amaçları belirlenmiş bir yönelimin gerçekleşmesi ve somutlaşması için bu yönelime ve politikaya engel olmayacak ölçüde sağlıklı bir örgüt ister. Sağlıklı bir örgüt yaratmak her şeyden önce devrimin temel konularında ve sorunlarında hemfikirlik, ortak hedefte birleşmek, kararlılık ve disiplin şarttır. **Süreci anlamak, gelişmeleri kavramak ve bu doğrultuda politikalar belirleyip, buna uygun örgütlenme yaratıp, sağlıklı müdahale etmek açısından, bilimsel değerlendirmeler yapmak zorunludur.**

PUSULA

YOLDAŞLARIMIZ DEĞERİMİZDİR DEĞERLERİMİZE SAHİP ÇIKMAK SORUMLULUKLARIMIZDANDIR

Soren **“Lenin’in Parti Öğretisi”** isimli kitabının daha girişinde partiyi en genel anlamıyla ve ayrıntılı olarak şu şekilde tarif eder: **“...benzer politik inançları olan ve toplumsal yaşamın görüşlerine uygun olarak yeniden örgütlenmesi için benzer yöntemlerle savaşan, belli bir sınıfın çıkarlarını açıklayan kişilerin gönüllü birliğidir.”** Komünist partinin ne olduğu sorulduğunda ya da komünist bir partinin tanımı istendiğinde ise söylenecek şeyler hemen hemen aynıdır. İrade ve eylem birliği veya proletaryanın öncüsü olduğu gibi bilimsel doğrular tek tek ya da bir bütün olarak bu tanımlamaların içerisinde yer alır. Lenin de bu soruyu **“Partimiz, sınıf bilincine varmış ileri savaşçıların işçi sınıfının kurtuluşu için birliğidir”** şeklinde yanıtlar. Ayrıca yapılabilecek tanımlardan bir tanesi de komünist partinin bir değerler bütünü olduğudur. Tarih sahnesine sınıfların çıktığı andan itibaren ezilen, baskı ve sömürü altında yaşayanların başkaldırıların ve bu başkaldırıların yarattığı kültürel değerlerin temsilcisi, geliştiricisi, savunucusu ve uygulayıcısıdır komünist partiler.

Komünist partiler aynı ideolojik, politik, örgütsel şekillenmiş içerisinde olan tek tek bireylerden, Lenin’in yukarıdaki tanımına uygun olarak **“sınıf bilincine varmış ileri savaşçıları”**dan meydana gelirler. Ortak irade ve eylem birliği içerisinde aynı kültürel ve ideolojik şekillenmiş altında tek tek bireyler, demokratik-merkezizetçi örgütsel işleyiş ve şekillenmiş doğrultusunda sınıf mücadelesi sürecinde yaratılan en güzel değerler arasında bulunan **“yoldaşlık”** değerini ve kavramını yaratırlar.

Aynı düşmana karşı verilen sınıf mücadelesi içerisinde bugün yanyana olduğumuz kimi yoldaşlar şehit düşer, kimileri

sakat kalır, kimileri amansız hastalıklara yakalanır, kimileri düşmana tutsak düşerler. Bütün bunlara rağmen sınıf mücadelesi helezonik bir şekilde devam eder. Bazen ilerler, bazen geriler.

Bir komünist partinin tüm üye ve militanları, o komünist partisinin tüm sahiplenicileri Komünist Partinin temsil ettiği tüm değerler bütününe sahip çıkmalıdır. Sahip çıkılan bu değerler her şeyin üzerinde tutulmalı ve bu değerler bütününden herhangi birine zarar gelmemesi için üzerlerine titrenilmelidir. Yoldaşlarımız ilk olarak burada olmakla yani örgütlü mücadele içerisine ilk adımı atmakla bu değeri kazanmışlardır. Ancak tabii ki yürümeye başlamak yetmez, nasıl ve niçin yürüdüğü de bu değerlerin artmasını/azalmasını sağlayan unsurlar olur. Partinin ve devrimin değerlerini kollayıp, koruyup, üzerine titreyip geliştirirken, yoldaşlarımızı yani partinin ve devrimin değerleri olan yoldaşlarımızı kollamamamız, korumamamız, üzerlerine titremememiz ve de onları gerileterek sınıf mücadelesinden uzak kalmalarına sebep olacak davranış ve tutumlara girmemiz eşyanın doğasına, ideolojik, politik ve örgütsel bütünlüğümüze aykırı olacaktır.

Partiyi ve devrimi korumak, geliştirmek, ilerlemesini sağlamak ne kadar sorumluluğumuz dahilindeyse, yoldaşları korumak, geliştirmek ve ilerlemelerini bilimsel yöntemlerle sağlamak da o kadar sorumluluğumuz dahilindedir.

Sınıf mücadelesi içinde etkin bir faaliyet sürdüren yoldaşlar düşmanla amansız bir mücadele içerisindeyken ideolojik ve politik yetersizlikleri sonucu hem halk içindeki çelişkileri ele alışlarında hem de halktan kişilerle yaşadıkları sorunlara karşı dönem dönem öznel bir yaklaşım sergileyebiliyorlar. Bu öznelik de dönem

dönem sekterliğe kadar varabiliyor. Kitlelere karşı uygulanan bu sekter yöntemler de komünist partilerin kitlelerle birleşmesini ve kaynaşmasını engelliyor. “... Kitlelerden kopabileceğimizi ve kendimizi kitlelerden soyutlayacağımızı söyleyen tek bir Merkez Komitesi kararı yoktur. Tam tersine, Merkez Komitesi bize her zaman kitlelerle sıkı bağlar kurmamızı ve kitlelerden kopmamamızı söylemiştir. Dolayısıyla, bizi kitlelerden koparan hiçbir hareket asla haklı görülemez. Böyle bir eylem, bazı yoldaşlarımızın kendi icat ettikleri sekter düşüncelerin zararlı sonucundan başka bir şey değildir. Bu tür sekterlik bazı yoldaşlarımız arasında varlığını çok ciddi olarak koruduğundan ve hala Parti çizgisinin uygulanmasını engellediğinden bu sorunun üstesinden gelmek üzere Parti içinde yaygın bir eğitim çalışması yürütmemiz gerekir. Her şeyden önce, kadrolarımızın, sorunun ne kadar vahim olduğunu ve parti üyelerinin Partili olmayan kadrolarla, Partili olmayan insanlarla birleşmediği takdirde düşmanı alt etmenin ve devrim hedefine ulaşmanın mümkün olmayacağını gerçekten kavramalarını sağlamalıyız.” (abç) (Mao, Cilt 3, sf:52)

Mao yoldaştan aktardığımız bu alıntıdan da anlaşılacağı gibi kitlelerle komünist partinin kaynaşmasını engelleyecek tüm tutum ve davranışlardan ve aynı zamanda düşüncelerden kurtulmak devrim mücadelesini ne kadar içselleştirdiğimiz ve komünist parti ile proletaryanın çıkarlarını ne kadar kavradığımızla ilintilidir.

Önemli olan noktalardan bir tanesi ise **“halktan görünen”, “halktanmış gibi davranan”**larla, halk arasındaki farkı çok iyi kavramaktır. Eğer bu noktayı karıştırırsak hem Partiye, hem devrime ve hem de doğrultuda halka zarar vermiş oluruz.

Parti ya da yoldaşlarımız hakkında yalan söyleyen, dedikodu yapan, partinin ve devrimin değerlerine aykırı davranış ve yaşam biçimleri geliştiren, varlığını parti ve yoldaşlarımızın karşıtlığıyla ifade eden, yoldaşlarımızın herhangi bir biçimde zarar görmesine sebep olan herhangi biri, geçmiş süreci ne olursa olsun **“halk-**

tan birisi” olarak değerlendirilemez. Tüm bu özellikleri ya da bir kısmını tek başına kendi bünyesinde barındıran herhangi bir kişi ise objektif olarak parti ve devrim karşıtı bir çizgi izliyor demektir. Yani parti ve devrim karşıtlığını düşmanla işbirliğine ya da düşman faaliyetine kesinlikle indirgeyemeyiz. Parti ya da Partili yoldaşlar hakkında dedikodu yaptıktan, yalan söyledikten ya da zarar verdikten sonra **“ben halktan biriyim, bana karışamazsınız”** şeklindeki ifadeleri çokça duyarız. Zira bu iddiada bulunanlar mücadele dışına çıkmakla partinin inisiyatif alanından ve disiplininden çıktıkları için kendilerini **“halk”** olarak görme/gösterme gayreti içindedirler. Ancak **“inisiyatif alanından ve disiplininden çıktıkları”** parti hakkında da ileri geri konuşmaktan, bu disiplin içindeki yoldaşları karalamaktan/yıpratmaktan da geri durmazlar. Bu noktada partiden bu unsurlara karşı, halka gösterdiğimiz davranış biçimini beklemek partinin değerlerine ve bu değerlerden biri olan yoldaşlara büyük haksızlık değil midir? **Bir tarafta sayısı az ama şehit düşmekten, tutsaklığa ve bu arada onlarca bedeli ödemeye hazır yoldaşlarımız diğer tarafta parti ve devrim düşmanlığı yaparak kişisel rant/tatmin/kendini temize çıkarma vb. beklentisinde ve çabasındaki sayıları hiç de azımsanmayacak bireyler...** İşte bizim tek tek bu iki tarafa bakışımız (birçok konuda da olduğu gibi) esasta ve gerçekte sınıf mücadelesine bakışımızı ve sınıf mücadelesindeki duruşumuzu ortaya koyan önemli bir kriter haline gelmektedir.

Parti ve devrim karşıtları her zaman partiden kendilerine uygun davranışları göreceklere unutmamalıdır. Komünist parti ve devrim karşıtlığı yapanlar komünist partinin kendilerine karşı kategorik bir davranış biçimi geliştireceğini, kendi değeri olan yoldaşlarının yaptıkları hataları eleştirip, onları değişim sürecine sokarak geliştireceğini ve sahipleneceğini unutmamalıdır. Yoldaşlarımız Komünist Parti ve devrimin değerleridir. **Değerlerimize sahip çıktık/sahip çıkıyoruz/sahip çıkacağız.**

Yunanistan'da nehir oldu Tsunami!

1 Mart Perşembe günü Yunanistan'ın birçok ilinde eylemler yapıldı. Binlerce kişinin katıldığı eylemlerde coşku ve kararlılık öne çıkan yön oldu. Atina'da **Koordinasyon Komitesi ve Üniversite Öğretmenleri Konfederasyonu (POSDEP)** tarafından organize edilen eylem **Propilea Meydanı**'nda saat 12.00'de başladı. Öğrencilerin yoğun katıldığı mitinge, üniversite öğretmenleri ve emekçiler katıldı. Yürüyüş diğer haftalarda olduğu gibi aynı güzergâhı izleyerek **Sindagma Meydanı**'na ulaştı. Yürüyüş kolu Ege Bakanlığı'na vardığı sırada kitlenin arasından çıkan bir grup Bakanlık'a yönelerek, buraya boya ve

taş fırlattı. Bakanlık'ın önünde bulunan polis, gruba karşı havaya ateş ederek yarıntı verdi. Olayı bahane eden Çevik Kuvvet ekipleri de, gaz bombaları ile öğrenci kortejlerine saldırdı. Yoğun gaz kullanımını sonucu birçok kişi olumsuz etkilenirken, 3 öğrenci de yaka paça gözaltına alındı. Polisin yürüyüşten dışarı çıkmasını ve gözaltına alınan öğrencilerin serbest bırakılmasını isteyen öğrenciler, Meclis'in önünde tekrar polis saldırısına uğradı. Kortejleri bozmadan **Politeknik Üniversitesi**'ne yönelen öğrencilere diğer bir saldırı, Propilea Meydanı'nda oldu. Kararlılıklarından birşey kaybetmeyen öğrenciler, üniversiteye yürüdüler,

buradan da, Attiki Emniyet Müdürlüğü'ne yöneldiler. **Gözaltına alınanların serbest bırakılmasını isteyen öğrenciler, oturma eylemi yaparak hükümeti ve polisi protesto eden öğrencilere, polis bir kez daha saldırdı.** Yaşanan arbedede bir kişi gözaltına alındı. Burada gözaltına alınan eylemci ile Meclis önünde gözaltına alınan bir lise öğrencisi serbest bırakılırken, 2 kişi kamu düzenini bozmaktan ve cana zarar vermekten dolayı savcılığa sevk edildi. Öğrenci koordinasyonları ve üniversite öğretmenleri sendikası yaptıkları toplantılarda eylemlerin ve işgallerin (şu an 315 fakülte işgal edilmiş durumda) devam etmesi yönünde karar aldı.

Selanik'te yapılan eylemler olaysız geçerken, Girit'de öğrenciler, **PASOK (ana muhalefet partisi) ve Nea Demokratia (İktidar Partisi)** parti binalarına taş ve boya fırlattılar. Nea Demokratia binasına giren öğrenciler, partinin ve başbakan Karamanlis'in posterini yaktdılar.

Geri adım yok, Direnişe devam!

8 Mart Perşembe günü yapılan eylemler sonunda gözaltına alınan öğrencilerden hepsi şartlı tahliye edilirken bir inşaat işçisinin **"cana kast etmek, kamu güvenliğini bozmak"** gibi komik iddialarla tutukluluğuna devam edilmesi kararı verildi.

15 Mart Perşembe günü yeniden yapılan eylemler öncesinde de 8 kişi gözaltına alındı. Saat 12.00'de Propilea Meydanı'nda toplanan öğrenci dernekleri, ilk-orta- yüksek öğretim öğretmenleri sendikaları, yasa karşıtı platformlar ve çeşitli örgütler yapılan mitingde yaşanan devlet terörünü ve gözaltıları protesto eden açıklamalar yaptılar. Bu haftaki eylemlerde doktorlar da görev alarak, olası bir çatışmada yaralılara müdahale etmek için yürüyüş kolunun bazı noktalarında hazır beklediler. **Bu haftaki diğer bir farklılık ise eylem güvenliğinin öğrenci dernekleri dışında avukatlar ve öğretmen sendikaları tarafından sağlanması oldu.** Binlerce öğrencinin katıldığı eylemde yürüyüş, saat 14.00 gibi başladı. Bu haftaki eylemlerin dikkat çeken noktası ise polisin ortalıkta gözükmemesi oldu. Meclisin önüne varıldığında Politeknik Üniversitesi öğrenci derneği polis barikatına doğru ilerleyerek hükümet politikasını ve polisin terörünü protesto eden sloganlar attılar. Daha sonra kortejler başlangıç noktasına ilerleyerek eylemlerine son verdiler. Öğrenci dernekleri ise Politeknik Üniversitesi'ne giderek işgal koordinasyonu toplantısı yaptılar. Atina dışında başta Selanik olmak üzere üniversitelerin olduğu büyük illerde de eylemler yapıldı.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

Hindistan'da Maoist saldırı

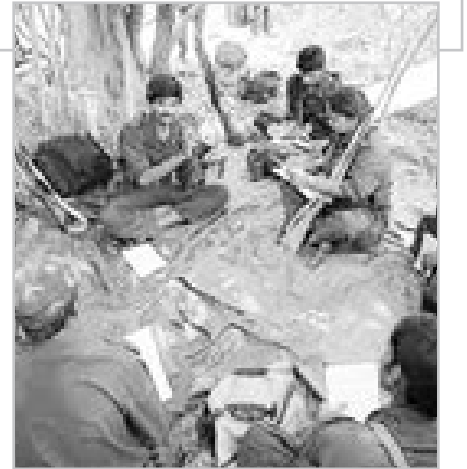
4 Mart tarihinde **Hindistan Komünist Partisi (Maoist)**'in önderliğindeki kızıl savaşçıların düzenlediği askeri taktiksel saldırı, faşist Hint ordusuna büyük kayıplar verdi. Orta Hindistan'da **Chhattisgarh** eyaletinde düzenlenen ey-

lemde 75 polis esir edildi, 54 polis öldürüldü, çok sayıda silaha (AK 47'lerin de dahil olduğu 300'den fazla ağır silah) ve savaş aletine el konuldu. Bu saldırı geçtiğimiz yıl **Sawda Judum** adı altında devletin kabile halkına yönelik uyguladığı

vahşi saldırıların ve işkencelerin hesabını sormak amacıyla gerçekleştirildi. Bu bölgede çıkan çatışmalarda son 2 yıl içinde 676 kişi yaşamını yitirdi.

Hindistan'da işçilerin, topraksız köylülerin, ezilen ulusların, ayrımcılığa uğrayan kabilelerin ve baskı altındaki geniş Hint emekçilerinin çıkarları için, bağımsız, demokratik bir ülke için savaşan Hindistanlı Maoistlerin bu eylemi ülke çapında büyük yankı yaratmıştır. Hindistan'ın büyük kısmında gerilla savaşı veren ve geniş bir coğrafyada kendi hükümetini **Maoistlerin öncülüğünde oluşturan Hint halkı faşizme karşı mücadelesini hızlı bir şekilde büyütmektedir.** 14 eyalette gerilla savaşı veren HKP (Maoist)'in ülkenin 2/3'ünde bölge bürolarının bulunduğu iddia edilmektedir.

Saldırının ertesi günü söz konusu eyalette komşu bölgelerde yönetimde olan **Madhu Koda** hükümeti, eyaletlerinde HKP (Maoist)'e artan desteğin de etkisiyle Maoistlerle barış görüşmelerine başlamak için bir öneri paketi hazırladıklarını duyurdu. Ancak hükümet görüşmelere silahsız gelmelerini ve görüşmelerin hedefinin Maoistlerin silahsız yöntemlerle faaliyetlerini sürdürmeye davet niteliği taşıdığını da vurguladı. Maoistler daha ön-

cesinde masaya silahları bırakarak oturmayacaklarını ilan etmişti. Bununla birlikte eyalet sınırlarındaki güvenlik önlemleri de artırıldı. Merkezi hükümetten daha fazla silah ve tümen desteği de isteyen hükümet acil bir adım olarak da HKP (Maoist)'e süresiz ateşkes çağrısında bulundu.

Maoist belgelerde sanayileşmiş bölgelerde ve şehir merkezlerinde çalışmaya önem verileceği, **Kaşmir, Manipur** gibi ülkenin kuzeyinde ezilen milliyetlerin verdikleri silahlı mücadele ile ilişkileri geliştirerek savaşı koordine etmeyi sağlamayı, birleşik cephenin kuruluşunu hızlandırmayı önlerine görev olarak koydukları belirtilmektedir.

Uluslararası konferans- 24/25 Mart 2007, Chianciano Terme, İtalya IRAK YURTSEVERLER BİRLİĞİ'NİN ÇAĞRISI

Tüm ilerici güçleri direnişle dayanışma amaçlı konferansa katılmaya çağırıyoruz! İtalya, **Chianciano Terme**'de **24/25 Mart**'ta Irak direnişiyle dayanışmak amacıyla bir uluslararası konferans yapılacaktır. Biz bu konferansı, ABD'nin, Irak direnişine ve Irak halkının, ABD tarafından gerçekleştirilen vahşi işgale karşı mücadelesine karşı gerçekleştirdiği politik tedbirleri ve izolasyonu kırmaya dönük ilk ciddi ve gerçek bir çaba olarak görmekteyiz. **Bu konferansı emperyalizme karşı uluslararası bir cephe oluşturmanın ilk adımı olarak görmekteyiz.** Irak direnişi sadece Irak'ı özgürleştirmek için savaşmıyor, bilakis, tüm dünya halklarını, dünyaya hakim olmaya çalışan ABD emperyalizminden kurtarmak için savaşıyor. Tüm ilerici grupların ve Irak halkının tüm dostlarının, ya katılarak veya dayanışma mesajı göndererek bu konferansı destekleyeceklerini umut ediyoruz. Barış, özgürlük ve eşitlik için mücadele eden herkese, işgale karşı mücadelemizi sürdüreceğimize dair söz veriyor ve işgal güçlerini yeneceğimiz konusunda hiçbir tereddüt duymuyoruz. Mücadeleyi, tüm ilerici güçlerle el ele insanlığın yararına geliştirelim.

Abdul-Cabbar El-Kubaisy Irak Yurtseverler Birliği Başkanı

Latin Amerika halkları Bush'a "defol" dedi

ABD emperyalizmi saldırganlık politikalarını daha da genişletme çabalarını sürdürüyor. Bu çabalar bu kez de, ABD Başkanı Bush'un geçtiğimiz günlerde gerçekleşen Latin Amerika ziyaretinde somutlaştı. Başta **Brezilya**, Uruguay, **Kolombiya**, Guatemala ve **Meksika**'yı kapsayan bu gezinin amacı her ne kadar bu ülkelerle ekonomik vb. ilişkileri pekiştirmek olarak açıklansa da, ziyaretin en başta da buralarda gelişen halk hareketlerine karşı gerçekleştiği çok açık.

Ayrıca bu ziyarette açığa çıkan bir diğer gerçek ise, kendini "sol" söylemlerle iktidara taşıyan Lula gibi isimlerin, halkları nezdinde zaten düşmüş olan maskelerini tamamen çıkarmış olduklarıdır. Brezilya Devlet Başkanı **Lula**'nın Bush'la yaptığı **Etanol Anlaşması** ise

buna en somut örneği oluşturmaktadır. Brezilya, dünyanın başlıca etanol üreticisi ve ithalatçısı konumunda. Etanol ise şeker kamışından üretilmekte ve Brezilya'nın benzin tüketiminin % 40'ının yerini almış durumda. Petrol ithalatının % 10'unu Venezüella'dan sağlayan ABD ise bu bağımlılıktan kurtulmak için etanol üretimini artırmaya gayret ediyor.

Ancak, Lula ABD emperyalizmi ile ilişkilerini daha da güçlendirirken, Brezilya halkı Bush'a "hoş geldin" demedi!

Bush daha uçaktan iner inmez binlerce kişinin katıldığı protesto gösterileriyle karşılandı. Bush gelmeden önce başlayan gösterilerde yoğun çatışmalar yaşandı ve çok sayıda insan gözaltına alınarak, tutuklandı.

Bush'un ziyaret ettiği ülkelerden biri de, Latin Amerika'daki en yakın müttefiklerinden biri olan **Kolombiya** idi. Bu ziyaret ise, Latin Amerika turunun sadece ekonomik vb. nedenlerle olmadığını, aksine gerçek hedefin halk hareketleri olduğunu gözler önüne serdi: **Kolombiya Devrimci Silahlı Güçler**'e (FARC) yönelik Bush'un ziyaretinden hemen önce ABD askerlerinin de katıldığı kapsamlı bir operasyon yapıldığı ortaya çıktı.

Kolombiya CIA'nin bilgisi ve denetimi dahilinde, başta kitleleri yozlaştırmak, uyuşturmak amacıyla teşvik edilen uyuşturucu ticaretiyle öne çıkmakta. Ancak bu gerçekliğe karşın, Bush yaptığı ziyaret sırasında Kolombiya Devlet Başkanı Alvaro Uribe'ye "uyuşturucu üretimi ve uyuşturucu ticaretine karşı verdiği mücadeleden dolayı" teşekkür ederek, "kişisel destek" sözü vermiş! Bu desteğin halk hareketlerine dönük saldırılara verilen desteğin daha da artırılacağı anlamına geldiği ise çok açık.

Ancak Kolombiya'nın emperyalist güdümlü hükümeti Bush'a kucak açarak, işbirliğini geliştirse de, Kolombiya halkı da tıpkı diğer Latin Amerika halkları gibi "Bush defol" dedi!

Kolombiya'nın başkenti **Bogota**'da toplanan binlerce kişi, ABD bayrağı yakarak ziyarete

tepkilerini gösterdiler.

Benzer tepkiler bir sonraki durağı olan Guatemala'da yaşanırken, ziyaretten günler öncesinde başlayan eylemlerde çıkan çatışmalarda, çok sayıda polis ve eylemci yaralandı.

Bu ziyaretleri kendi "sol", "sosyalist" maskesi için kullananlar da oldu elbette. Bunların başında gelen isim ise Venezuela Devlet Başkanı **Chavez**'di. Bu ziyaret günlerinde "Amerikan imparatorluğuna karşı sosyalist karşı saldırı örgütlenme" gibi büyük bir iddiayla ortaya çıkan Chavez, aynı günlerde katıldığı ziyaret karşıtı gösterilerde, ABD'nin kendisine ve Boliviya Devlet Başkanı **Morales**'e yönelik suikast peşinde olduğu söylemini dile getiriyor. Chavez böylece bir kez daha Latin Amerika halklarının ABD emperyalizmine ve özde emperyalist-kapitalist sisteme karşı giderek artan öfkesi üzerinden kendi iktidarını pekiştirmeye, temelinde kapitalist sistemi korumak yatan Bolivarcı anlayışın, "Latin Amerika Birliği" projesinin zeminini genişletmeye çalışıyor.

Ancak gerek Latin Amerika halkları gerekse ezilen dünya halkları, halk düşmanı politikalara artık kanmıyorlar ve kendilerini çeşitli maskelerle aldatan önderliklerin maskelerini düşürmekte gecikmiyorlar.

Evrensel Bakış

ABD'nin Doğu Avrupa yönelimi

Emperyalistler arası çelişkilerin giderek derinleşmesi, küresel politikadaki gelişmelere de damgasını vurmaya devam ediyor. ABD emperyalizminin kısa süre önce yaptığı açıklamaya göre, **Polonya**'da ve **Çek**'te kuracağı roket sistemiyle, AB'yi ve kendini İran'dan ve Kuzey Kore'den gelebilecek saldırılara karşı korumak istiyormuş. Sistem 2011'de hazır olacakmış. Rusya kendini tehdit edilmiş olarak görüyor ve protesto ediyor; Çin ise uzaktan kükrüyor. Polonya ve Çek hükümetleri ise, halkın çoğunluğu sistemin kurulmasına karşı çıkmasına rağmen, bu durumu onaylamaya hazırlanıyorlar.

Yeni bir silahlanma yarışı tehdidinden, tüm dünyayı sıcak savaşlara sürükleyebilecek olan yeni bir "Soğuk Savaş" tehlikesinden söz ediliyor.

Alman hükümeti durumu suskunlukla karşılar, Belçika örtbas etmeye çalışıyor. AB'yi İran veya Kuzey Kore'den gelebilecek olası saldırılara karşı "koruma" adı altında ABD emperyalizmi tarafından gerçekleştirilen **Doğu Avrupa**'ya roket sistemi yerleştirilmesi girişimine ilişkin basit bir değerlendirme bile, bu iddianın (AB'yi koruma) pek de inandırıcı olmadığını göstermekte. Çünkü ne İran ne de Kuzey Kore bu mesafeyi kat edecek menzilde roketlere sahip değiller!

Ancak roket sistemini meşrulaştırmaya çalışan bazı askeri uzmanlar, 2011 yılına kadar yerleştirilmesi düşünülen bu roket sistemi karşısında İran ve Kuzey Kore'nin de "tembellik" yapmayacaklarını ve bu süre içinde onların da bu mesafeyi kat edebilecek nitelikte roketler inşa edebileceklerini söylüyorlar. Yani, bugün teknik olarak mümkün olmayan şey yarın

mümkün olabilir diyorlar.

Böyle bir gelişme ise meseleyi doğrudan, askeri misyonu giderek öne çıkan **NATO**'nun meselesi haline getirecektir. ABD'nin roket sistemine ilişkin verdiği, bunların kesinlikle Rusya'ya karşı olmadığı güvencesi ise zaten inandırıcılıktan çok uzak.

Peki ABD'nin açık olarak ilan ettiği AB'nin korunması hedefi sadece yanılmıyorsa, o zaman gerçek mesele nedir? Bunu açıklayabilmek için öncelikle ABD askeri donanımının uzun süreli iç dinamiğine bakmak gerekiyor. ABD, "Soğuk Savaş"ın bitiminden sonra, 1983'de Ronald Reagan tarafından oluşturulan, halk dilinde "Yıldızlar Savaşı Programı" olarak anılan "Stratejik Savunma İnisiyatifinden" uzak durmuş, ancak silahlanmadan vazgeçmemişti, sadece silahlanma yönteminde değişiklik yapmıştı. "Yıldızlar Savaşı Programı" adım adım, herhangi bir ülkeye kurulan deniz destekli bir roket sistemiyle hayata geçirilmeye başlanmıştı. 1991'den itibaren ise, NATO'nun genişlemesi ve "Barış Güvencesi" adı altında artık dünya çapında saldırgan bir örgütlenmeye dönüşmesiyle birlikte bu program eski Doğu Avrupa ülkelerini de içine almaya başlamıştı. Programın yaygınlaştırılmasına dönük ilave kararların ilki 1999'da Clinton döneminde alınmış ve en son 2006'da Bush yönetimince güncelleştirilmiştir. Böylece roket sisteminin alt yapısı olarak, 2015'e kadar tüm dünya çapında radar üsleri oluşturulması planlanmaktadır.

ABD bu silahlanma faaliyetlerine paralel olarak, atom silahlarına ilişkin anlaşmalar da dahil tüm mevcut uluslararası silahlanma sınırlamalarını iptal etmiştir.

Polonya ve Macaristan 1999'dan, **Bulgaristan**, Romanya, **Slovakya**, Litvanya gibi ülkeler ise 2004'den beri NATO üyesi, ancak hiçbir karar yetkileri ve müttefiklik sorumlulukları yoktur. **Ukrayna**, Moldova ve **Gürcistan**'da üye yapılmak istendi, ancak bunların Rusya ile olan ilişkileri bunun önünde engel oluşturdu.

Kısacası, ABD'nin Çekoslovakya ve Polonya'ya dönük roket sistemi kararı yeni ancak şartırtıcı bir adım değil.

Bu gelişmenin bir diğer boyutu da, AB ile ABD arasındaki ilişkileri kapsıyor: ABD'nin stratejik konseptine ve bunun ardındaki neomuhafazakar güçlere göre, Avrupa, Avrasya'da hakimiyet kurabilmenin, özellikle de Rusya üzerinde baskı oluşturabilmenin "Köprü başı." Asya tarafındaki ikinci "Köprü başı" olarak görülen ise Japonya.

Demir Perde'nin çökmesi, AB'nin Beyaz Rusya, Moldova ve Ukrayna sınırına kadar genişlemesi, AB ve Rusya arasındaki, özellikle de Almanya cephesinden giderek daha sıkı bir enerji işbirliğine doğru gidiyor görünen "Stratejik Ortaklık", Euro'ya geçiş ve bunun yanı sıra, değişime uğramış NATO içinde, ayrı bir blok olarak, Avrupa Savunma Ortaklığı'nın gelişmesi, ABD ile AB arasındaki güçler dengesini öyle değiştirdi ki, AB sanki "Köprü Başı" konumundan giderek uzaklaşmaya başladı gibi görünüyor.

Ancak AB aynı zamanda Varşova Paketi etrafındaki devletlerle genişlemesi ile birlikte, Rusya ile ilişkilerini etkileyen, tarihi bir mirası da devraldı. Burada "eski" ile "yeni" Avrupa arasında, Rusya dostu ile, Rusya düşmanı arasında, yani, ABD eksenli politika izleyenlerle ABD karşıtı politika izleyenler arasında, potansiyel bir kırılma noktası ortaya çıkmakta. Bu durum Rusya ile AB arasındaki politik bir istikrarsızlığa sahip olan tampon bölgeler vasıtasıyla daha da güçlü bir hal almakta. Bu da ABD'ye bu kırılma noktasına etki yapma olanağını vermek-

te ve böylece AB'yi dolaylı yolla, yeni AB ülkeleri Polonya ve Çekoslovakya üzerinden, yenden daha güçlü bir biçimde kendine çekmeye çalışmakta.

Tüm bunlara ek olarak, ABD'nin Çekoslovakya ve Polonya'ya girmeye çalışmasından bir ay önce Çin'de yaşanan bir gelişmeye de dikkat çekmek gerekiyor: **12.01.2007'de Çin'in güney batısında, 860 metre yükseklikteki bir Çin hava durumu uydusunu isabet alan bir roket fırlatıldı. Sonuç başarılı!** ABD açısından bu bir meydan okumaydı. Çünkü ABD'nin askeri uyduları da bu yükseklikte bulunmakta. ABD Başkanı Bush 2006 yılında yeni uzay stratejisini açıklarken, eğer ABD'nin ulusal çıkarlarının tehdit altında olması durumunda, gerekirse "düşman ülkelerin" uzaya girmesinin engellenebileceğini söylüyordu. Çin ise bir ay önce yaptığı bu deneyle ABD'nin uzayın tek hakimi olma iddiasını kırmıştı.

ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki giderek netleşen yenilgisi, Doların değerindeki düşüş, ABD'yi yeni hamleler yapmaya zorluyor. Bu hamlelerden birini de Doğu Avrupa'ya dönük, aslında kökeni eskiye dayanan, roket sistemi girişimi oluşturuyor. ABD bu hamlesine hız verirken bir yandan Rusya'ya gözdağı vermenin diğer yandan da, AB ile Rusya arasındaki işbirliğini, bozmasa bile, zorlaştırmanın, AB'yi kendine daha da yakınlaştırmanın hesaplarını yapıyor.

Sonuç olarak; yaşanan gelişmeleri, yeni bir "Soğuk Savaş" mı, yoksa değil mi biçiminde olduğu kadar, ABD'nin Rusya ve Çin'le olan rekabetini giderek kızıştırmaması olarak da değerlendirmek gerekiyor. Bu kızışmanın sonucunda ortaya çıkan silahlanma yarışı halkları giderek daha fazla tehdit ederken, yeni saldırıların zeminini oluşturmaya da devam ediyor. Bu zeminin altını boşaltacak yegane dinamik ise, ezilen halkların, emperyalizmin her türden saldırılarına karşı yükselttikleri mücadelelerinin bağrında yatmaktadır!

Emekçi kadınlar talepleriyle alanlardaydı

İSTANBUL

Bakırköy:

129 emekçi kadının ödediği bedel sonucu kazanılan bir mücadele günü olan 8 Mart belediyelerde çalışan emekçi kadınlar tarafından kutlandı.

8 Mart günü saat 13.00'te **Bakırköy Meydanı**'nda biraraya gelen Bakırköy Belediyesi'nde örgütlü **Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube** ile **Tüm Bel-Sen 1 No'lu Şube** üyesi emekçi kadınlar bir basın açıklaması yaptı.

Emekçi kadınların; özgürlük, eşitlik için, 8 Mart'ı sınıfsal özüne ve içeriğine uygun kutlamak için, çifte ezilmişliğe baskı ve sömürüye hayır demek için alanlarda olduğunu dile getiren sendika üyesi kadınlar "**8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlu olsun**" pankartını açtı.

Basın açıklamasının bir kadın belediye emekçisi tarafından okunmasının ardından emekçi kadınlar meydana karanfillerle birlikte bildiri dağıttı.

Gülsuyu:

Kentsel Dönüşüm Projesi'ne karşı yapılan çalışmalarına adından söz ettiren, **Gülsuyu-Gülsuyu Güzelleştirme ve Kültür Derneği**, kadın kolları, yürüttüğü çalışmanın bir parçası olarak, 8 Mart etkinliği düzenledi. Güzelleştirme Derneği'nde düzenlenen etkinlik bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Ardından 8 Mart'ın tarihini anlatan bir konuşma yapıldı. **Nazım Hikmet**'in kadınlarla ilgili yazdığı şiirlerinin okunduğu etkinlikte kadınların ağırlıkta olması dikkat çekiciydi. Verilen müzik dinletisinin ardından, pasta ve içecekler dağıtıldı. Ardından kadınların kendi sorunlarını anlattıkları serbest kürsü düzenlendi.

Etkinlik, bu ve benzer kadın etkinliklerinin çoğaltılması ve süreklileştirilmesi gerektiği yönündeki ortak fikirle sona erdi.

ÇUKUROVA

Çukurova DDSB 4 Mart Pazar günü **Kristal-İş Sendikası**'nda bir salon etkinliği

düzenledi. "**8 Mart emekçi kadınların uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günüdür**" şiarıyla düzenlenen etkinlikte bir sinevizyon gösterimi yapıldı. Ardından etkinliğe katılanlara çay-pasta sunuldu. Etkinliğin son bölümünde sunulan müzik dinletisi beğeniyle dinlendi.

(Çukurova DDSB)

Mersin:

Saat 12.00'de KESK önünde başlayan 8 Mart yürüyüşü, Taş Bina önünde yapılan basın açıklamasıyla devam etti. Buradan Postane önüne kadar yüründü. Devrimci kurumlar yürüyüşe "**Kadınlar! Emperyalizme, Sömürüye, Irkçılığa, Yoksulluğa, Şiddete, Şovenizme Karşı Birleş**" pankartıyla kortejde yerlerini aldılar. Yaklaşık 250 kişinin katıldığı eylem halktan da oldukça ilgi gördü.

Hatay:

Partizan, BDSB, Alinteri ve HÖC'ün ortak örgütlediği etkinlik, yürüyüşle başladı ve **Ulus Meydanı**'nda basın açıklamasının okunmasıyla devam etti. Etkinlikte "**8 Mart kızıldır kızıl kalacak**", "Tutsak kadınlar onurumuzdur" sloganları atıldı. Tanya şiirinin okunmasının ardından şehit kadınların resimlerinin bulunduğu bir fotoğraf sergisi açıldı.

Adana:

Alinteri, BDSB, ÇHKM, DHP, Mücadele Birliği, Partizan ve HÖC'lü kadınlar 8 Mart'ta emekçi kadınların taleplerini yükseltmek amacıyla **Çakmak Caddesi** girişinden **İnönü Parkı**'na kadar meşalelerle yürüdü. Yürüyüşte, kadınlar üzerindeki tüm baskı ve eşitsizliklerin ancak sınıfsız bir toplumda ortadan kaldırılabilceği vurgulandı.

(Adana YDG)

MARAŞ

Maraş'ta SES tarafından 11 Mart Pazar günü saat 13.00'de yapılan etkinliğe **DDSB** ve **YDG** de katıldı. SES yönetiminden bir arkadaşın açılış konuşmasından sonra, 1 dakikalık saygı duruşu yapıldı. Ardından kadınların mücadele tarihi ve kadın sorunlarının aktarıldığı bir konuşma yapıldı. Gençlerin okudukları şiirler, müzik ve folklor gösterimiyle etkinlik sona erdi.

(Maraş DDSB)

ADİYAMAN

8 Mart günü Adıyaman Gölbaşı'nda Gölbaşı Eğitim-Sen'in organize ettiği etkinlik, saat 19:00'da **Belediye Düğün Salonu**'nda Eğitim-Sen ilçe temsilcisinin açılış konuşmasıyla başladı. Ardından günün anlam ve önemine uygun slayt gösterisi izlendi. Daha sonra **Kahta Eğitim-Sen Müzik Grubu**'nun dinletisiyle kitle halaylar çekti. Etkinlik günün anlam ve önemine uygun olmakla birlikte, en büyük eksiklik 8 Mart'ın alanlarda değil de salonda kutlanmasıydı.

(BirİK okuru)

MALATYA

Partizan, HÖC'lü kadınlar, EKD ve DHP'nin eylemi saat 15:00'de başladı. 8 Mart'tan iki hafta kadar önce biraraya gelen kurumlar, 8 Mart etkinliklerini planladılar. Yapılan planlamada bazı eksiklikler olmasına rağmen 8 Mart özüne uygun bir şekilde kutlandı. İlk olarak ortak hazırlanan bildiriler Yamaç ve Paşaköşkü mahallelerinde dağıtıldı. **7 Mart** günü de **Çarşı Merkez**'de aji-

tasyonlu bildiri dağıtımı yapıldı. 8 Mart günü, **Eski Soykan Parkı**'nda biraraya gelen kitle bir dakikalık saygı duruşundan sonra halaylar çekti. Açıklamanın ardından bir YDG'li tarafından şiirler okundu.

TRABZON

Bileşenlerini **DPG, Ekim Gençliği, ÖEP, Temel Haklar ve Özgürlükler Gençlik Komisyonu** ve **YDG** olarak oluşturduğumuz birliktelikle 8 Mart sürecini ördük. İlk olarak bir etkinlik gerçekleştirdik.

Etkinlikte yapılan konuşmadan sonra slayt gösterimi yapılarak, şiirler okundu. Daha sonra da "**Demir Çeneli Melekler**" isimli film sunuldu. Filmten sonra müzik dinletisiyle etkinlik sona erdi. Etkinlik sırasında Trabzonlu köylü bir kadının kendi sorunlarını, kendi diliyle ifade etmesi ülmemizin her yerinde olduğu gibi Karadeniz'de de kadın olmanın zorluklarını bir kez daha göstermiş oldu.

8 Mart günü **Meydan Parkı**'ta 12:45'te bir basın açıklaması gerçekleştirildi. YDG olarak biz de "**Kadınlar göğün yarısıdır**", "**Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz**" dövizleriyle alanda yerimiz aldık. Sloganlardan sonra müzik eşliğinde horonlarla ve halaylarla eylem devam etti.

(Trabzon YDG)

MUĞLA

YDG, SGD, DGH, DPG, SEH ve YÖGEH bileşenlerinden oluşan kitle Kurşunlu Camii'nin önünde toplandı. **Sınırsızlık Meydanı**'na yürümek isteyen 150 kişilik kitle, polis tarafından engellendi. Engellemeye karşılık kitle sloganlarla oturma eylemine geçti ve **Duvar Sahnesi Tiyatro Grubu** işçi kadınları anlatan tiyatro oyunu sergiledi. Görüşmeler sonucunda meydana sessiz yürüme kararı alındı. Meydanına gelindiğinde Kürtçe ve Türkçe "**Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü**" yazılı pankartlar açıldı. Sloganların ardından yapılan müzik dinletisiyle basın açıklamasına geçildi.

(Muğla YDG)

Sanıklar serbest, kadınlar hapisteye

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde **Şırnak Cizre**'de alana çıkan kadınlardan 31'i tutuklandı. Madalyonun diğer yüzünü ise yine aynı gün Diyarbakır'da saklandığı sandıkta "**namus**" nedeniyle öldürülen **Gülistan Gümüş**'ün sanıklarından 4 kişinin tahliye edilmesi oluşturuyordu...

Gereke zinsiz gösteri

Şırnak'ın Cizre ilçesinde zinsiz gösteriye katıldıkları gerekçesiyle gözaltına alınan 92 kadından 31'i tutuklandı. **Mem u Zin Kültür Merkezi**'nde düzenlenen etkinlikten sonra Abdullah Öcalan'ın zehirlenmesi iddialarının araştırılmasını isteyen kadınlar yürüyüş yaptı. Gözaltına alınan kadınlardan 31'i tutuklanırken diğerleri tutuksuz yargılanmak üzere ser-

best bırakıldı. Tutuklananlar arasında 77 yaşındaki **Hacer D.** ile 18 gün önce doğum yapan **Fehime B.**'nin de bulunduğu açıklandı. Adliye'de yer olmadığı için kadınların, yargılama süresince (15 saat) yerde oturmak zorunda kaldığı, şeker hastası iki kadının fenalaşarak hastaneye kaldırıldığı öğrenildi.

Gülistan'ın hesabını kim soracak?

Geçtiğimiz sayıda İstanbul'da Emekçi Kadınlar Günü mitinginin yapıldığı gün Diyarbakır'ın Çınar ilçesinde "namus" gerekçe gösterilerek katledilen **Gülistan Gümüş**'ün katil zanlılarının yargılanacağı mahkemenin yapılacağını belirtmiş ve bazı öngörülerde bulunmuşuk. Mahkeme bu defa "**ağır tah-**

rik" nedeniyle ceza indirimini yapmak yerine tutuklu 4 sanığın "**suça katılma biçimleri dikkate alınarak**" tahliyesine karar verdi!

Diyarbakır 1. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmada 8 tutuklu sanık hazır bulundu. Mahkeme heyeti **Gülistan Gümüş**'ün eşi **Ömer Taş**, kayınbiraderi **Mehmet Şah Taş**, Hamdullah Taş ve **Bahattin Gümüş**'ün tutukluluk halinin devamına diğer 4 sanığın ise "**suça katılma biçimleri dikkate alınarak**" tahliyesine karar verdi. Yaralı halde saklandığı anne evindeki çeyiz sandığının içinde taranarak öldürülerek **Gülistan**'ın katili sadece tetiği çeken el mi? Koca dünyada kendisine sığınacak bir çeyiz sandığından başka yer bulamayan **Gülistan**'a bu dünyayı dar edenler kim? Tıpkı Bursa'da yangın sırasında kapılar

kilitli olduğu için yanarak can veren kadın işçilerle ilgili hazırlanan bilirkişi raporunda, ölenlerin de kusurlu sayılması gibi. Raporunda, işçilerin kusuru olarak fabrika kapıları kilitli olduğu halde "**zamanında işyerini terk etmemek**" olarak gösterildi! Öyle ya, kaçamayandı suç!

Ne devletin ne de kolluk güçlerinin bu durumu ortadan kaldıramayacağı onlarca olayda alınan tavırla görüldü, bu durumu akıldan çıkarmamakla birlikte gerek demokratik kitle örgütlerinin gerekse kadın örgütlenmelerinin bu sorunu kamuoyunun gündeminde tutarak teşhir etmeleri, bunun yanısıra alternatif çözüm projeleri de devreye sokulması gerekiyor. Yeni Nalileler, Güldünyalar, **Gülistanlar** olmasın diye...

Abla Rimawi Sa'dat: "Filistin'de günlük yaşamın üç maddesi var: ESİRLER, ŞEHİTLER, YIKIMLAR..."

Halen İsrail Siyonizminin elinde tutsak bulunan FHKC (Filistin Halk Kurtuluş Cephesi) Genel Sekreteri Ahmet Sa'dat'ın eşi **Abla Rimawi Sa'dat** İHH'nin davetlisi olarak tutuklu HAMAS milletvekillerinin eşleriyle birlikte Ankara'da ziyaretlerde bulundu. Ardından İstanbul'a gelen Sa'dat ile görüşerek yaşadıklarını, Filistinlilere yaşatılanları konuştuk...

- Ahmet Sa'dat Türkiyeli sosyalistlerin, devrimcilerin yakından tanıdığı bir isim. Tutuklanma süreci ve yaşadıklarıyla ilgili bilgi verir misiniz?

Direniş hareketine 1967'de katıldı. 1968'den itibaren tutuklama serüveni başladı. 1976'ya kadar 4 kere tutuklandı. 1976'da 4 yıllık bir tutukluluk yaşadı. Sonrasında ilk defa 4 yıl boyunca hiç tutuklanmadı ve biz evlendik, evliliğimizin sadece bu dört yılı tutuklu olmaktan geçti. 1985'ten sonra **1. İntifadanın** başlangıcı olan 1987'ye kadar tutuklu kaldı. 9 ay dışarıda kaldıktan sonra İdari Mahkeme tarafından tekrar tutuklandı ve 1.5 yıl kaldı içeride.

Defalarca olan bu tutuklamalarda İsrail devletinin hangi gerekçeler ile eşini tutukladığını soruyoruz, aslında çocuk, yaşlı demeden katleden, hapseden, yok etmeye endekli böyle bir devletin "**bahane**"ye ihtiyaç duymayaacağını düşünüyoruz. "**Tek gerekçe FHKC üyesi olmasıydı**" diyor Abla. Devam ediyor kaldığı yerden tutuklanma sürecine: " '97 yılında aynı gün ve aynı saatte Batı Şeria'da FHKC'nin 1. ve 2. kademe yöneticilerinin hepsi İsrail tarafından düzenlenen bir operasyonla tutuklandı. Dışarıda olduğu dönemlerde zaten akşamları evde kalmıyor, sürekli yer değiştiriyordu, gündüzleri uğrayıp çıkıyordu. Bundan sonra tamamen güvenlik önlemleri altında görüşmeye başladık, bizi çağırdığı bir yerde gizlice görüşüyorduk. 1992'de aranır durumda olduğu için çok daha dikkatliydi, tüm arabalar denetlendiği için gideceği yerlere yürüyerek gidiyordu. Yakalanması tesadüfen yol kenarından geçen bir devriyedeki askerin onun yüzünü tanımasıyla oldu. Üzerinden herhangi bir doküman, elde herhangi bir kanıt olmamasına rağmen 14 ay yattı hapiste. Bu tutuklamaların hepsinde aynı durum geçerliydi aslında, elde hiçbir delil yoktu. 1994'te **Oslo Süreci**'nin ardından Filistin Özerk Yönetimi kurulduğun-

da yine FHKC'nin yönetim kademesine yönelik bir operasyon oldu, bir tek Ahmet hariç diğerleri tutuklandı. Operasyonu haber alınca o başka bir yere gitti, döndüğümüzde İsrail askerleri evin içinde oturmuş bizi bekliyorlardı."

Tüm bu tutuklamalardan sonra en son tutuklanmanın nasıl ve ne zaman olduğuna geliyor sohbet. Oslo Süreci ve giderek İsrail'e karşı tavizkar bir tutum takınan Arafat yönetimi İsrail'in baskısıyla birkaç kere kısa süreliğine alıkoymayı bırakıyor Sa'dat'ı. FHKC kurucusu **George Habbaş**'ın liderlikten ayrılmasının ardından yerine getirilen **Ebu Ali Mustafa** (Mustafa Ali Kasım Zibri), İsrail tarafından **27 Ağustos 2001**'de öldürülür. Ebu Ali'nin yerine 3 Ekim 2001'de Oslo barış anlaşmasına karşı çıkan Ahmed Sa'dat getirilir. FHKC, Ebu Ali Mustafa'nın öldürülmesinden sonra, misilleme yapacağını ve üst düzey Filistinlilere yönelik İsrail'in saldırılarına karşılık vereceğini açıklar. FHKC, İsrail Turizm Bakanı **Rehavam Zeevi**'nin Ekim 2001'de Kudüs'te öldürülmesinin sorumluluğunu üstlenir, Filistin tarihindeki en önemli eylemlerden biridir bu. İsrail, Turizm Bakanı'nın Kudüs'te ofisinde öldürülmesine karşı süreklilik avı başlatır. Bundan sonrasını şöyle anlatıyor Abla Sa'dat: "Filistin yönetimi bu olaydan sonra İsrail'in baskısına dayanmadı ve eşimle birlikte eylemden sorumlu tutulan 4 kişiyi tutukladı. Ardından hatırlarsınız Arafat'ın Ramallah'taki karargahı kuşatmaya alındı. Eşim, tutuklanan 4 kişi ve El-Fetih içerisindeki askeri kanattan sorumlu olan **Mahmut Şoubek**'i tutuklayarak **Eriha Hapishanesi**'ne götürdüler. İngiliz, İsrail ve Amerikan askerlerinin gözetimindeydi hapishane. Tutuklanmadan bir gün önce Ramallah'ta yapılan uyduruk bir mahkemeye bu kişilere 14-20 yıl arası değişen hapis cezaları verildi. Bu kuşkusuz Amerika ve İsrail'in dayatmasıydı. Arafat devre dışı bırakılmak istemişti onları, bunu yaptı. Geçtiğimiz yıl Mart ayında düzenlenen bir operasyonla kaçırılarak İsrail içindeki Hedarim Hapishanesi'ne götürüldüler" diyor. Sa'dat halen daha İsrail'i tanımadığı için mahkemeyi meşru görmüyor ve savunma yapmıyor.

Sohbet, Filistinli tutsakların yaşam koşullarına geliyor... Bütün bir ülkenin açık hava hapishanesine döndürüldüğü bir yer Filistin. Ülkede durum böyleyken hapishanelerde nasıl? "Şu anda 12 binden fazla Filistinli tutsak var. Bunların arasında çocuk, kadın ve yaşlılar da var. Ayrıca HAMAS'lı 40 milletvekili de tutuklu bulunuyor. Ziyaretlerle ilgili çok ciddi sıkıntılar yaşıyorlar. Çünkü öncelikle hapishaneye gidebilmeleri için bir izin belgesine sahip olmaları gerekiyor. İçeride oğlu olan anneye "**akrabalık bağı yoktur**" denilerek keyfi biçimde engellenebiliyor. Eşim Kudüs doğumlu olduğu için, İsrail vatandaşı sayılıyor, bu yüzden bizim durumumuzda olanlar görüşebiliyor, ancak her şey keyfi" diyor. Türkiye'deki politik tutsakların mücadelesinden, açlık grevlerinden bahsedilirken onların nasıl bir direniş hattı ördüklerini soruyoruz "İçerideki tutsaklar ne

hastalıkları olursa olsun, günde sadece bir tane ağrı kesici alabiliyorlar. Tedavi hakkı, yaşam şartlarının iyileştirilmesi için açlık grevlerine gidiyorlar zaman zaman. Ancak özellikle dışarıda destek verilebilecek dönemlere denk getiriyorlar, istedikleri zaman greve gidemiyorlar yani. Esirlerin bunu yapabilmeleri için dışarıdaki şartların müsait olması lazım" diyerek ekliyor. Biz hemen soruyoruz;

- Filistinli tutsakların yakınları olarak neler yapıyorsunuz?

Esirlerle dayanışma örgütleri var ve her türlü dayanışmayı göstermeye çalışıyoruz. Zaten orada günlük yaşamın üç maddesi var, biri esirler, biri şehitler, biri de yıkılan evler. Bunların üzerine kurulmuş bir hayat var ve bunları takip eden örgütlerimiz, derneklerimiz var. Bunlardan biri eşimin de kurucuları arasında yer aldığı **Addameer** (Vicdan) isimli tutsaklarla dayanışma örgütü.

Bundan sonrası bu yazıya sığmayacak kadar genişliyor sohbet, Filistin'de yükselen İslami güçlerden, HAMAS'ın İsrail ve ABD karşısında ne kadar tavizsiz duracağına, parlamentodan, silahlı mücadeleye dek pek çok konu açılıyor. Rantisi gibi liderler öldürüldükten sonra HAMAS'ın tek bir silahlı eylem yapmadığını ve kısa zamanda "**hizaya getirileceğini**" düşünüyor. Ancak yine de işgal karşıtı direnişte farklı görüşlerin birlikte mücadele etmesi gerektiğini söylüyor "**Hepimiz Filistinliyiz**" diyor haklı olarak. Gözümüzün kulağımızın Filistinli devrimcilerde olduğunu söyle-

diğimizde ortaya çıkan tablo Türkiyeli devrimcilerle aynı sıkıntıları yaşadıklarını gösteriyor; ekonomik sıkıntı, kaynak yokluğu. İslamcı güçlere açılan vanaların aksine, kendilerinin çok zor koşullarda çalıştığını söylüyor.

- Gazetemiz aracılığıyla okurlarımıza ve devrimci kamuoyuna neler iletmek istersiniz?

Öncelikle saygılarımı ve teşekkürlerimi iletmek istiyorum halkınıza. Gerçekten bizim acı duyduğumuz her şeyi paylaşmaya çalışıyorlar. **Filistinli tutsakları ve Filistin halkını anımsadıkları için çok teşekkür ediyoruz. Bize destek çıkan, tutsaklarımıza sahip çıkıp, şehitlerimizi unutmayan insanlara da saygımız sonsuz...**

Biz teşekkür ediyoruz, ülkemizde sizin gibi direnişçi insanları görmek bizim için onur diyoruz. Birkaç ay önce Olmert gibi eli kanlı katilleri ağırlamıştı AKP hükümeti Ankara'da, şimdi Bülent Arınç'ın Filistinli tutsak milletvekillerinin eşlerini ve kendisini kabul ettiğini ve bunu "**çözme sözü**" verdiğini duyuyoruz!

Ertesi gün elimizde mütevazı ama anlamlı bir hediyeyle gidiyoruz onu görmeye. Sincan Kapalı Kadın Hapishanesi'nde bulunan Tutsak Kadın Partizanlar'ın el emeği bir örme çantayı götürüyoruz. Kendisi için çok anlamlı olduğunu söyleyerek sarılıyor bize, direnen Filistin'e, devrimci tutsaklardan ve Türkiyeli devrimcilerden selam ve sevgilerimizi götürmesini istiyoruz ve "**ilellika**"* diyoruz.

***İlellika: görüşmek üzere...**

Ezgiler Filistin için söylendi

9 Mart'ta Şişli Nikâh ve Kültür Merkezi'nde "**Şarkılarımız Filistin için**" başlığıyla gerçekleştirilen etkinlikte, Filistin halkının mücadelesi, İsrail siyonizminin katliamları ve halkların kardeşliğinin önemi üzerinde duruldu.

"**Filistin halkına kardeşlik elini uzat**" yazılı pankartın asıldığı etkinlik, dernek adına yapılan açılış konuşması ile başladı. Derneğin halklar arasındaki kardeşlik köprüsünü sağlamlaştırmayı amaçladığı dile getirildi. İlk olarak coşkulu marşlarıyla **Grup Vardiya** sahne aldı.

Ardından **Ahde Vefa Şiir Grubu**, sinevizyon görüntüleri eşliğinde Filistin'de yaşananları sahneye taşıdı. Daha sonra FHDD ve Tohum Kültür Merkezi'nin ortak hazırladığı sinevizyon gösterildi. Ardından rock grubu **Pinhani** sahneye çıktı. Mesajların okunmasından sonra sahnede yerini alan **Grup Nidal** söylediği Arapça ezgilerle Filistin halkının acılarını, umutlarını dile getirirken izleyicilere de coşkulu anlar yaşattı. **(İstanbul)**

On yıllardır İsrail Siyonizmi'nin işgaline karşı direnen Filistin halkına bir selam da yaşadığımız topraklardan ezgilerle gönderildi.

Filistin halkının yaşadığı işgali, zulmü ve onurlu direnişini ülkemiz halkına anlatmak ve halkların kardeşliğini ve dayanışmasını geliştirmek hedefiyle faaliyet yürüten Filistin **Halkıyla Dayanışma Derneği (FHDD)** bir etkinlik düzenledi.

“Umut dağlara çekilmiş kar altındadır”

7 Nisan 2006 tarihinde şehit düşen Dilek Polat anısına bir yoldaşının kaleminden...

“Bu işe başlarken göze alırsız ölümü de, ayrılığı da, acıları da. **‘İnsana ait olan hiçbir şey bize yabancı değildir’** diyor Engels. İşte tam da bu yüzden yani insan olduğumuz için, göze alsak da zorlanırsız kabullenmekte. Sevdiklerimizden, yoldaşlarımızdan ayrılmak bazen bir daha hiç görememek... Kor kor yansa da yüreğimiz acılarımızı olması gerektiği kadar taşıyıp, gömeriz. Sonra olması gereken yere, devam ederiz yolumuza. Öyle olmasa, sürekliliği olabilir miydi, gelişebilir miydi **‘büyük insanlık’**. En güzel insanlar en güzel çağlarında yitiveriyor ya da en verimli çağlarını dört duvar arasında geçiriyor, hem de en zor koşullarda... Ama en güzel sesler, en direngen duruşlar da yine buralardan yükseliyor.”

Yazdığın son mektubunda bunları diyordun **Ayfer yoldaş!** Göze alırsız almasına ama tam da senin vurguladığın gibi **‘insan olduğumuz için’** dayanılması, katlanması zor geliyor yine de...

İlk haberleri izlediğimizde; patlamanın yerinden kaynaklı hemen aklımıza **‘oradaki bizzimkiler’** geldi. 3 gün boyunca şehit düşenimizin kim olduğunu öğrenmek için gazeteleri gelir gelmez taradık, haberleri izledik. **‘Kim olabilir?’** deyip olasılıklar bir bir geçti akıllardan. Kimsenin olmasını istemiyorduk! Hiçbir yoldaşımıza, hiçbir devrimciye ölümü yakıştıramıyorduk. Ama sonuçta bir gerçeklik vardı! Bir yoldaşımız şehit düşmüştü. Başka bir yoldaş, gazeteyi açıp **‘Dilek Polat’** ismini söyleyince, her yitip gidenimizde olduğu gibi inanmak istemedim. Ama inanıp inanmamaktan bağımsız sendin O!

Seninle ortak birçok sevinci, güzelliği yaşadığımız gibi birçok acıyı da yaşadık. Omuz omuza birçok emek harcadığımız, nefes nefese dağları tırmandığımız, birlikte **‘yük’** taşıdığımız, birlikte omuzladığımız kavgamızı bizimle paylaşanları kaybetmenin acısını yaşamıştık birlikte... ve işte şimdi seni güneşin sofrasına uğurladık...

Sen de bilirsin ki her kaybımız çok ağır gelir, çok acı verir. Ama paylaşımlara bağlı olarak bazı kayıplar daha ağır geliyor, daha acı veriyor. Benim için ve biliyorum ki birçok yoldaş için senin kaybın böyle oldu...

Kışın ortasında mektubunun gelişi hücremizi ve haberi ulaştırdığımız tüm yoldaşları büyük bir mutluluğa boğmuştu. Haberinizi almak, kışın ortasında baharı yaşatmıştı bize.

‘Tahmin edeceğin gibi umut şu anda dağlara çekilmiş kar altındadır’ çünkü hesap da umut da dağlardadır. Gidenlerin anılarının sıcaklığı ve gelenlerin heyecanı ve coşkusuyla yürümeye devam ediyoruz.”

Dağların coşkulu havası ulaşmıştı bize! Ama bu sefer tam da bahar mevsiminde çok daha farklı ve acı verici bir şekilde konuk oldun hücremize.

‘Dilek’ değil **‘Ayfer yoldaş’** demek geliyor sana içimden... Çünkü ben seni komutan Ayfer Celep yoldaşın adını alan Ayfer yoldaş olarak tanıdım. Kapkara gözlü, inatçı, bir kadın olarak ayakları üzerine sağlamca basmaya çalış-

şan Ayfer yoldaş...

Bildiğim kadarıyla, gerillaya katılmadan önceki yaşantısında maddi açıdan sorunu olmayan, **‘rahat’** yaşayan, küçük burjuva özellikler taşıyan biriydin.-Bir çoğumuz gibi- Sen zaman zaman gülerek, **‘o zaman ne kadar küçük burjuva özelliklerim varmış’** derdin. Gerillaya ilk katıldığın zamanlardaki yoldaşlara olan sekteleğin gıdasını oradan alıyordu. Ama isteyince, doğru olana inanınca insanın nasıl değişebileceğini, zorunlulukları kavramanın bizi nasıl

ilerlettiğini bize pratiklerle göstermiştin.

“Beş yıl önceki bize bir dönüp baksak, fark edilmeden değişen, yenilenen ya da eskiyen pek çok şey görebiliriz... Ama öyle ya bu toplum bize maskelerle dolaşmayı öğretmişti ve devrimci olsak bile toplumun etkilerini çeşitli şekillerde üzerimizde taşıyorduk. Bu olardı. Ama biz olması gerekene ulaşamadık!... Bulduğumuz me-

kanın bizi sınırlamasına izin vermemeliyiz. Kadınları bekleyen en büyük tehlikelerden biri budur herhalde.”

Kadın olmak birçok zorluğu getiriyor beraberinde. Hele ki **‘kadın oluşun’** neden çeşitli zorlukları getirdiğini kavrayamamışsak, kendimizi tanıyamamışsak... Toplumun bize biçtiği rolün ne anlama geldiğini ve mücadele saflarına adım atışımızın bunu parçalamak olduğunu görememişsek... Bu bizi çepe çevre saran zincirleri farkedememek demektir. Bu bir sürü uğraşa rağmen neden adım atamadığımızı görememek demektir. Bir taraftan bizim için çok yeni olan ortamı anlamaya, uyum sağlamaya çalışıyorduk. Senin deyimle **‘maskelerimizi’** atmaya uğraşıyorduk.

İlk başlarda gelen eleştiriler karşısında hemen sulugözlülük yapıyorduk. **Süheyla yoldaş** bir keresinde bunu ne güzel açıklamıştı: **‘Biz kadınlara doğduğumuz andan itibaren başemediğimiz, zorlandığımız her şey karşısında mücadele etmek değil, boyun eğmek, kabullenmek ve ‘kaderimize’ ağlamak öğretilmiş. Bunu hemen bir çırpıda atamayız ki...’**

Kararlıydık, çünkü olması gerekene her adım atışımızda kendimize güvenin nasıl geldiğini görüyorduk. Kararlıydık, çünkü bilinçli atılan her adımın, bizi yani değişen-dönüşen özneyi nasıl özgür kıldığını, kendi pratiklerimizle yaşıyorduk.

Şimdi alt komutan olarak sana ilk görev verildiğinde **‘ben komutan olarak gitmesem olmaz mı yoldaş?’** deyişini, çekingenliğini düşünüyorum. Oysa ki daha önce gittiğin, bildiğin bir yerdin. Ve sorun yaşama olasılığın çok düşüktü. Sorumlu yoldaşın **‘Gitmezsen, tama-**

men kadın oluşuna dayalı olan güvensizliğini atmak için uğraşmazsan nasıl değişeceksin o zaman yoldaş?’ Komutan olarak gitme dışında bir seçenek bırakmamıştı... Oysa ki yaşının küçüklüğüne rağmen **‘ufaklığımız’** Doğan (Aşkın) yoldaş; daha kendisine bir şey denilmeden bu görevleri istiyordu. Ama biz kadınlar aynı cesaretle atlamıyorduk. Önümüzde Ayfer Celep’in, Fehiman yoldaşın ve başka kadın yoldaşların örnekleri vardı var olmasına da, zorlukların üstüne üstüne gitmek, onlarla mücadele etmek kolay değil ki... **‘Çaresiz’** gitmiştin o görev. Çünkü gitmen **‘gerekliyordu.’** Geriye işini başarıyla tamamlamış olmanın verdiği mutlulukla döndün. Bu ufak bir adımdı ama bu ufak adımla önemli bir eşiği atmıştın.

Mücadelemize bağlılık nasıl cisimleşir? Yani devrimciliğin artık **‘kanımıza’** kadar işlenmesi... Devrimciliğin beraberinde getirdiği her türlü bedeli ve her türlü güzelliği, yaşamımızın doğal bir parçası olarak görmeye başlamamız... Buna ulaşıldığı zaman yaşanan hiçbir zorluk, hiçbir acı **‘yük olarak’** gelmez. Çünkü bu zorluklar yaşanabilecek olanlardı.

Bu kavrayışa alışmak zaman alıyor. Hele ki bizim mücadele koşullarımızda... Can bedeli uğraşlardan sonra belki sadece bir dirhem yol alıyoruz. Yani ustamızın dediği gibi **‘iğneyle kuyu kazıyoruz’** bu zorlukları göze almak, bu zorluklarla boğuşmak, devrimciliğin içselleşmesi, yaşam tarzı haline gelmesi ve bunun süreklileşmesi zordur. Hep kendimizle ve yoldaşlarımızla uğraşmayı, eleştirel ve özeleştirel olmamızı gerektirir. Kendimizle de mücadele edeceğiz. Bunun başka yolu yok... İşte sen bunu görmüştün. Ve gördüğün ölçüde bunu çevrendekilere anlatıyordun, yardımcı olmaya çalışıyordun.

Kabul etmekte zorlandığımız eleştirilerde ve bazen kendine yönelik olarak hep şunu söylüyordun: **‘Yoldaş, toplumdaki getirdiğimiz zaafı biz nerede atacağız? Komünist bir toplumdaki mı geliyoruz ki? Elbetteki eleştirileceğiz. Ve biz bu saflarda aşacağız kendimizi...’**

Seninle, Süheyla’yla (Emel Kılınç), Aşkın’la son geçirdiğimiz kışı düşünüyorum. Konferansımızın coşkusu, yönelimi hepimizi sarıp sarmalamıştı. Herkes kendisinde gördüğü eksikliklere yöneliyor, kendini **‘bahar mevsimine’** yani halkımızın yanına gidişe hazırlıyordu. Sen de kitap okumaya yoğunlaşmıştın. Ajitasyon-propaganda üzerine verdiğin seminerde, teorinin griliğinden çıkıp, yaşadıklarından örnekler verip, konunun daha kalıcı olmasına ve sadece havada uçan sözler olarak kalmamasına uğraş veriyordun. Kendi deneyimlerinden köylülerin özelliklerini anlatıyordun. “Biz okuldan öğrendiğimiz, küçük burjuva niteliğimizin getirdiği şekilde konuşuyoruz onlarla! Oysaki onlardan dinlemesini bilmeliyiz. Bırakalım kendini anlatsın. **Köylüler, ‘öğrenci’ olmayı pek sevmezler!** İlk başta bize kendilerini anlatmalarına izin vermeli, ‘öğretici’ havalarında olmamalıyız. Bazen gittiğimizde işleriyle uğraşıyor olurlar. Ve biz gittiğimiz için işleri aksıyor. Eğer güvenlik açısından sorun değilse, onlara yardımcı olmalıyız! Veya sorumlu yoldaş, onlarla konuşurken bir diğerimiz işi devam ettirmeliyiz... Kadınlarla ayrıca ilgilenmeliyiz. Özellikle çocuklarla...”

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Cemal Ferhat: Dersim Hozat-Peyik (Çağlarca) Köyü doğumlu olan Cemal Ferhat, Nisan 1980’de Hozat’ta **Halkın Kurtuluşu** taraftarlarının bıçaklı saldırısı sonucu şehit düştü.

Emin Uğurlu: Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken **27 Mart 1982’de** Almanya’da geçirdiği bir trafik kazası sonucu şehit düştü.

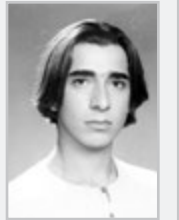
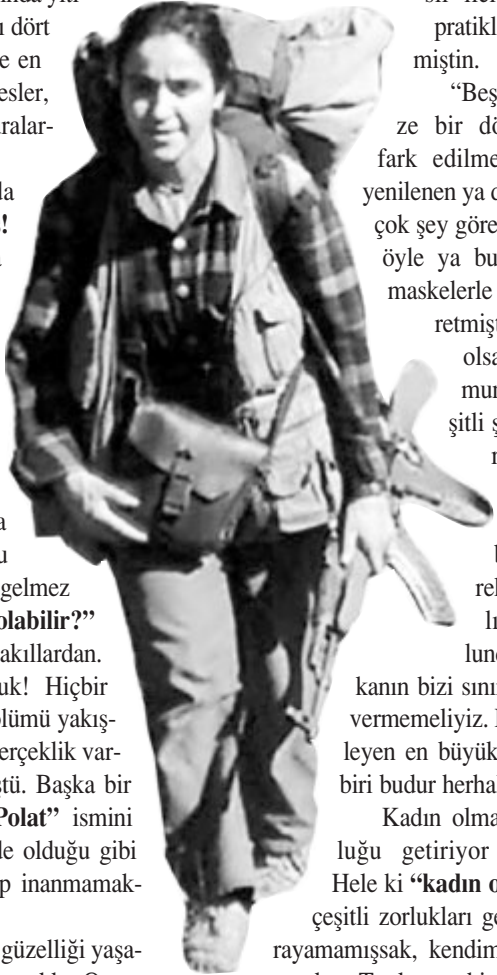
Veysel Yıldız: Kürt milliyetinden olan Veysel Yıldız bir Partizan olarak **28 Mart 1982** yılında Malatya’da gözaltına alınır. Yaşı 40’ın üzerinde olan Veysel Yıldız yoğun işkencelere rağmen ser verip sır vermeyerek **31 Mart 1982’de** katledilir.

Ali Uçar: 1959 Dersim Ovacık Güney Konak (Çakperi) doğumlu olan Ali Uçar, Proletarya Partisi’nin düşünceleriyle 1976 yılında tanışır. Bu süreçten sonra birçok kamulaştırma ve cezalandırma eyleminde yer alan Uçar, 80 sonrası oluşturulan ilk askeri komisyon içerisinde yer alır. Son olarak görev yaptığı Bakırköy-İncirli’de bir evi boşaltmaya gittiğinde düşmanın kurduğu pusuya düşer. Ali Uçar düştüğü pusuda kendi imkanları ve olanaklarıyla çatışır. Bu çatışma sırasında **6 Nisan 1983’te** şehit düşer.

Şerif Ahmet Aslan: Nisan 1984’te İzmir Buca Hapishanesi’nde yakalandığı bir hastalık sonucu şehit düşer.

Cihan Çetinkaya: Zeytinburnu’nda lümpen arkadaş çevresinden çıkıp Partizanlarla yeni tanıştığı bir dönemde eski arkadaş çevresinde çıkan bir kavgada Nisan 1997’de yaşamını yitirdi.

Davut Kirman: 1950 Artvin Şavşat doğumlu, Gürcü milliyetindedir. Proletarya Partisi’ne her türlü olanaklarını sunmaktan geri durmamıştır. Hasta olduğu dönemde bile gözaltına alınmasına rağmen teslim olmamıştır. Son günlerini Ulucanlar Hapishanesi’nde geçiren **Partizanların Davut amcası**, tahliye olduktan kısa bir süre sonra yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle **Nisan 1998’de** yaşamını yitirdi.

Evet bu vurguyu yapıyordun. Çünkü seni de çocukluğunda seninle ilgilenen gerillalar etkilemişti. Ve partizan oluşunun tohumu o zamana dayanıyordu. **“Çocuğa adını sormamız, saçını okşamamız bile onun kafasından silinmeyecektir”** diyordun.

Can yoldaşım; seninle ilgili anlatılacak anlatılması gereken o kadar çok şey var ki... Ama en önemlisi kararlılığın, devrimciliği içselleştireşin ve devrimciliğin getirdiklerini yapma azmindir.

Süheyla yoldaş şehit düştüğünde; sen ve

Aşkın onunla aynı birlikteydiniz. Kısa bir süre önce yapılan 7. Yönelimin verdiği coşkuyla, bahar mevsiminin ilk günlerinde halkımıza ulaşmak için yola çıkmıştınız. Bazen gerillaya çok faydası dokunan dolunay o gece gerillaların değil, pusu kuran vahşetin zehrinden içenlerin işine yaramıştı. Aşkın yoldaşın 1-2 metre önünde Süheyla yoldaş şehit düşmüştü. Yaşı küçük, yüreği ve bilinci büyük Aşkın yoldaş gözleri dolarak anlatıyordu o anı. .. Ve sen, Süheyla yoldaşın bir daha sırtlayamayacağı çantasını boşaltırken yüreğinin nasıl acıdığını,

ne büyük bedeller ödediğimizi ve ödeyeceğimizi bir kez daha düşündüğünü anlatmıştın bize! Sanki o anı bir kez daha yaşıyor gibi yüzüne büyük bir acı ifadesi yerleşmiş, gözlerin dolmuştu.

O zaman yitip gidenlerimizin ardından senle yaşamıştık-paylaşmıştık duygularımızı, acımızı paylaşmıştık, gidenlerimizi anlamaya çalışmıştık. Şimdiyse senin gidişinin verdiği acıyla seni anlatmaya çalışıyorum. Ve bu çok zor oluyor sevgili yoldaşım...

Diğer canlarımız gibi seni de erken uğur-

ladık güneşin sofrasına! **“Her ölüm erken ölümdür”** demiş ya şair... Ama bazılarının ölümü daha da erken oluyor! Yaşamın hakkını vererek yaşadığın için daha da erkendi ölümün!... Bu yüzden bizim için katlanılması çok zor oluyor!

Ama biz bu acıları bir pranga gibi taşıyacağız boynumuzda! Senin dediğin gibi bu acıları içimize gömeceğiz ve umut olarak, direnç olarak yeşerteceğiz bu acıları. Ve buradan aldığımız güçle yürüyüşümüze devam edeceğiz.

“Ölmek var, dönme yok”

“Saat tahminen 14.00-14.10 arasındaydı. Biz beklediğimiz sırada, dışarıda ani bir ateş başladı. Neye uğradığımızı anlayamadık. Çatıda bulunan ben ve Saffet Alp kendimizi çatıya açılan deliğin başına doğru yere attık. Ateş devam ederken merdivenden baş aşağı arkadaşların bulunduğu yere doğru kaymaya çalışıyordum. Bu sırada Saffet Alp benden önce aşağı ulaşmıştı. Merdivenden baş aşağı kaydığım başıma ilk bir şeyler aktığını hissettim. Kafamı kaldırdığımda Mahir’in deliğin başında cansız halde yattığını gördüm. ‘Mahir sen de mi gittin’ diye bağırdım. Kendim merdivenden aşağı düştüm. Daha sonra ise Mahir’i bulunduğu yerden indirmeye çalıştım. Fakat ateş devam ettiği için indiremedim.”

Üç İngiliz teknisyenin kaçırılma olayı hakkında Ankara’da Çankaya Köşkü’nde Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay’ın başkanlığında toplanan MGK’ya bütün bilgiler aktarılır. CHP Genel Başkanı **İsmet İnönü**, İngilizlerin öldürülmelerinin **“adi bir cinayet”** olduğunu söyleyerek şöyle devam eder:

“Kaçırılanların bıraktığı mektuptan, İngilizlerin mahkemelerde hüküm giyen ve kaderleri türlü yönden tahkikat içinde bulunan üç mahkumun kurtarılması için rehine alındığını ve eğer mahkeme hükümleri infaz olursa, onların canlarının tehlikeye düşeceğini bildirmiş olduklarını öğrendik.”

İnönü’nün söz ettiği “tahkikat içinde olan üç mahkum” ise **Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan**’dan başkası değildir.

İngiliz Hükümeti bu olaydan sonra bir açıklama yapar ve teknisyenlerin hayatlarını kurtarmak için Türk hükümetinin eylemcilere taviz vermemesini ister.

Efendilerinden de aldıkları güçle Ankara Sıkıyönetim ve İkinci Ordu Komutanı Orgeneral **Semih Sancar** tarafından bir bildiri yayınlanır, can ve mal güvenlikleri Türk milletine emanet edilmiş bulunan İngilizleri kaçırılanların yakalanmasına yardımcı olacak yurttaşlara yüz bin liraya kadar mükafat verileceği açıklanır. Kaçırılan İngilizleri bulmak ve yapanları yakalamak için bütün çalışmalar hızla tamamlanır. Ve Türkiye çapında bir operasyon hazırlıklarına girişilir.

Mahir ve arkadaşları bütün Karadeniz Bölgesi’nde havadan ve karadan mağaralara varıncaya kadar her yerde Ankara,

Tokat, Nevşehir ve Amasya’dan gelen komandolar tarafından didik didik aranmaya başlanır.

İngilizlerin kaçırılmalarında kullanılan **Landrover**, Tokat’a dört kilometre mesafede Bağlar mevkiinde boş olarak bulunur.

Faşizm kanın kokusunu almıştır. Mahir ve arkadaşlarının bulunduğu yeri tespit etmişlerdir, ama hiçbir mevzi çarpışmadan terk edilmez devrimcilerde. Artık direnişin senfonisindedir sıra.

“30.03.1972 Perşembe günü sabahı tahminen 05.30 sıralarında iki jandarma erinin bizim barındığımız muhtarın evine doğru yaya olarak geldiklerini, şimdi kim olduğunu hatırlamamakla beraber nöbette bulunan arkadaşlarımızdan birinin bildirmesi üzerine uyandım. Bu sese muhtar da uyandı. Muhtar bize kapıya çıkıp, gelen jandarmalarla konuşacağını ve niçin geldiklerini öğreneceğini söyledi. Yanımızdan ayrılıp dışarı çıktı. Bundan sonra da bir daha dönmedi. Pencereden dışarı baktığımızda komando erleri olduğunu anlamamız askeri kuvvetlerin sürünerek bizim eve doğru yaklaştıklarını ve bazı yerlerde mevzileşip köyü de sardıklarını gördük. Ar-

kadaşlarımızla beraber evin çatısına çıktık. Çatıdan dışarı baktığımızda tamamen sarıldığımızı gördük. Bir süre sonra bizden kayıtsız şartsız teslim olmamızı istediler. Buna cevaben **‘İngilizlerin elimizde olduğunu, teslim olmayacağımızı, şartlarımız kabul edilmedikçe çarpışacağımızı ve İngilizlerin de burada öleceğini’** söyledik.” Karar verilmişti artık: **“ölmek var, dönme yok”**

Çatıda yer yer kiremitleri kaldırarak kendilerine mazgal ve gözetleme delikleri açar Mahir ve yoldaşları. Bir çarpışma öncesi için gerekli hazırlıklardır bunlar. Pencere ve kapılar evde bulunan yastık ve yorganlarla kapatılmış ve düşman eline geçmemesi için parti notları yakılmıştır.

Tarih an an soylu ve illaki sonu zaferle sonuçlanacak bu büyük direnişi yazıyordu satır aralarına... Saat 10.00 sırala-

rında bir marş yükseldi kerpiç evden, kararlı, coşkulu, gür bir marş...

“Gün doğdu, hep uyandı kiperlere dayandık bağımsızlık uğruna al kanlara boyandı”

“Saat 14.00 sıralarında helikopterler köy civarına ve evin 150-200 metre kadar açığına inip kalkmaya başladılar. Bu sırada çatıda açtığımız mazgalın deliklerinde ben, **Mahir Çayan** ve **Saffet Alp** bulunmaktaydık. Diğer arkadaşlar alt kattaki çeşitli odalarda. Bir süre sonra **‘içinizden biri çıksın, konuşmak istiyoruz’** şeklinde bir çağrı yapıldı. Bu çağrının cevaplanması için ben çıktım. Ancak çağrıyı yapanlar beklememizi istediler. Herkes son derece gergin ve sinirliydi.

Bir süre sonra dışarıdan bir veya iki el silah atışı geldi. Ve bunun ardından daha önce çevredeki evlere yerleşmiş bulunan makineli tüfekler ateşe başladı. Neye uğradığımızı şaşırılmıştık. Bir anda kendimizi çatıdaki merdivene açılan deliğin üzerine attık. Önden Saffet aşağıya düştü. Arkasından da ben yuvarlandım. Mahir de bu sırada İngilizler diye bağıyordu. Bir anda yere yuvarlandık. Kafamı doğrulttuğumda Mahir Çayan’ın kolunun, çatıdaki deliğin ağzından aşağıya sarktığını gördüm ve koşarak yukarıya tırmandım. Ancak ateş devam ettiğinden Mahir’i indiremedim. Kendisinden Mahir diye bağıarak cevap istedim. Ancak yanıt alamadım. Soluk da alamıyordu. Aşağıya indim. Benim Mahir’le uğraştığım süre içerisinde diğer arkadaşlardan biri veya birkaç İngilizleri vurarak öldürmüştü.

Kızıldere direnişinde **Cihan Alptekin**, **Saffet Alp**, **Ömer Ayna**, **Sinan Kazım Özüdoğru**, **Hüdayi Arıkan**, **Ahmet Atasoy**, **Ertan Soruhan**, **Sabahattin Kurt** ve **Nihat Yılmaz** şehit düşmüş, **Ertuğrul Kürkçü** ise sağ olarak yakalanmıştır.

Onlar Denizlerin idamını engellemek için Kızıldere’de gösterdikleri bu destansı direnişle devrimci dayanışmanın en güzel örneğini sergilediler. Tıpkı şehitlerin hesabının er ya da geç sorulacağını **Sinan Cemgillerin** ihbarcısı **Mustafa Morde-niz**’i sorgulayarak cezalandıran **İbrahim Kaypakkaya** ve yoldaşları gibi. Kızıldere, bir direniş manifestosudur, tıpkı 6 Mayıs gibi, tıpkı 18 Mayıs gibi... **Özgür gelecek, bu direnişlerin mirasına kan, can bedelli katkılar yapanların olacaktır.**

*Kaynak: **Turhan Feyzioğlu, Mahir**

GÜNDE DÜN...

24 Mart

1970. Adana Hapishanesi’nde 900 hükümlü ve tutuklu hapishane yönetimine karşı isyan başlatıldı.

25 Mart

1988. İstanbul’daki Metris Askeri Hapishanesi’nden 29 devrimci ve komünis tutsak firar etti.

27 Mart

1976. Dışişleri Bakanı **Çağlayan-gil** ile ABD Dışişleri Bakanı **Henry Kissinger** Washington’da **Savunma İşbirliği Anlaşması**’nı imzaladı. Bu anlaşmaya göre, Türkiye üslere izin verecek, Amerika Birleşik Devletleri de buna karşılık Türkiye’ye 4 yıl için 15 milyar lira verecekti.

1991. İstanbul Valiliği memur sendikalarını mühürletti. Bu olayı protesto eden 2000 kişilik memur grubuna polis saldırdı, 6 kişi yaralandı.

28 Mart

1939. Madrid, General Fransisco Franco’nun faşist güçlerinin eline düştü. **İspanya İç Savaşı** sona erdi.

31 Mart

1925. Şeyh Sait Ayaklanması’nın olduğu bölgede, **Divan-ı Harb** tarafından verilen idam cezalarının ayrıca onay gerektirmeden yerine getirilmesi hakkındaki kanun kabul edildi.

1 Nisan

1991. Türk Hava Yolları ve Havaş’ta çalışan 10.500 işçi greve başladı.

2 Nisan

1990. Siirt’in Batman ilçesinde 15 bin esnafın katıldığı kepenk kapatma eylemine kolluk güçleri saldırdı. Kepenkleri balyozlarla açtı.

3 Nisan

1949. 12 ülke Washington’da Kuzey Atlantik Antlaşma Örgütü’nü yani NATO’yu kuran anlaşmayı imzaladı.

4 Nisan

1951. Amerika Birleşik Devletleri’nde, atom bombası sırlarını Sovyetler Birliği’ne verdikleri iddiasıyla **Julius** ve **Ethel Rosenberg** ölüm cezasına çarptırıldı. Yargılama boyunca suçsuzluklarını tekrarlayan Rosenberglar 19 Haziran 1953’de elektrikli sandalyede idam edildiler.

1987. 12 Eylül 1980’den 1987’ye kadar 14 bin kişinin yurttaşlıktan çıkarıldığı açıklandı.

“Asker oca ında” bir “şüpheli” ölüm daha!

Faşist TC devletinin askeri kurumlarında ölümler sürüyor. Her yıl faşist TC ordusu tarafından yapılan ve inandırıcılıktan uzak açıklamalar eşliğindeki “şüpheli” ölüm haberleri birçok aileye ulaştırılıyor. Haber ulaştırılan ailelerin büyük çoğunluğunun Türkiye Kürdistanı’nda yaşayan veya bu bölgenin nüfusuna kayıtlı Kürt ulusuna mensup aileler olması dikkat çekici bir husus. Ancak uzun yıllardır defalarca karşılaşılan bu vakalar kamuoyunda fazla yankı bulamıyor. Tabii bunun çeşitli nedenleri bulunmakta. Kamuoyunun, yaşanan bu ölümlere karşı genel bir duyarsızlığını bir kenara bırakırsak, en önemli olgu olarak; faşist devletin tüm kurumlarıyla bu tür olayları kamuoyuna elinden geldiğince yansıtmamak, yansıyacaksa da çarpıtarak yansıtmak doğrultusunda gösterdiği “azami” gayreti görüyoruz. Ya yaşanan ölümler yok sayılacak ya da çeşitli kurgularla kamuoyuna sunulacak.

Bilindiği gibi faşist askeri yetkililerin ölümlerle ilgili en çok kullandığı ve en bariz, alışageldik açıklaması “intihar etti!” şeklinde oluyor. Yine bu açıklama haricinde birçok ölüm vakası da “eğitim zaiyatı”, “çatışmada öldü” veya “kaza sonucu öldü” olarak tutanak altına alınarak, yaşanan ölümler geçiştiriliyor, daha doğrusu üstü alalacele kapatılmaya çalışılıyor. Ancak biraz irdelendiğinde çok bariz olarak görülüyor ki “intihar”, “eğitim zaiyatı” denilen bu ölümler hiç de bahsedilen nedenlerle açıklanacak kadar “masum” değil.

90’lı yılların ortalarından bugüne kadar ki sürede askeri kurumlarda yaşanan ölümlerle ilgili, İHD, Mazlum-Der gibi kurumlar tarafından yapılan araştırmalar ortaya koyuyor ki “vatani görevini” yaparken ölen bu insanlarımız, “sivil” yaşantısında az çok devrimci, demokrat ve yurtsever bir duruş sergilemiş veya daha sonrasında sahiplenmiş, asker yaşantısında faşist askeri kurallara itaat etmemiş, en azından kendisine dayatılanlara sessiz kalmamış bireyler veya akrabalarından birileri devrimci mücadele içerisinde olmuş-olanlardan oluşuyor. Yani yaşanan ölümlerin büyük bir bölümü “siyasi infaz” olarak adlandırılabilir. Ölüm vakaları tek tek incelendiğinde, yaşamını yitirenlerin muhakkak şu veya bu biçimde, sisteme-devlete veya en hafifinden kuralara itaatsizlik, muhaliflik yönü taşıdığı görülebiliyor. Kısacası, tüm bu gerçekler ışığında değerlendirdiğimizde, yaşananların birer infaz olduğunu görebiliyoruz.

“Ağabeyin terörist, askerleri öldürüyormuş!”

Son olarak gerçekleşen ve yine askeri yetkililerce “intihar” olarak sunulan Yüksel Altun’un ölümü, bu gerçeği bir kez daha haykırıyor.. “Intihar” ettiği söylenen Yüksel ve yine ölümleri benzer id-

dialarla açıklanan daha öncekiler diyor ki; “biz intihar etmedik! Eğitim zaiyatı da değiliz, çatışmada da vurulmadık, arkadaşımızın silahından çıkan kurşundan da ölmedik. Bizler kimliğimizden, bizlerin veya ailelerimizin muhalif kimliklerinden-düşüncelerinden dolayı katledildik!”

“Bunalıma girmiş (!)”

Malatya-Kürecik’li yoksul bir Kürt ailesinin oğlu olan Yüksel Altun, 70 günlük askerken yeni gittiği “görev” bölgesi olan Aydın’a bağlı Umurlu köyü karakolunda 4 Mart günü akşam saatlerinde MP-5 silahı ile “intihar” etmiş olarak “bulundu.”

Devrimci bir geleneğe sahip Ümraniye-1 Mayıs Mahallesi’nde, ailesi ile birlikte yaşayan Yüksel, çevresinde sevilen, çalışkan ve ilerici-demokrat özelliği ile bilinen biri. Ayrıca abisi PKK davasından 6-7 senedir hapisanede tutuluyor. Yüksel uzun yıllar boyu askere gitmemekte direniyor. Yoksulluk, işsizlik vb. durumların yarattığı çaresizlik O’nun yo-

askerlerimizi öldürüp gömmüşler” biçiminde, dolaylı olarak tehdit ediliyor. Bunun üzerine endişelenen Altun, teyzesinin oğlunu arayarak kendisine yöneltilen tehditlerden bahsediyor. Teyzesinin oğlu ise kendisine, endişelenmemesi gerektiğini, hiçbir şey yapamayacaklarını söylüyor. İki gün sonra, yani 4 Mart Pazar günü, öldürülmeden 2 saat kadar önce, annesi ve babasıyla telefonda konuşuyor. Nasıl olduğunu soran ailesine iyi olduğunu, henüz kendilerine silah ve kamuflaj verilmediğini, 1 haftadır sivil dolaştıklarını aktarıyor. Aile, “iki saat önce konuştuğumuzla gayet iyiydi, iki saat sonra nasıl oldu da bunalıma girdi ve intihar etti?” diye tepki göstererek, anlatılan olayın uydurmaca olduğunu belirtiyor.

Görgü tanıklarının anlattıkları da resmi dilden aktarılanların uydurmaca olduğunu gösteriyor. Örneğin, intihar biçimi ile ilgili olarak “silahı duvara dayayarak (ve seriye alınmış) tetiğe basmış”

lunu da bir biçimde, bir daha geri dönmeyeceğini bilemediği “Asker Ocağına” düşürüyor.

Yüksel’in “intihar” haberi de yine diğer “zaiyatlar” gibi, eve gelen askeri yetkililerin aileyi “telkin” eden açıklamaları eşliğinde gerçekleşiyor.

Altun ailesi olayı öğrenir öğrenmez tüm acılarını içlerine gömüp, çocuklarının öldüğü karakola giderek yetkililerden bir açıklama almaya çalışıyor. Ancak kendilerine yapılan tek açıklama “bunalıma girerek intihar etmiş!” şeklinde oluyor. Bu durumu içlerine sindiremeyen ailenin olayla ilgili araştırma ve sorgulamaları onları, çocuklarının ölümünün bir intihar değil bir infaz olduğu gerçeğine götürüyor.

Altun ailesinden aldığımız bilgilere göre; askeri yetkililerin yaptığı açıklamalar ve intiharla ilgili bulgular çelişkili bir durum oluşturuyor. Altun’un akrabalarından birinin bize aktardığına göre olay şöyle gerçekleşiyor: 2 Mart günü Altun, 2 Astsubay tarafından çağırılıyor ve “ağabeyinin dosyası geldi, teröristmiş. Dağda

şeklindeki açıklama da inandırıcı değil. Çünkü solak olmamasına karşın, silahı kafasının sol bölümüne tutması ve sol parmağı ile tetiği çekmesi hem çelişkili hem de kafasına isabet eden iki mermi çekirdeği haricinde diğer mermi çekirdeklerinin hiçbir yerine gelmemesi ve yine bu çekirdeklerin etrafta hiçbir yere denk gelmemeleri gibi bir durum var. Ailenin karakolun yanında bulunan Umurlu köylüleriyle yaptıkları görüşmede köylüler o akşam önce bir silah sesi duyduklarını ve 15-20 saniye sonra seri şeklinde silah sesi duyduklarını belirtiyorlar. Bu ve buna benzer çelişkili bulgular ailenin çocuklarının ölümünün intihar olmadığını, infaz olduğunu düşündürüyor. Ve acılı baba öfkesini şöyle koyuyor ortaya: “Oğlumun intihar ettiğine dair inandırıcı bir belge, delil ve açıklama ortada yok. Kendilerine göre bir delil bir açıklama bulmuşlar, yok böyle oldu yok şöyle oldu. Ama beni tatmin edecek bir bulgu ortaya koyamadılar. Oğlum resmen kararlıkta karakolun dışındaki bir yere götürülerek orada infaz edilmiş! Bu olayın peşi-

Bilindiği gibi faşist askeri yetkililerin ölümlerle ilgili en çok kullandığı ve en bariz, alışageldik açıklaması “intihar etti!” şeklinde oluyor. Yine bu açıklama haricinde birçok ölüm vakası da “eğitim zaiyatı”, “çatışmada öldü” veya “kaza sonucu öldü” olarak tutanak altına alınarak, yaşanan ölümler geçiştiriliyor, daha doğrusu üstü alalacele kapatılmaya çalışılıyor. Ancak biraz irdelendiğinde çok bariz olarak görülüyor ki “intihar”, “eğitim zaiyatı” denilen bu ölümler hiç de bahsedilen nedenlerle açıklanacak kadar “masum” değil.

“Tören de, bayrak da istemiyoruz!”

Olayın gelişimine ilişkin kendi edindiği bilgileri bize aktaran akrabası ise; Yüksel’in iki saat önce ailesiyle yaptığı telefon görüşmesinin ardından nöbetçi astsubay tarafından, “**temizlik var, bir paspas al gel**” diyerek çağırılıp, karakol dışında bir yere götürüldüğünü söylüyor. Yine aynı akraba, “**bu saatten sonra nöbetçi Astsubay ortalıkta görünmüyor**” diyor. Ve akabinde Altun’un yakınlarında asker kıyafetli iki kişi tartışıyorlar. Tartışmanın bir yerinde içlerinde birisi elindeki MP-5 marka silahı Altun’a doğrultuyor ve bir el ateş ediyor. Daha sonra yere düşen Altun’a yaklaşıyor ve bir el daha ateş ediyor, ardından da bütün şarjörü havaya sıkarak boşaltıyor. O da yine bu olayı gören 3 köylünün olduğunu söylüyor.

Askeri savcının anlattıkları da neredeyse bir bütün olarak çelişkili ifadeler barındırıyor. Savcı Altun’un silahı otomatik olarak önce havaya sonra da ka-

lan iki kurşunu kendi kafasına sıkıldığını söylüyor. Ancak kafasına bir el ateş etikten sonra oluşan yaraya bakılırsa, ikinci el ateş etmesi pek mümkün değil. Ayrıca görgü tanığı köylüler seri ateşin ardından, aralıklarla iki kere tek el ateş edildiğini söylemişler. **(Bu arada köylüler, hemen Aydın’a giden Altun’un babasına, bu anlattıklarını inkâr ediyorlar.)** Bir diğer önemli nokta ise, yukarıda da aktarıldığı gibi, Altun’un ölümünden sonra yapılan kamera çekiminde silahı sol eliyle tuttuğu görülüyor, oysa Altun sağ elini kullanıyor. Tüm bunların yanı sıra, cenazeyi almaya giden Altun’un babası Hüseyin Altun’a en çarpıcı açıklama yine savcıdan geliyor, “**bu bahar havalarında askerlerin beynindeki 2 damar birleşip bunalıma giriyorlar ve intihar ediyorlar!**” Savcının, “oğlunuzu askeri törenle gömmek istiyoruz, size bayrak da göndereceğiz” sözlerine Hüseyin Altun, “**oğlumu resmen devlet öldürdü, şimdi ne yüzle askeri tören diyorsunuz. Tören de, bayrak**

da istemiyoruz” diyor. Oğlunun dosyasını isteyen Hüseyin Altun, dosyada “vatan haini aile” olarak fişlendiklerini görüyor. Hüseyin Altun, “biz vatan haini

isek, biz Alevi isek, Kürt isek, bizi istemiyorsanız kovun gidelim o zaman, bu memleket de size kalsın” şeklinde tepkisini ifade ediyor.

Yüksel Altun 1 Mayıs halkının sahiplenışı ile toprağa verildi

Cenazesi Adli Tıp’tan alınarak İstanbul 1 Mayıs Mahallesi’ne getirilen Altun, ailesi dostları ve 1 Mayıs halkının sahiplenışı ile toprağa verildi. Altun’un cenazesi Cemevi’nde kılınan cenaze namazından sonra, alkışlarla ve zılgıtlarla evinin önüne getirildi.

Oradan da Hekimbaşı Mezarlığı’na götürülerek defnedildi.

Bugün bu topraklarda süregiden faşist sistemde, Yüksel Altun, “**intihar etti!**” denilerek veya daha başka yalanlarla infaz edilip katledilen ne ilk kurbandı ne de son kurban olacaktır. Bugün Umurlu Karakolu’nda katledilen Yüksel’di, yarın bir başka karakolda, kışlada veya siperde katledilen Cannerler, Denizler olacaktır. Tabii bizler yaşananlara sessiz kalıp, “**kader**” deyip, geleceğimizi çalanlara boyun eğdikçe.

(Kartal)

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü coşkuyla kutlandı!

VIYANA

VTİD Yeni Kadın komitesi çeşitli etkinlikler düzenledi. İlk etkinlik 8 Mart günü saat 14:00’de **Keplerplatz**’ta Yeşiller’le birlikte yapılan miting oldu. Mitingte 8 Mart’ı anlatan çeşitli konuşmalar yapıldı ve bildiriler dağıtıldı. **Nergiz Halk Oyunları Ekibi**’nin yapması gereken gösteri yağmurdan dolayı yapılamadı. Yine aynı gün saat 17:00’de Avusturya’lı gruplarıyla birlikte bir yürüyüş yapıldı.

11 Mart tarihinde 8 Mart’a ilişkin kültürel bir etkinlik yapıldı. Kısa bir açılış konuşması ve saygı duruşuyla başlayan etkinlik, ATİK Yeni Kadın tarafından gönderilen yazının okunmasıyla devam etti.

Etkinliğe seslendirdiği Kürtçe türkülerle **Gülten** de destek sundu. Hazırlanan belgeselin gösterilmesinden son-

ra Nergiz Halk Oyunları Ekibi’nin gösterisiyle ilk bölüm bitirildi.

İkinci bölüm, koro ve şiir grubunun seslendirdiği marşlarla başladı ve skeçle devam etti. 8 Mart ilişkin bir yazının okunmasından sonra **Gelecek Halk Oyunları** (Küçükler) güzel bir gösteri sundu. Son olarak **Grup Serzeniş**’in verdiği müzik dinletisiyle etkinlik son buldu.

BERLİN

Her yıl olduğu gibi bu yıl da, 8 Mart şenlik olarak ele alındı. Şenliğimiz, saygı duruşundan sonra günün anlam ve önemini belirten açılış konuşması ile başladı. Sonra sırasıyla halk oyunları gösterimi, çeşitli sanatçılar, şiirler ve halaylarla devam etti.

Bu yıl ki 8 Mart geçen yıla göre daha nitelikli, örgütlü ve düzenliydi. Ön hazırlığı iyi yapılmış bir şenlik oldu.

Açılış konuşması için sahneye gelen kadın arkadaşımız ulusal, sınıfsal ve cinsel baskıya karşı mücadelenin önemini ve kadının toplumdaki yerini anlattı. Daha sonra halk oyunları gösterimi sunuldu. Ozanlarımız ise coşkulu parçalarıyla iyi bir müzik dinletisi sundular. Enternasyonal dayanışmanın örneği olarak sahneye çıkan Alman Nümme Grubu ise geçen yıl olduğu gibi kitleden beklenen ilgiyi gördü ve “**Yaşamın enternasyonal dayanışma**” sloganları ile coşkulu anlar yaşandı. Aralarda okunan şiirler şenliğimize ayrı bir güzellik kattı.

Kadın önderlerin ve savaşçıların yaşamlarının canlandırıldığı bölüm ise müzik eşliğinde oldukça ilgi odağı oldu. Şenlik halaylarla son buldu. (ATİF-Berlin Türkiyeli İşçiler Derneği-Kadınlar İnisyatifi)

AVUSTURYA

Innsbruck Bölgesi’nde 2 Mart günü bir panel düzenledik. Panele katılım olumlu idi. “**Sanat ve kitle iletişiminde kadın**” konulu panele Yazar **Mine Ergen**, Gazeteci Yazar **Fatma Dikmen** ve ATİK-Kadınlar Komisyonu Başkanı **Zeynep Şakar** katıldı. Ayrıca 4 Mart günü Linz Bölgesi’nde bir panel örgütlendi. 10 Mart günü de yapılan mitingle sokaklara sesimizi taşıdık. Ardından imza kampanyası (3 Iraklı kadın direnişçinin idamı ile ilgili) yaptık.

Ardından **Wörgl Bölgesi**’nde de bir

etkinlik ve panel yapıldı.

Avusturya Yeni Kadın örgütlenmesi

LA CHAUX-DE-FONDS

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü 10 Mart Cumartesi Günü la Chaux-de-Fonds’da 2003 yılından bu yana faaliyetlerini sürdüren Echo du Silence (Sessizliğin Yankısı) Derneği’nin düzenlediği bir etkinlikle ve 100 kişiye yakın katılımıyla kutlandı.

Dernek adına kısa bir açılış konuşması yapan kadın arkadaşımız sözlerini “**Echo du Silence olarak 8 Martları insanca yaşamı, emeği, onuru savunan, zulme başkaldıran kadın erkek herkesin günüdür**” diyerek bitirdi. (İsviçre Neuchatel kantonu)

İşçi-köylü'den

Saldırı dalgasını, devrim dalgasına dönüştürelim

Son birkaç haftalık gazeteleri gözden geçirmekle dahi, ülkemiz egemen sınıflarının ve onların siyasi temsilcilerinin nasıl bir kriz içinde debelendiğini, buna karşı da her zaman olduğu gibi toplumun en dinamik, hareketli ve geleceğe dönük mezar kazıcıları olan toplumsal muhalefete saldırdığını görmek mümkün.

Bu saldırıya neden olan Türkiye egemen sınıflarının krizi bugün gözlerden kaçmayacak derecede ekonomik ve toplumsal yaşamın her alanında kendini gösteriyor. Bir süredir propagandası yapılan ekonomik durumun iyiye gittiği, artık neredeyse “düze çıktığımız” iddialarına karşın bunun halkın yaşamında bir değeri olmadığı açıktır. Ki halkın yaşamını “bir kenara bıraksak” dahi, egemenler için de durumun iyiliğinden bahsetmek mümkün değil. Emperyalizme bağımlı ekonomik yapısı ve sürekli krizine ek olarak son süreçteki ekonomik dalgalanmalar ve buna bağlı olarak kriz sinyalleri emperyalist-kapitalist sistem içindeki tüm ülkeleri olduğu gibi Türk egemen sınıflarını da ciddi bir şekilde etkilemekte ve düşündürmektedir. **Ancak emperyalizmden bağımsız bir politika geliştirmesi ve uygulaması mümkün olmayan Türk hâkim sınıfları, bu süreci de emekçi halkın sırtından atlatmayı planlamaktan başka bir şey yapamıyor/yapamaz.** İşte onu bu denli saldırgan ve pervasız yapan da bu durumdur.

Bir yandan iç politikada (kuşkusuz uluslararası politikadan bağımsız olmamak koşuluyla) yaşadığı çatışmalar diğer yandan özellikle Ortadoğu gibi sürekli kaygan ve tehlikeli bir zemine sahip bir bölgede bulunması nedeniyle

içinde bulunduğu krizi iki kat büyütmektedir. Irak ve Afganistan'da ABD emperyalizminin içine düştüğü çıkmaz, buna karşın Irak'taki tek dayanak noktası olan Irak Kürdistanı'nda uşaklarının karşı karşıya kalması ile daha tehlikeli bir boyuta yükselmektedir. Bu çelişkinin bir yanında “**ne olursa olsun, uşaklar efendilerinin sözünden çıkamazlar**” gerçeği yatarken diğer yandan ABD emperyalizmi için bölgedeki dayanak noktalarındaki istikrarsızlığın onun bölgedeki pozisyonunu ciddi olarak etkileyeceği öngörüsü bulunmaktadır. Yani I. Kürdistanı'ndaki işbirlikçi Kürt önderliği ve TC devleti ABD emperyalizminin icazeti altında ve onun talimatlarıyla ekonomik, politik ve siyasi bir hat izlemektedirler. **Bu iki uşak arasındaki çelişki/çatışma bir yere kadar ABD emperyalizminin de işine yaramaktadır.** Ancak meselenin içinden çıkılmaz bir noktaya evrilmesi kuşkusuz en başta yine kendisini etkileyecektir. Bu durumda, ABD emperyalizminin bir yandan TC devleti için bir “sınırötesi” operasyonu sıcak bir gündem olarak tutması (ve belki de gizli görüşmelerde onay vermesi) diğer yandan da işbirlikçi Kürt önderleriyle “**arayı açmaması**” gerekmektedir. Kuşkusuz bunca sıcak bir bölge için yapılması gereken değerlendirmenin sadece küçük bir yönüdür bu, yoksa alternatifler, olasılıklar, çelişkiler onlarca değerlendirmeyi gerektirmektedir.

TC devletinin tek sıkıntısı bu değildir kuşkusuz. Seçimlerin yaklaştığı bir süreçte ülke içinde de ciddi anlamda rahatsızlıklar, homurdanmalar, tepkiler çeşitli şekillerde ortaya çıkmakta. Halkın yaşam düzeyi öylesine düşmüş-

tür ki, artık sahte TÜİK verileri bu açığı kapatmakta zorlanmaktadır. İşsizliğin geçtiğimiz yıl sonu itibarıyla tek rakamlı hanelere düştüğü sahtekarlığına kargalar bile güler. İş ve işçi bulma kurumlarından alınan verilerle yapılan (ki bunların dahi gerçekliği kuşkuludur) rakamsal değerlendirmeler (bu rakamlar içinde bu kurumlara başvurmayan, iş bulma umudunu yitirmiş, kayıtsız on binlerce insanın yanında gizli işsizlik denilebilecek gelecekte bir umudu olmayan binlerce gencin varlığı da yer almamaktadır) bir yana sadece ülkedeki “**asayiş suçları**” oranlarındaki patlama ve hapisanelerin dolup taşması dahi bu yalanları boşa çıkarmaktadır. Emniyet Genel Müdürlüğü'nün yaptığı açıklamada ye alan verilere göre 2006 yılında “**asayiş suçları**”nın % 61 oranında, şahsa karşı işlenen suçların % 62 oranında, mala karşı işlenen suçların ise % 60 oranında arttığını öğreniyoruz. Yani geçtiğimiz yıl her 40 saniyede bir birilerinin canına yada malına kastedildi. Bu “**asayiş suçlarının**” içindeki en önemli yeri ise kapkaç ve hırsızlık oluşturuyor. 2005 yılında 7 bin 168 olan kapkaç sayısı 2006 yılında 12 bin 154'e fırlamış durumda. Bunun yine bir sonucu olarak hapisanelerin de dolup taşıdığını öğreniyoruz. **28 Şubat 2007** tarihi itibarıyla hapisanelerde bulunan tutuklu ve hükümlü sayısı 77 bin 427'e çıkmış durumda. Bu rakamla hapisaneler 1980 AFC sonrası dışında, tarihinin en kalabalık dönemini yaşıyor. Kuşkusuz tüm bu rakamlar birer sonuçtur. Rakamlardaki bu artışın ana nedeni ise kuşkusuz halkın içinde bulunduğu işsizlik ve yoksulluktur.

İşte bu sıkışmışlık ve kriz ortamında egemen sınıfların saldırıları da pek tabii ki artmaktadır. Bugün bu saldırganlığı özelde Kürt Ulusal Hareketine yönelik olarak daha açık ve bariz bir biçimde görüyoruz. Efendisi ABD emperyalizminden sınır ötesi operasyon için açıktan bir onay verilmemiş görünmekle birlikte Kürtlere ve Kürt Ulusal Hareketine karşı büyük bir “**sınır içi**” operasyon gerçekleştirilmekte.

Bir yanda **Demokratik Toplum Partisi**'nin bütün il ve ilçe binaları sırayla basılırken onlarca DTP yöneticisi çeşitli nedenlerle tutuklanmakta. Özellikle 1 Şubat itibarıyla başlatılan saldırganlık furcasından 15 Mart tarihine kadar DTP'nin 18 il ve ilçe örgütü binasına yapılan baskınlarda 258 kişi gözaltına alınırken, bunların 70'i DTP'li yönetici ve üyelerden oluşuyordu. Bu süreçte 102 kişi tutuklanırken, bunların 35'i DTP'li yöneticilerden oluştu. Yine aynı süreçte soruşturmadan geçmeyen DTP'li hemen hemen kalmadı. Parti eşbaşkanlarının da aralarında bulunduğu çok sayıda il ve ilçe başkanı, yöneticiler ve parti üyeleri hakkında çeşitli dava ve soruşturmalar açıldı. Partinin bazı binalarının camları kırıldı, yakınlarında bombalar patlatıldı. Ancak bu saldırıların hiçbirisi 15 Mart itibarıyla son bulmadı, gözaltı, soruşturma ve tutuklama saldırısı tüm hızıyla sürüyor.

Kürt halkına yönelik bu saldırıların en önemli ayaklarından birini de hiç kuşkusuz A. Öcalan'a yönelik zehirlenme iddiası oluşturmaktadır. Osmanlı geleneğinin sürdürücüsü ve sahiplenicisi olan TC egemenleri açısından hiç de yadırganacak bir durum olmayan bu saldırı, Kürtlerin büyük tepkisi ve eylemleriyle karşılanmıştır.

Bu saldırıların sadece ulusal hareketle sınırlı olduğunu/olacağını düşünmek büyük bir gaffet olur. Bugün egemenlerin en büyük histerisi ve korkusu Kürt Ulusal Mücadelesinin başarı kazanması ve egemenlik-sömürü alanlarının bir bölümünün el değiştirmesidir. Ancak stratejik olarak esas korkusu devrim ve sosyalizmdir. Bu yüzden sadece sıranın diğer kesimlere/bizlere geleceğini de beklememek adına değil, ama daha da önemlisi Türkiye devriminin önemli bir bileşeni olan Kürt halkının yanında olmak ve bu saldırılara karşı onlarla birlikte set olmak için tüm ilerici, devrimci, demokratik güçlerle birleşmek ve saldırı dalgasını devrim dalgasına dönüştürmek olmazsa olmazdır.

X Mersin Serbest Bölge iflçileri ifl b>rakt>!

Mersin Serbest Bölge'de çalışan tekstil işçileri, ücretlerinde iyileştirme yapılması ve başta çalışma saatleri olmak üzere sosyal haklarının düzenlenmesi talebiyle **17 Mart tarihinden itibaren iş bırakma eylemine başladı.** Serbest Bölge'de çocuk işçi çalıştırma oranının çok fazla olduğunu da belirten işçiler, çocuk işçi çalıştırılması uygulamasının da sona erdirilmesi talebinde bulundular. 6 binden fazla işçinin çalıştığı **Serbest Bölge'de haklarını almak üzere harekete geçen 1000'in üzerinde işçi, 17 Mart tarihinde sabah saat 07.00'de Serbest Bölge girişinde bir araya geldi.** Sloganlarla taleplerini haykıran

işçiler, servisleri teker teker durdurarak işçi arkadaşlarını eyleme destek vermeye davet ettiler. İşçilerin büyük çoğunluğu da yapılan eyleme destek verirken, eyleme katılmayanlar iş yerlerine yürümek zorunda kaldılar. **Aldıkları karar gereği hiçbir servisi Serbest Bölge'ye almayan işçilerin bedenleriyle ördükleri barikatın üzerine aracını süren bir şoför, iki işçinin yaralanmasına neden oldu.** Bu provokatif harekete rağmen işçiler sloganlarıyla, türkü ve halaylarıyla çalışma saatlerinin fazlalığını, çocuk işçi çalıştırılmasını ve ücretlerin düşüklüğünü protesto ettiler.

(Mersin)

Adana

Adana **Mimar Sinan Açık hava Tiyatrosu**'ndaki kutlamalarına yaklaşık 30 bin kişinin katıldı. Mitingin açılış konuşmasını DTP İl Başkanı **Ali Aslan** yaptı. Aslan'ın ardından DTP PM Üyesi **Nazmi Gür** bir konuşma yaptı. Konuşmalar sık sık sloganlarla bölündü.

Konuşmalardan sonra **Xero Abbas** sahneye çıktı. Daha sonra sahne alan İran Kürtlerinden Suzana Bermani, parçalarını seslendirdi. Ermenice, Arapça ve Kürtçe parçalar seslendirilen Bermani uzun süre sahnede kaldı. Etkinlik **Koma Pel**'in söylediği şarkılar ile sona erdi.

Bursa

Saat 10:30'da **Gökdere Bulvarı**'nda **DTP**, **EMEP**, **DSP**, **DHP**, **SDP** tarafından organize edilen mitingde **Partizan**, **BDSP** ve **HÖC** de pankartlarıyla katıldı. Partizan kitlesi mitingde "**Emperyalizme, ırkçılığa ve şovenizme karşı Newroz ruhunu kuşan**" pankartı ve flamalarla katıldı. Bursa'nın birçok ilçelerinden

gelen kitle engellediği için miting programı geç başladı. Saygı duruşu ile başlayan mitingün açılış konuşmasını DTP Bursa İl Başkanı **Hüseyin Diken** yaptı. Tertip Komitesi DTP MYK üyesi Şaban Atlan konuşma yaparak halkın Newroz'unu kutladı. Devletin bütün provokatif tavırlarına rağmen 2000 aşkın kitlenin katıldığı mitingde coşkun az gözlemlendi. Miting söylenen türküler ve halaylarla sona erdi.

İzmir

Her yıl olduğu gibi bu yıl da Newroz öncesi devlet terör estirdi. Yapılan ev baskınlarıyla, tutuklamalarla, yasaklamalarla Newroz kutlamalarına katılım düşürülmeye, kutlamalar engellenmeye çalışıldı. İzmir'de son iki hafta içinde 27 DTP'li gözaltına alındı bunlardan 8'i tutuklandı. 18 Mart'ta yapılmak istenen mitingde izin verilmedi. Yine yoğun katılımı engellemek için **Gündoğdu Meydanı**'na da izin verilmedi.

Tüm bunlara rağmen 21 Mart günü Buca Hipodrom Meydanı'nda binlerce kişinin katılı-

myla kutlandı. Saat 11:00'de alana girişler başladı. Provokatif ve saldırgan tutum içindeki polis, alana girerken **Alinteri** okurlarına saldırarak 6 kişiyi gözaltına aldı ve Bozyaka Polis Karakolu'na götürdü. Gözaltına alınanların çeşitli yerlerinden yaralandı. Yine **Mücadele Birliği** pankartına da saldırarak bir kişiyi yaraladı.

Saat 12:30'da başlayan programda kurumlar ve Tertip Komitesi adına yapılan konuşmalarda son dönemde yapılan saldırılar kınanırken, barış mesajları verildi. Newroz mitingine Partizan'da "**Newroz piroz be**", "**Newroz isyanını her tarafa yay**" vb. dövizler ve flamalarla katıldı. "**Kürt ulusuna özgürlük halk savaşıyla gelecek**", "**Newroz serhildane**" vb. sloganları atan Partizancılar kitle tarafından alkışlandı. Miting müzik dinletileri eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi.

Mersin

Saat 10:00'da Metropol miting alanında başlayan coşku saat 16:00'ya kadar sürdü. Yak-

laşık 40 bin kişinin katıldığı eylemde çocuğundan, yaşlısına kadar tüm kitle aynı tepkilerini dile getirmiştir. 17 Mart'ta yapılması planlanan Newroz'a Emniyet müdahale edip izin veremeyerek, hafta içine alma planlarıyla katılımı azaltmak istemiştir.

Mitingin başlamasıyla beraber, mesajlar okunmuş, kısa müzik dinletisi verilmiş, konuşmalar yapılmıştır. Daha sonra Mazlum Çimen'in sahne almasıyla beraber kitlenin coşku su artmıştır. Sık sık "**Biji serok Apo**" sloganı atılmış, Abdullah Öcalan'a yapılan uluslar arası komplo kınanmıştır. Mitingde diğer katılımcıların sa ESP, Halkevi, EMEP ve DHP yerlerini almıştır. Partizan kitlesi sloganlarıyla "**Kürt ulusuna özgürlük, Halk Savaşıyla gelecek**", "**Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypaykaya**", "**Dersim, Tokat, Erzincan savaşıyor Partizan**" vb. sloganlar ve "Biji Newroz, yaşasın halkların kardeşliği" pankartıyla alandaki yerini almıştır.

4. Yılında işgal lanetlendi!

Direnış sürüyor, sürececek!

20 Mart Salı günü saat 13.00'de **Kartal Meydanı**'nda biraraya gelen **Partizan**, **HKM**, **İLPS**, **ESP**, **EKD**, **BDSP**'nin ortak örgütlediği eylem, meydana kısa bir yürüyüşün ardından yapılan açıklama ile başladı. Açıklamada, ABD emperyalizminin birçok ülkeye "**demokrasi**", "**insan hakları**", "**özgürlük**" vb. vaatlerle ve bir dizi yalanla girdiğini, ancak masum halkları katlettiğini vurgulayan ifadeler yer verildi. "**Emperyalistler orta doğudan elinizi çekin! Yaşasın halkların kardeşliği!**" pankartının açıldığı eylemde, basın metnini kitle adına **Suzan Zengin** okudu. Zengin, "Bizler bugün burada, Irak işgalinin 4. yılında biraraya gelen kurumlar olarak, bir kez daha, başta ABD emperyalizmi olmak üzere, tüm işgal güçlerine ve onların yerli uşak ve işbirlikçilerine karşı öfkemizi haykırıp direnen Irak halkının ve de tüm direnen halkların yanında olduğumuzu ilan ediyoruz" dedi. Eyleme Genel-İş Sendikası 3 No'lu Bölge Başkanı **Veysel Demir**, EMEP Kartal İlçe Yöneticileri, **Eğitim-Sen 5 No'lu Şube** de destek verdi.

İşgal karşıtı eylemler...

* **Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu**'nun çağrısıyla biraraya gelen çeşitli kurumlar, öğle saatlerinde **Numune Hastanesi** önünde toplanarak buradan **Kadıköy İskele Meydanı**'na doğru yürüyüşe geçti.

Kortejin en önünde "**Bush dön evine**" pankartı yer aldı. **TMMOB**, **KESK**, **ÖDP**, **Eczacılar Odası** da pankartlarıyla yürüyüşte yer aldı. Kortejlerin miting alanına girmesiyle başlayan etkinlik programı kapsamında yapılan konuşmalarda işgalin bir an önce son bulması istendi. Filistin Halk Kurtuluş Cephesi lideri Ahmaad Saadat'ın eşi **Abla Saadat** burada yaptığı konuşmada, ABD'nin saldırılarına karşı Irak, Filistin, Afganistan ve İran'da halkların direndiklerini hatırlatarak,

"**Biz özgür olarak doğduk, özgür yaşayacağız. Kimse bizi köleleştiremeyecek**" dedi.

TMMOB Genel Başkanı **Mehmet Soğancı** ve KESK Genel Başkanı **İsmail Hakkı Tombul** da yaptıkları konuşmalarda direnişe destek mesajları verdi. Etkinlik **Bulutsuzluk Özlemi**'nin verdiği müzik dinletisiyle son buldu.

* Yine aralarında **HÖC**, Halkevleri, **TKP**, **ÇHD**, **Pir Sultan Abdal Kültür Derneği**'nin bulunduğu kitle de Taksim AKM önünde biraraya gelerek buradan Dolmabahçe Meydanı'na doğru "**Emperyalizm Yenilecek Direnen Halklar Kazanacak Yaşasın Halkların Kardeşliği**" yazılı pankart eşliğinde yürüdü. Çeşitli sloganların atıldığı eylemde ortak açıklamayı okuyan Halkevleri Genel Başkan Yardımcısı **İlknur Birol**, işgalde 3 binin üzerinde askerinin yaşamını yitirdiği, 20 bininin de yaralandığını ve işgale katılan askerlerden yarısından fazlasının ruhsal sorunlar yaşadığına dikkat çekti.

* 20 Mart günü Taksim'de biraraya gelen **DİSK**, **KESK**, **TMMOB**, **TTB** gibi kurumlar da Taksim Gezi Parkı'ndan Dolmabahçe Sarayı'na kadar yürüdü. "**Irak'ta savaşa ve**

işgale dur de", "**Emperyalist işgale son Irak halkına özgürlük**" yazılı pankart açan yüzlerce kişi, meşaleler yakıp, düdüğü ve alkış sesleri ile Dolmabahçe'ye yürüdü.

Kitle adına açıklama yapan KESK Genel Başkanı **İsmail Hakkı Tombul**, ABD'nin Irak işgalini "**tarihin en utanç verici olaylarından biri**" diye nitelendirdi.

bugün sadece işgal altındaki ülkeler için değil, tüm dünya emekçi halkları için ölüm-kalım meselesidir" denildi.

Malatya

Malatya'da da Eğitim-Sen'in çağrısıyla biraraya gelen demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler, ABD'nin Irak'ı işgalini protesto etti. Eğitim-Sen önünde biraraya gelen kitle, meşalelerini yakarak yolu trafiğe kapattı ve yürüyüşe geçti. **Eski Soykan Parkı**'nda yapılan açıklamayla kitle tekrar Eğitim-Sen'in önüne kadar sloganlar eşliğinde geri döndü. Eyleme Malatya YDG'de katılarak destek verdi.

Belediye-çfl üyelerinden Irak iflgali protestosu

Belediye-İş Sendikası İstanbul Şubeleri **20 Mart** günü sendika binaları önünde bir araya gelerek Irak işgalini protesto etti. Açıklamada, "**Kahrolsun emperyalizm, yaşasın Ortadoğu halklarının direnişi**" ve "Savaşa hayır" yazılı siyah pankartlar açıldı. "**Yaşasın halkların kardeşliği**", "Emperyalizm yenilecek Irak'ta direniş kazanacak" sloganlarının atıldığı eylemde, açıklama yapan Belediye-İş 3 No'lu Şube Başkanı **Hüseyin Ayrıılmaz**, Amerika ve müttefiklerinin Irak'ı işgalinin 4. yılında, Irak'taki vahşetin halen sürdüğünü ifade etti. Eylem atılan sloganlar ile sona erdi. (İstanbul)

İzmir

* 20 Mart günü saat 13:00'de eski Sümerbank önünde bir açıklama yapan İÇİ, "**İşgale, katliamlara, tecavüzlere, idamlara inat umut emperyalist saldırganlığın bağrında büyüyor-İzmir Cezaevi İniyatifi**" imzalı pankart açarak, işgali lanetleyen sloganlar attı. Eylemciler protesto için gözlerini siyah bantla kapattılar. **Mihriban Karakaya**'nın yaptığı açıklamada "**İşgal altındaki Irak halkının çığılgı olalım**" çağrısı yapıldı.

*Yine aynı gün saat 12:00-18:00 arasında Kemeraltı girişinde **Partizan**, **ESP**, **Alinteri**, **BDSP**, **Devrimci Hareket** ve **Emperyalizm ve Siyonizm Karşıtı Birlik** (HÖC, Kaldıraç, Ege 78'liler, EHP) tarafından bir resim sergisi açıldı ve işgale karşı direnişi anlatan bildiriler sesli ajitasyon yapılarak dağıtılarak, insanların işgale ilgili düşüncelerini ifade etmeleri içinde bir defter açıldı.

Aynı bileşen saat 18:00'da da Kemeraltı girişinde bir basın açıklaması yaptı. Yapılan açıklamada emperyalizmin ve onların uşak pozisyonundaki TC'nin politikaları teşhir edilirken, "**Anti-emperyalist mücadele**

NEWROZ PİROZ BE!

Yüreklere yanan Newroz ateşinin sıcaklığıyla halkımızın Newrozunu kutluyoruz", "Newroz piroz be" vb. pankartlar açıldı.

Mazlum Doğan'ın fotoğraflarının taşındığı eylemde DTP'lilere yönelik saldırılar kınandı.

Van

Van'da sabah saatlerinden itibaren yerel giysilerini giyen kadınlar, çocukları, gençler binlerce kişi kutlamanın yapılacağı Van Kalesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Binlerce kişinin toplandığı kutlama alanında yeşil kırmızı sarı flamalar açıldı.

Malatya

Malatya'da yapılan Newroz kutlaması saat 12.00'de Şeker Stadyumu'nda başladı. Yüzlerce kişinin katıldığı mitingde ilk olarak DTP Eşbaşkan Yardımcısı Osman Özçelik Newroz ateşin alkış ve zılgıtlar eşliğinde yaktı.

Daha sonra DTP İl Başkanı Nuray Kılınç açılış konuşmasını yaptı.

lerden 3'ü daha vücutlarına aldıkları kurşunlarla yaralandı.

Ayrıca birçok Kato dağı çevresinde bulunan yüksek tepelerde ataşlar yakan halk, Cudi ve Gabar dağı eteklerinde de ateşler yakarak Newroz'u kutladı.

Hakkari

Yüksekova'da düzenlenen ve 40 bin kişinin katıldığı Newroz kutlamasında "Genç

Kürt halkı, baskılara inat Newroz'a sahip çıktı!

Ortadoğu halklarının direniş, isyan ve mücadele günü Newroz, 21 Mart günü İstanbul'da Zeytinburnu Kazlıçeşme'de coşkuyla kutlandı.

İstanbul'un çeşitli semtlerinden otobüslerle Kazlıçeşme'ye gelen Kürt emekçiler devletin baskılarını, Newroz'u engelleme girişimlerini boşa çıkararak isyan ve direniş geleneğine sahip çıktı.

İstanbul'da 18 Mart'ta yapılması düşünülen Newroz kutlaması, Emniyet'in "Çanakale şehitlerinin yıldönümü" olduğu gerekçesiyle "provokasyon olabilir" gerekçesiyle reddedilmiş, ardından 25 Mart için yapılan başvuruda önce kabul edilmiş, ancak sonra iptal edilmişti. Son olarak 21 Mart için yapılan başvuruya izin verilmiştir. Yapılan başvurular keyfi gerekçelerle reddedilerek, katılımı düşürmek amaçlanmıştır. 21 Mart öncesi semtlerde yapılan eylemlere de azgınca saldırılmış, Demokratik Toplum Partisi'nin il ve ilçe başkanlıkları basılmış, Gündem gazetesi kapatılmıştır. Ancak, Kürt halkı yüzyıllardan beri hiç de yabancı olmadığı bu inkar ve imha politikalarına karşı yine alanlardaki yerini almıştır.

Newroz'un rengi sarı, yeşil, kırmızı oldu

Sabah saatlerinde oluşturulan kortejler saat 12:00 sıralarında alana doğru yürüyüşe geçerken, pek çok semtten gelen otobüslerde insanlar alana aktı. Diğer yandan ise, erken vakitlerde alana gelen pek çok insan davul ve zurnalarla halaylarına başlamışlardır.

Saatler 12:40'ı gösterirken Abdi İpekçi Stadi'nin yanından harekete geçen kortejler alana vardı. Mitinge ESP, DHP, Partizan, Tekstil-Sen, Limter-İş, KESK İstanbul Şubeler Platformu gibi örgütler de katıldı.

Partizan okurları mitinge "Newroz Serhildan e!" yazılı ve Partizan imzalı pankart ile katıldı ve "Türk, Kürt, Ermeni,

Yaşasın halkların kardeşliği", "Kürt halkına özgürlük Halk Savaşı ile gelecek", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Gerilla onurdur, onuruna sahip çık", "Mazlum Doğan yaşıyor, Kürt halkına bin selam" vb. sloganları haykırdı.

Kortejlerin de gelmesi ile kitle tamamlandı ve etkinlik başladı. Newroz'u örgütleyen tertip komitesi ve diğer kitle örgütleri adına yapılan açıklamada son süreçte artan saldırılara da değinildi.

Miting de Cihat, Ozan Ferhat, Grup Munzur ve Koma Rewşen sahne aldı.

Diyarbakır

Diyarbakır'da ise daha sabah saatlerinden on binlerce kişi Newroz alanına akın etti. DTP'li başkanların alana girmesinin ardından barış ve demokrasi mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından alandaki kitle hep birlikte "Şehit namirin" sloganını attı. Açılış konuşmasını DTP Diyarbakır İl Başkanı Vekili Musa Farisoğulları yaptı.

Konuşmanın ardından Dicle Fırat Kültür Merkezi'ne bağlı Rojamed adlı müzik grubu sahne aldı. Ardından Ermeni Sanatçı İlia Simonia bir konser verdi.

Alanda "Zehirin panzehiri direnmektir" şeklinde açılan pankart dikkat çekerken, PKK'nin kurucularından Kemal Pir, M. Hayri Durmuş, Mazlum Doğan'ın fotoğrafının yer aldığı dev bir poster alandaki binaya asıldı.

Newroz'un sona ermesinin ardından dağılan kitleye polis saldırdı. Saldırı sırasında polis gaz bombası kullandı. Kutlamalar sırasında 70 kişinin gözaltına alındığı öğrenildi.

Şırnak

Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Teveler köyünde 20 Mart akşamı Newroz kutlaması yaparken jandarmanın ateş sonucu Mehmet Ateş isimli bir kişi yaralandı. Yoğun bakıma alınan Ateş'in yanı sıra köylü-

TMLGB militanları Newroz'u kutladı!

* Tarsus'ta genelini emekçi Kürt halkının oluşturduğu Şahin Mahallesi'nde 18 Mart Pazar günü biraraya gelen TMLGB sempatanları Newroz'u illegal bir kitle gösterisi düzenleyerek kutladı. Yaklaşık 60 kişinin katıldığı ve imzasız "Newroz Piroz Be" pankartının açıldığı ve yolun üç tarafının barikatlarla kapatıldığı eylemde, "Disa disa serhildan, azadiya Kürdistan", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Newroz isyandır, isyan dağlarda", "Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı", "Kürt ulusuna özgürlük Halk Savaşı'yla gelecek" sloganları atılmış ve kitleye dönük ajitasyon konuşmaları yapılmıştır. Newroz ateşinin yakılıp sloganların atılmasından 15 dakika sonra terörle mücadele şubesi araçları Newroz'un kutlandığı yere gelmiş fakat kitle tarafından taşlanmıştır. Kitlenin öfkesinden ve örgütlü gücünden korkan düşman püskürtülmüş ve halkın olumlu tepkisini zılgıt ve alkışlarla almıştır.

Militanlar yaptıkları açıklamada "bizler biliyoruz ki, halkımızın istek ve taleplerinden onların sorunlarında yola çıkarak ve onları dahil ederek gerçekleştirdiğimiz eylem ve etkinlikler halkımızı biz devrimcilere daha da yakınlaştırmakta ve

düşmanında bizden korkup ellerinin kollarının bağlanmasına yol açacaktır" dediler. Açıklama "Yaşasın partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TIKKO, TMLGB" sloganı ile son buldu.

*Yine elimize ulaşan bir habere göre TKP/ML TMLGB militanları Sarıgazi'de bir eylem yaparak Newroz'u kutladı. Militanlar yaptıkları açıklamada "Kürt halkının bin yıllar önce yakmış olduğu isyan ateşini selamlamak ve yakılan isyan ateşini yükseltmek emperyalizme ve uşaklarına karşı, emekçi, yoksul halkımızın, halk gençliğinin tek kurtuluş yolu Halk Savaşı'na katılarak isyan ateşini büyütmeğe geçmektedir. Ancak bu şekilde Demokratik Halk Devrimi mücadelesini geliştirebiliriz. Bizler de TMLGB militanları olarak bu perspektif doğrultusunda 18 Mart tarihinde sabah saat 7:0000'de Sarıgazi Demokrasi Caddesi üzerinde bulunan bir marketin kenkenlerine 'Newroz'un kızılığında Halk Savaşı yolunda, TMLGB saflarına' TKP/ML TMLGB imzalı bomba süsü verilmiş pankart astık. Aldığımız bilgilere göre pankartımız saat 11:00'e kadar asılı kalmıştır. Ardından faşist jandarma tarafından indirilmiştir" dediler.